

B. Lal

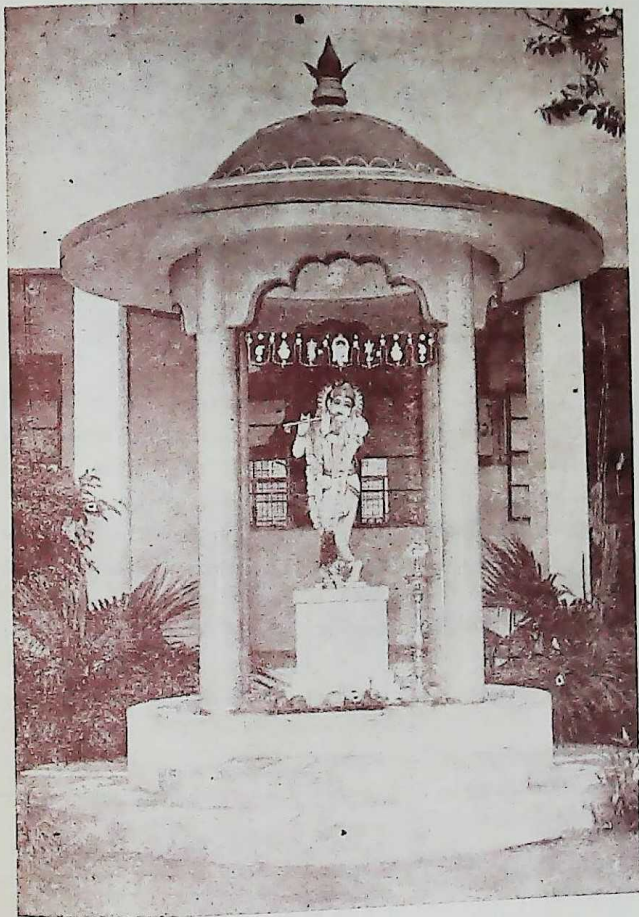

MAGAZINE 91

**Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College For Women**

**Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College for Women**

CHROME PET, MADRAS - 600 044

**VOLUME - XXIII
1991**

THE COLLEGE CREST

The College Crest is enshrined within a lotus in full bloom to represent the cult of the devotion preached by Mahaprabhu Shri Vallabhacharya. At the centre of the Crest is sacrificial fire, which symbolises the Lord himself- "**Yagna Vai Vishnu**". The Lord is reached by the three steps of the altar signifying KSHARA, AKSHARA AND POORNA PURUSHOTHAMA. The Volume at the foot of the altar stands for the Book of Knowledge (the Veda) and the three flowers on it show the factors that conduce to the accumulation and propagation of Knowledge, Intelligence Action and Material Resources. The aim of all Knowledge is the realisation of the Supreme Truth and this is embodied in the College Motto taken from Srimad Bhagavatam.

"SATYAM PARAM DHEEMAHI"

Our Revered Founder Chairman
SHRI NANALAL BHATT

SHRIMATHI DEV KUNVAR

Editorial Committee

President:

Dr. (Mrs.) Thangam Seshan, M.A., Ph.D.
Principal

Editors:

Mrs. Lalitha Balachandran
Department of English

Mrs. G. Rani
Department of Botany

Dr. (Mrs.) Jayalakshmi Subramanian
Department of Hindi

Mrs. S. Indra
Department of Tamil

Mrs. A. Uma
Department of Sanskrit

S. N. BHATT
Chairman

Madras-17

ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमस परमुच्यते ।
ज्ञान ज्ञेय ज्ञानगम्य हृदि सर्वस्य विष्टितम् ॥
अमानित्वमदम्भित्वमहिंसा क्षान्तिराज्वलम् ।
आचार्योपामन शौच स्थैर्यमात्मवित्प्रह ॥

[Srimad Bhagavad Gita XIII Chapter]

He is the Light of lights,
said to be beyond darkness.
Knowledge, the object of knowledge
and the goal of knowledge —
He is seated in the hearts of all.

Humility (absence of pride), Integrity (absence of deceit)
non-violence, patience, uprightnes,
service of the teacher, purity (of body and mind)
steadfastness and selfcontrol.

The knower is expected to imbibe these qualities
while participating in the work of the world
which is a manifestation of the Divine

With utmost faith in the Almighty
Our aim is to serve the cause of Humanity

[Sd.] S. N. BHATT

MANAGEMENT ADVISORY COMMITTEE

Our Chairman

SHRI S. N. BHATT
Connoisseur of Art and Administration

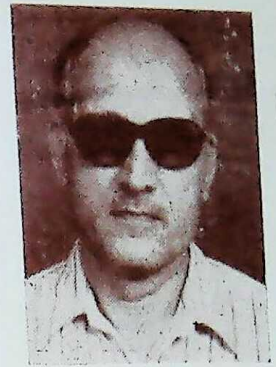
SHRI SANKARLAL JAIN
Our Friend Philosopher and Guide

SHRI CHANDRAKANT M. TOLIA
The Architect of our New Wing

SMT. SUSHILA DALMIA
Personification of Cheerfulness

SHRI C. N. BHATT
The Quiet soul behind the Curtain

SHRI JAYANTHILAL R. SHAH
Ever Ready to offer the Service

SHRI KANTILAL K. PATEL
Our Financial Adviser

SHRI KIRAN S. BHATT

SHRI VIMALKUMAR S. JAIN

The energetic and enthusiastic young members of the Committee.

Our Principal

SMT. THANGAM SESHAN
Lead Kindly Light

CONTENTS

The College Crest

Kalasala Prarthana

Editorial Committee

Editorial

College Annual Report

Union Diary

Prize Winners List

Smrti - 1990—91

Sports Annual Report

Articles

Statement about ownership and other particulars about

**Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College Magazine**

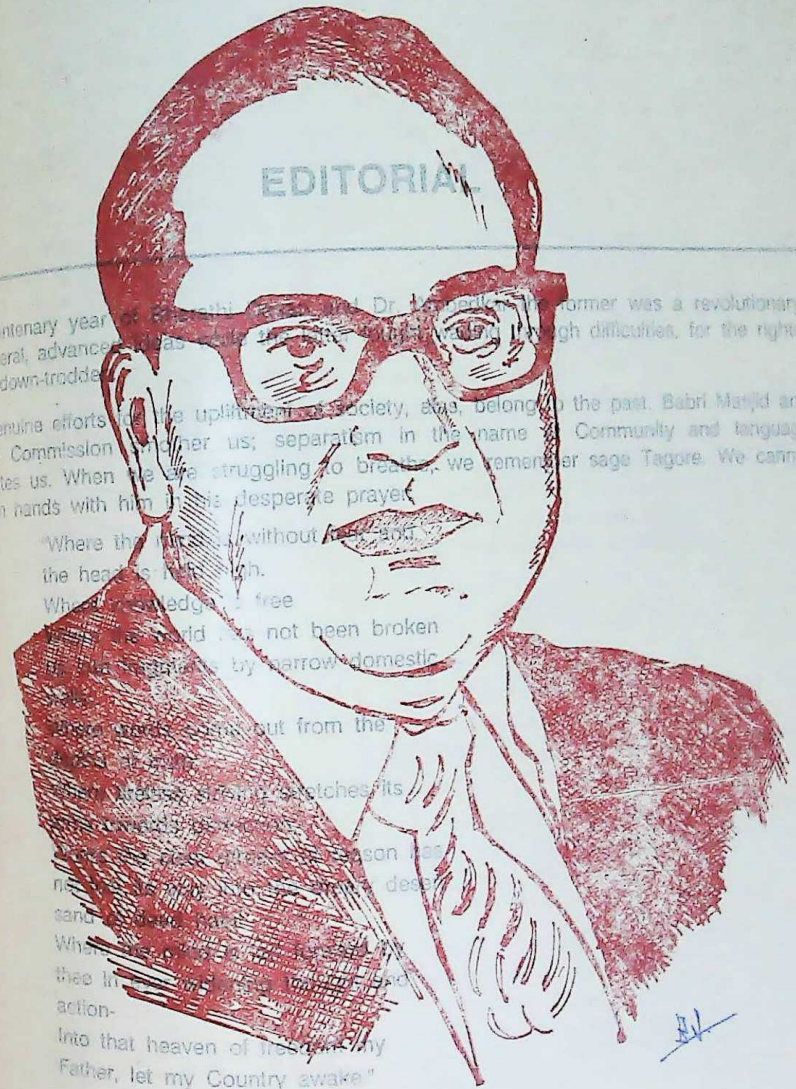
FORM IV

See Rule 8

1. Place of Publication ... Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044
2. Periodicity of the Publication ... Annual
3. Printer's Name ... S. Thyagarajan
Nationality ... Indian
Address ... Balachandra Printers
11/1, Tank Bund Road
Nungambakkam, Madras - 600 034
Phone : 471982
4. Publisher's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M.A., Ph.D,
Principal
Nationality ... Indian
Address ... Principal, Shrimathi Devkunvar
Nanalal Bhatt Vaishnav College
Madras - 600 044
5. Editor's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M.A., Ph.D.
Principal
Nationality ... Indian
Address ... Principal, Shrimathi Devkunvar
Nanalal Bhatt Vaishnav College
Madras - 600 044
6. Name and address of
individuals who own of
newspaper and partner
or share-holders holding
more than one per cent
of the total capital.
Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras - 600 044

I, Mrs. Thangam Seshan, hereby declare that the particulars given
above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd.) D. THANGAM SESHAN
Signature of Publisher

COLLEGE DAY REPORT FOR THE ACADEMIC YEAR 1990 - 1991

I, on behalf, of our college Chairman, Secretary and other members of our Managing Committee, my fellow colleagues and students extend a very hearty welcome to our illustrious Chief guests Smt & Sri Ramakrishnan into our midst this evening.

It is indeed our good fortune to listen to Sri Ramakrishnan, a gold medalist in physics and a student of Loyola College in 1956. Sri. Ramakrishnan hails from a family well known for public activities and social work. A reputed industrialist and an active Rotarian Sri. Ramakrishnan also serves the common man in helping to run a full-fledged Eye-Hospital in Krishnan Koil - Kamarajar District, Tamilnadu, which takes care of the rural population of nearly one million.

I also welcome the parents and all other well wishers who have gathered here on this blithe occasion.

It is a joyous privilege to present this report. Our Revered Founder Chairman founded this institution with a two fold purpose.

ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி. ஒருவற்கு எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.

learning acquired in one birth will yield pleasure during seven births.

Motivated by Saint Valluvar's saying, our Revered Founder Chairman had founded this institution of higher education for women, bearing the name of his beloved spouse Shrimathi Devkunvar.

Education, the basis in all walks of life, when acquired by a woman, offers help to the entire family. By offering educational opportunities to the needy women of the outskirts, this institution stands as a monument of our Revered Founder Chairman and Shrimathi Devkunvar.

Dr. Johnson, once president of Oxford University remarked "I do not mind if my children mistakenly learnt that the sun rises in the west and sets in the east; but I would be concerned, that they should have inculcated in themselves the moral sensibilities which are essential for a good life". This institution strives hard to live up to the expectations of our Revered Founder in helping the students to imbibe moral sensibilities, so that society at large can recognise them as enlightened and cultured individuals.

Sri. Shankarlal Jain, the senior most member of our Managing Committee, plays the role of a counsellor through his timely and valuable moral support.

Our Chairman Sri. S.N. Bhatt's humane approach, stands out as a guiding star in the firmament of this institution.

Unique architect, our Secretary Sri. Chandrakant M.Tolia, amidst his multivarious activities spares no effort in evolving schemes for further development of this institution.

Our Secretary and Correspondent Smt. Sushila Dalmia, a symbol of sobriety and cheer, offers ready help for the quick disposal of files. All other members of the Managing Committee as a body, unhesitatingly lend a perennial support in all our endeavours.

Dynamic, Sri. Nimesh Tolia, exercises his magic hold for the development of the Computer Science Department.

The new block meant for conducting post-Graduate classes was opened on 8th November '90. We hope at least this year, we will succeed in getting a post-Graduate course. We hope for the best.

As custodians of highest value, our Teaching Staff, as a team, extend unflinching support and co-operation in all concerns and cares of the college. Outside the college hours, the teachers offer special coaching classes for the academic improvement of SC/ST and MBC students and in addition, to other educationally weaker students.

I am proud to place on record that my fellow teacher colleagues in their relationship with the taught, cross their bounds in felicitating the deserving students with scholarships and awards. This year Tmt.Pushkala, Lecturer in Zoology has instituted proficiency prize for Evening College B.Com student in fond memory of her husband Thiru.Subramanian and one prize for Zoology in memory of her in-law Tmt. Savithri Ramachandran.

During the academic year, seven faculty members with less than 8 years of teaching experience are given opportunities to attend Orientation courses to acquire communication skills and counselling techniques. Tmt. V.Muthalakshmi, Lecturer in English was awarded the Ph.D degree, Tmt. R.Kavitha - Lecturer in Tamil, Tmt.C.P.R. Anuradha - Lecturer in English, Tmt.S.Jayalakshmi - Lecturer in Computer Science, and Tmt. T.N.Rama - Lecturer in Commerce got their M.Phil degree. Our hearty congratulations to them.

Tmt.R.Kalyani - Lecturer in History, who joined us in 1971 had to resign for domestic reasons; following her, Tmt.Jayashree Iyer - Lecturer in Commerce, who added to our

strength in 1976 had to take leave of absence to join her husband at Baroda. We miss her very much. Selvi.Sumathy was appointed Lecturer in the department of Computer Science.

In spite of mounting work-load, the diligent office staff with the spirit of tolerance combined with competency, discharge their duties diligently. In conformity with our teachers, the teaching staff also unitedly render their full support and co-operation. Thiru.S.Sridhar, Tmt.B.Sathyarayanan, Selvi.P.Kalarani, Tmt.P.Padma, Tmt.R.Ramaneeswari and Selvi. Devaki are new entrants of our non-teaching staff. They are smart - R.Philips - son of Late Royappa - Assistant - succeeded in filling in the void. The principle of seniority is strictly followed in the matter of promotion of our non-teaching staff from one cadre to another.

Scholarships: Amount received and disbursed to the students during the current academic year.

Government: Rs.17,520/- under the scheme of National loan, National Merit, Physically Handicapped, State Collegiate Scholarship, Government of India Non-Hindi speaking state scholarship.

Harijan Welfare Department: Rs.1,07,272/- to 81 students.

Backward Classes: Rs.22,453/- to 10 students.

Private Bodies: Quite a number of Private bodies, interested in promoting women education, have instituted scholarships.

A special mention is to be made here about Maharani Vidyavathi Devi Endowment offering Rs.46,560/- to 54 deserving students. We place on record our deep sense of gratitude to all the philanthropists.

Fee Concession: Under this scheme, an amount Rs.51,620/- and Rs.1,48,364/- was received and disbursed to 102 SC/ST and converted Christian students and 168 MBC students respectively.

E. V. R. Nagammeyar Concession: Rs. 11,000/- was received and disbursed to 37 students.

Defence Concession: Student beneficiaries are 51 in number.

College Students Aid Fund: 15 students are beneficiaries.

Earn while you learn scheme: 4 students benefit under this scheme.

Harijan Welfare Department: Prize award for SC/ST and converted Christian students who have scored 60% and above in the first attempt.

Adhoc Merit Award: At the degree level - 7 students are recipients. At the Post-Matric level - 21 students are recipients.

Students: In all the activities of the students' Union - both curricular and extra-curricular, the constant support, co-operation and enthusiasm shown by the students, have been a source of strength and cause of success in the smooth running of this institution.

Academic achievement of our students present blissfulness to all of us. We are pleased to express that out of the total 556 students, who appeared for the University exams in April '90, 453 students came out successful, producing a pass percentage of 81.47. Our hearty congratulations, to all the promising, young graduates.

Selvi. T.Shirley deserves special mention in the list of University Rank-holders, since she is the proud winner of I Rank in major English, VI Rank in part-I Sanskrit and VIII Rank in part-II - General English. Next comes

Selvi.R.Banumathy who is placed University I in major Economics and VII in part-II Sanskrit. In major Statistics, Selvi.V.Anuradha stands first in the University.

Following the first Rank-holders, the Second Rank-holders in the list are - Selvi. S.Shanthi besides II Rank in major Economics, has to her credit V Rank in part I - Tamil. Selvi.R.Uma - II Rank in major statistics and selvi.A.Rajani (of English Literature) - II Rank in part I - Hindi.

The maximum number of University Rank-holders are in statistics major Selvi.R.Revathy, Selvi.S.Nithya, Selvi.P.Shanthi, Selvi.R.Annapoorani, Selvi.S.Hema have secured III,IV,V,VI and VIII ranks respectively; Selvi.D.Deepa and Selvi.S.Shanthi share IX Rank, while Selvi.A.Lakshmi follows them as X in the list.

In the Rank-holders list, Selvi G.S.Rukmani is placed in the IV position in part I Sanskrit and VI in major-Economics; Selvi.D.Meena (of Botany) IV in part I - Hindi and Selvi. Sri Vidyalakshmi (of Physics) IV in part II - General English; Selvi.J.Bhuvanewari is placed as VIII in major chemistry and Selvi Sharmila Mohan as X in physics.

The College Union sprung into activity in full swing with the election of office bearers. Selvi.G.Tamilselvi of III B.Com was elected as president, Selvi Sujatha Dolly of II Economics as Secretary and Selvi M.R.Anuradha of I Physics as Jt.Secretary, and Selvi Visalam of III B.Com (Evening) as Evening College Student Secretary.

The union was inaugurated on 25th July '90 by Selvi.Mythreyi Ramadurai, an eminent lawyer and president of Indian Federation of University Women's Association. She stressed on the need of women to accept challenges with enterprise and conviction.

The English Association was presided

over by Dr.Eakambaram, Reader in English, University of Madras. While addressing, Branch XII English Literature Students, Dr.Eakambaram spoke on the Importance of the use of Library and cultivation of healthy reading habit as a pre-requisite to a good student.

The Union in collaboration with Children's Hospital had organised a massive Blood Donation Camp on 25th October 1990. Our College Management Secretary, Sri.C.M.Tolia with his august presence had set the trend for the day. Both teaching and non-teaching members of the staff and students numbering 104 were the good Samaritans of the occasion.

The Chief Guest of the Tamil Association Thiru.Kanakasuburathinam held the audience spell bound by his Dasavadanam skill demonstrating that sheer concentration and effort form the basis of one's achievement in life.

Our members of teaching staff play multiple roles outside the class room, as spectators assessing student participants, as organisers guiding the students and when given an opportunity they readily prove their prowess on the stage. Our Tamil department hit upon the unique idea - why not a Kavithai for the staff. The topic was parts of the human body. Different parts were given to a member of the teaching staff of each department and Selvi Bhuvanawari of I Botany was the president of the Arangam. On the stage, each vied with the other. There was a torrent of poetic talent unleashed. The thunder and lightning kept the audience awestruck. The result was more stunning. Can you imagine! Each part fused, emerging into a glorious picture of தமிழ்த் தாய். It was a unique experience to one and all. The staff participants were - Head - Selvi Premakumari (History) Eyebrow - Tmt.Prema Sampath-

kumar (Commerce) Eyes - Tmt.Rubina (Economics) Ears - Tmt.Kanakasuburathinam (English) Nose - Tmt.Muralirangan (Zoology) Mouth - Tmt.Jayalakshmi Subramanian (Hindi) Neck - Selvi.Sumathy (Computer Science) Hands - Tmt.Lakshmi (Physics) Fingers - Tmt.Chellappa (Chemistry) Stomach - Tmt. Rajeswari (Statistics) Legs - Tmt.R.Seethalakshmi (Botany) and Feet - Tmt.Chandra Madhavan (Maths)

Sri.K.V.Seshadhrinathan, Principal Sanskrit College, in his talk, advised students not to look down upon the culture of the past as it carried great vital truths of life and living.

Prof. Dr. P. Chandrasekaran, Director Forensic Science Department, Government of Tamilnadu, in his speech, highlighted the importance of Forensic Science in detecting various crimes. He further listed out the evils of sex discrimination and offered guidelines as to how to dispense with them.

Dr.Ravindrakumar Jain in his discussion with the Hindi students suggested to them the need to acquire skills in addition to one's qualification for a healthy attitude towards life.

An Anti-dowry campaign was conducted by Selvi Dr.V.P.Devadutta, professor and Head of the Department of Tamil, Mother Teresa Women's University. After a brief introduction on the objectives of the University in stressing the role of women in society, Papers were presented by the students from various disciplines. This was followed by group discussions. In the end students resolved to get married without any dowry.

A debate cum Symposium on Indian Population Education was organized by the personnel of Chengai - Anna District, Mass Education and Information Department. Students from various disciplines participated in

the debate. Professors of our college Tmt.Uma Natesan (History) Tmt.Jayalakshmi Subramanian (Hindi) Tmt.Kanakasuburathinam (English), Professors of Pachayappa's College - Thiru.N.Jayaprakash (Tamil) and Thiru.T.K.S.Villalan (Economics) presented papers on this occasion. The purpose of this Symposium was to create an awakening among the students on the need to limit the size of the family to one or two children enabling the government to succeed in its multi-pronged approach to develop the Indian Economy and thereby to raise the standard of living of the masses.

SMRTI - 1990 '91 - The Inter-Collegiate Cultural Festival has been conducted in the memory of our Beloved Founder Chairman and his wife Sri & Smt. Nanalal Bhatt, since 1982.

To meet the requirements of the present generation of students the competitions added this year are Tamil Quiz, Aruvai Potti, Pattukku Pattu, Pot Painting, Classical Sola Dance, Western Music and Fashion Parade.

Our Major sponsor for SMRTI this year is Dukes with their lip-smacking drinks, Mango, Lemonade and Super Soda. Our co-sponsors are Ponds Private Limited, Lakshmi Trade Credits Ltd., Madras - 44, Shanthy Electricals, Madras-34, Sekar Emporium, Madras-24 and M.R.F. Madras-2.

Rolling Shields for various competitions have been instituted by the teaching staff of our college for Gita Recitation, Hindi Essay Competition, Camatic Music - vocal and Instrumental, English Quiz, Tamil Oratory, Dumb charades and for Ball-Badminton - Winners & runners. A shield was added to this array for Rangoli competition by the III year students of 1983-1984 batch. In addition, Dukes have instituted a Rolling Shield for light music this year.

This year SMRTI was held for 5 days - 17th to 20th December '90. We had the great

honour of having amidst us, Sangeetha Kalanidhi Smt.M.S.Subbulakshmi, the internationally reputed artiste to light the lamp and inaugurate this cultural festival. The foremost exponent of music Smt.M.S.Subbulakshmi delighted the gathering with a melodious song. Smt.Anuradha Ramanan, an eminent journalist and writer delivered the valedictory address and distributed the prizes.

Inter Collegiate Contests: Students readily participate and manifest their skills in all inter-collegiate contests, and their success adds to the glory of the institution.

Under general quiz: Selvi.K.Kalpana and Selvi V.Harini of III Statistics, Selvi.K.Rajeswari of II B.Com and Selvi.C.V.Kamala of II History have secured Second place in Ethiraj Centenary Celebrations and Third place in A.I.R. Quiz in English, Energy '90 quiz of I.I.T. trophy for the college and Mahavir Mandal quiz contest.

Subject Oriented: Selvi R. Sumathy and Selvi T. Rama of III Chemistry have won II place in quiz contests held at Ethiraj and W.C.C.

Selvi Thanga Kavitha of III Litt. and Selvi Jeya Resmi of II Litt. were Placed II in poetry-reading and potait painting respectively on British women writers in an inter-collegiate contest at MCC.

The students of Botany have participated in subject-oriented competitions like Spotting, Sketching, Painting, Rangoli, Flower Carpet and floral arrangements. Selvi Pratibha Thakur and Selvi. L. Vijayalakshmi of I Botany and Selvi.S.Mythili of III Botany are worth mentioning for their successful participation in Rangoli, Painting and Spotting respectively.

Our students have taken active part and won many prizes in competitions conducted by various associations and colleges. A special mention should be made about Selvi.C.Latha of III B.Com and Selvi. T.J.Jeenath of II Maths, who have won

many prizes in Tamil Kavithal and Tamil Oratory.

Selvi Priyajothi of I-Botany stood Second in the District Cultural Competition organised by Vivekananda Cultural Society. She had the rare opportunity of attending the camp at Kanyakumari for 4 days at Vivekananda Kendra - Kanyakumari.

Special mention is to be made of students who have won prizes in cultural activities at Inter-Collegiate contests - Selvi.P.Uma Maheswari of I B.Com for Dance, Selvi.G.Bala of I-Botany for sketching, Selvi.Prathibha Thakur and Selvi. Sangeetha Choudhry of I-Botany for Rangoli, Selvi.P.Vijayalakshmi, Selvi.S.Renuka, Selvi.P.Shanmuga Sundari of II-Economics for Pattukku Patu, Selvi.B.L.Jeya Resmi of II Literature and Selvi.S.Anuradha of II Economics for Painting, Selvi.V.Chitra of III Economics for Music Selvi.P.Vijayalakshmi and Selvi.K.Lakshmi of I-Economics, Selvi.K.Shanthi, Selvi.K.Sunitha of II Economics, Selvi.Y.Padma, Selvi.B.L.Jeya Resmi of II Litt., and Selvi.T.G.Vidhya of III Literature for College. In Dumb Charades, Selvi.K.Vatsala of III Literature, Selvi.S.Meenalochani and Selvi.K.Kalapana of III Statistics won several prizes. In the Literary Festival of Vivekananda College, Selvi.R.Krishnaveni of III B.Com (Eve) bagged the First Prize in Declamation. Selvi.M.R.Anuradha of I-Physics got the first place in English Oratory in Inter-Collegiate festival at Q.M.C. Selvi.P.Sujatha of II B.Sc. Computer Science was adjudged the II at M.I.T. for presentation of a Technical paper in the subject.

SPORTS: The College teams won a roll of honour recording better participation at the Inter-Collegiate, Inter-Divisional, Inter-University and State levels.

At the Inter-Collegiate Tournaments of the Madras University South Division, our Hockey team won the Championship.

Selvi.K.Manimekalai of I B.A. Economics,

Selvi.R.Leela, Selvi.M.Sheela, Selvi.R.Shanmuga Sundari of I B.Com, Selvi.S.Lilly of II B.Com, Selvi.Vineeta Dixit of III B.A. Economics, Selvi.K.Meenakshi of III B.A. History were selected to represent the Madras University Team at the Inter-Collegiate tournament at Amaravathi. The first five got selected to represent the State of Tamilnadu.

The KHO-KHO team annexed the winners trophy in the South Division Inter-Collegiate tournaments. Selvi.L.Sundari of II B.Com, Selvi.B.Deepa of III B.Sc. Mathematics, Selvi.K.Vijayalakshmi of III B.A. Literature, Selvi.K.Sujadevi of I Maths were selected to play for the Madras University team. Selvi.B.Deepa represented the State of Tamilnadu at the National Sports Festival for women held at Hyderabad.

The College Kabaddi, Cricket, Basketball, Badminton, Foot-ball Table-Tennis, Shuttle-Badminton and volley ball teams emerged Runners-up of the South Division Inter-Collegiate tournaments held during the year 1990-1991.

Four of the Kabaddi players Selvi.A.Melinda, Selvi.S.Lilly of III B.Com, Selvi.Vineeta Dixit of III B.A. Economics, Selvi.P.M.Premalatha of III B.A. Litt., got selected to the Madras University team. Selvi.P.M., Premalatha and Selvi.Vineeta Dixit played for the state of Tamilnadu at the Inter-State tournaments.

Selvi.G.Banu of II B.Sc. Chemistry got selected to the Madras University Cricket team. Selvi.G.Banu, Selvi.Viba Kiran of II B.Sc. Botany, Selvi.K.Sadhana and Selvi.M.Venkatalakshmi of II B.Sc. Statistics, Selvi.C.M.Vijayasamundeeswari of II B.Sc.Maths and Selvi.L.Esther of I B.Com played for the State of Tamilnadu at the Inter-State Cricket championship held at Kolar in January '91.

At the Inter-Divisional tournament held at Vellore Selvi.C.Hemalatha of III B.Sc. physics was selected to represent the Madras

University Basket-Ball team. At the All India Inter-Collegiate tournament held at I.I.T. Madras, Selvi.C.Hemalatha bagged the best player award. Further, 2 of our Basket-Ball players Selvi.S.Nirmala and Selvi.C.Beula of I B.Com have been selected to represent the State of Tamilnadu.

At the Inter-Divisional hand-ball matches Selvi.G.Vidhyakumari of II B.Com and Selvi.B.Vijayalakshmi of II Botany got selected to play for the Madras University.

Selvi.V.Lakshmi of III B.Com got selected for the Madras University Ball-Badminton team. Further two of our Badminton players Selvi.V.Lakshmi of III B.Com and Selvi.K.Kalavathy of I B.Sc. Statistics were selected to represent the Madras District, at the Inter-District championship held at Neyveli in February '91. Three of our players Selvi.P.M.Premalatha of III Literature, Selvi.Nirmala Koil Rani of III B.A. Economics and Selvi.G.Vidhyakumari of II B.Com have been selected to represent the Madras University. Again along with Selvi.P.M.Premalatha, Selvi.S.Nirmala Koil Rani two more players Selvi.K.Rajeswari of III B.A. History and Selvi.R.Sathyabama of II Botany got selected to play for the State of Tamilnadu at the National Football tournament held at Nagpur.

Our ace-athlete Selvi.K.Saipriya of III B.A. Literature deserves special mention for scoring 20 points and securing 4 first places in 10,000 mts., 3000 mts., 1500 mts. and 800 mts., race at

the South Division athletic meet. Adding to the glory of the honours tally she won the individual championship. Selvi.K.Saipriya of III Literature and Selvi.V.Savitha of II B.Com got selected to the Madras University athletic team for the cross country event and participated in the Inter-University Athletic Meet held at Gulbarga.

The members of the teaching faculty of this college have proved time and again their sportsmanship worthy of emulation by younger players. If last year they won the Ethiraj Birth Centenary tournament and Queen Mary's College platinum Jubilee tournament, this year they added a third victory in succession in a rare 'hatrick' when they won the Madras Presidency College Post-Centenary Golden Jubilee Ball-Badminton championship. The Staff-Badminton players are Tmt.Geetha Natarajan(Economics), Tmt.S.Rathi (Commerce), Tmt. R.Geetha (Statistics), Tmt.K.Rajeswari (Statistics) Selvi.R.Kanakavalli (Maths), Selvi.T.Sitaikshmi (Botany) headed by our physical Directress Tmt. Radhama Gopalakrishnan

I conclude this report with warm sentiments to our college chariman, Secretary, and all other members of the Managing Committee, my Colleagues - teaching and non-teaching, students, philanthropists, parents and all other Well-Wishers who extend their full support and co-operation in administering this institution.

Thank You.

UNION DIARY '90 - '91

Date	Chief guest & Designation	Association	Theme of the speech
25.7.90	Ms. Mythreyi Ramadurai Lawyer — President Federation of University women's Association	Union Inaugural	Women should accept challenges with enterprise and conviction
23.8.90	Dr. Eakambaram Reader, Dept. of English, University of Madras	English Association	Use of library — a pre-requisite to a Br.XII student
25.10.90	Childrens' Hospital	Union	Blood Donation camp — 104 donors (Teaching, non-teaching and students)
17.12.90	Thiru. R. Kanaka Subburathinam free-lance	Tamil Association	Performed Dasavatharam
21.12.90	Members of Teaching staff and Bhuvaneshwar of I Bot.	Tamil Association	A unique "Kavithal Arangam" on the role of parts of human body; one member from each dept. participated and Selvi Bhuvaneshwar was the "Naduvar".
30.1.91	Shri. K.V. Seshadrinathan Principal, Sanskrit College, Madras	Sanskrit Association	Stressed upon the importance of cultural heritage
14.2.91	Prof. P. Chandrasekharan Director, Forensic sciences, Madras	Association of humanities, Sciences and Planning forum	Spoke on detection of crimes and role of women in fighting sex discrimination. Offered suggestions to fight them
19.2.91	Dr. P.K. Jain U.G.C. Prof. (retired), Madras University, Madras	Hindi Association	Need to acquire language skills in addition to one's qualifications
Association			
Sports Day celebrations			
20.2.91	Sri. A. Ravindranath I.P.S Director of Sports and Youth Services	Union	Reminiscenced and relaxed
26.2.91	Ms. Devadatta (Dr.) Prof. and Head of dept. of Tamil, Mother Teresa University	Union	Anti-dowry seminar — participants took a vow not to encourage dowry system.
28.2.91	Personnel from Mass Education and Information Department, Chengal Anna District	Union	A debate cum symposium on population participated by the members of teaching staff from college, Debate organised for students.
11.3.91	Shri. R. Ramakrishnan Reputed Industrialist	23rd college day	The role of philanthropists in sponsoring educational institutions
14.3.91	Sri. T.A. Sivasubramaniam Professor, Anna Institute of Management	Union Valedictory	Stress on continuation of values
18.3.91	Dr. N.S. Venkataraman Director, M.I.T. (Anna University), Madras — 44	Convocation	Spoke on the right approach to education and its utility.

SHRIMATHI DEVKUNVAR NANALAL BHATT VAISHNAV
COLLEGE FOR WOMEN, CHROME PET, MADRAS - 44

PRIZE WINNERS - 1990 - 1991

I. SPECIAL PRIZE GIVEN BY THE MANAGEMENT IN RECOGNITION OF THE MERITORIOUS PERFORMANCE IN THE UNIVERSITY EXAMINATIONS :- '87 - '90

1. Sri Nanalal Bhatt Memorial Gold Medal for University I Rank B.A.Br.IV.Economics R.Banumathy
2. Smt.Devkumar Nanalal Bhatt Memorial Gold Medal for University I Rank in B.A.Br.XII English Literature T.Shirley
3. Sri.Mohanlal D.Tolla Memorial Gold Medal for University I Rank in B.SC.Br.II Statistics V.Anuradha

II. PROFICIENCY PRIZES - UNIVERSITY EXAMINATIONS : 1987 - '90

PART III

1. Sri.Kapoorchand Sutaria Memorial Medal for proficiency in B.A. Br.I History S.Radha
2. Sri.Mahajan Memorial Medal for proficiency in B.A.Br.IV Economics R.Banumathy
3. Sri.Shankarlal S.Jain Medal for proficiency in B.A. Br.XII English Literature T. Shirley
4. Sri.S.N.Bhatt Medal for proficiency in B.Sc. Br. I Maths K.Gayathri
5. Sri.Chandrakant M.Tolla Medal for proficiency in B.Sc. Br.II Statistics V.Anuradha
6. Smt.Sushila Dalmia Medal for proficiency in B.Sc. Br.III Physics Sharmila Mohan
7. Sri.Jayanthalal R.Shah Medal for proficiency in B.Sc. Br.IV Chemistry J.Bhuvaneshwari
8. Dr.Nirmala Medal for proficiency in B.Sc. Br.V - Botany S.Uma
9. Sri.Kanthilal K.Patel Medal for proficiency in B.com. R.Chitra
10. Smt.Raji Viswanath Bhatt Memorial Medal for proficiency in Br.XII English Litt. T.Shirley
11. Smt.Raji Viswanath Bhatt Memorial Medal for proficiency in Br. I B.Sc. Maths K.Gayathri
12. Sri.V.A.Subramaniam Iyer Memorial Medal for proficiency in History (Tamil Medium) R.Shanthi

Smt.V.S.Gomathiammal Memorial Medal for proficiency in Mechanics - Maths
Sri.V.Subramaniam Memorial Medal for proficiency in Commerce (Eve.B.Com)

PART - I

15. College Staff ('81-'82) Medal for proficiency in B.A./B.Sc. Tamil
16. College Staff (81-'82) Medal for proficiency in B.A./B.Sc. Hindi
17. College Staff ('81-'82) Medal for proficiency in B.A./B.Sc. Sanskrit
18. College Staff ('81-'82) prize for proficiency in B.Com. Tamil
19. College Staff ('81-'82) prize for proficiency in B.Com. Hindi
20. College Staff ('81-'82) prize for proficiency in B.Com. Sanskrit
21. Smt. Nanalal Bhatt prize for proficiency in B.Com. Tamil

PART II

22. College Staff ('81-'82) Medal for proficiency in B.A/B.Sc. English
23. College Staff ('81-'82) Prize for proficiency in B.Com English
24. Smt.Nanalal Bhatt prize for proficiency in B.Com. English

III. PROFICIENCY PRIZES PARTS I AND II - UNIVERSITY EXAMINATIONS 1988 - 1990

PART - I

25. Shri.T.T.Ramanath Tawker Memorial Medal B.A./B.Sc. - Tamil
26. Shri.A.S.Krishnan Memorial Medal B.A./B.Sc. - Hindi
27. Smt.Sankari Memorial Medal B.A./B.Sc. - Sanskrit
28. Smt. Vidya Memorial prize B.Com - Tamil
29. Shri.A.S.Krishnan Memorial prize B.Com - Hindi
30. Smt.Vidya Memorial Prize B.Com - Sanskrit

R.Jayanthi

Lalitha Ramachandran

J.Shanthi
III Botany

P.Damayanthi
III Literature

S.Sailakshmi
III Computer Science

S.Kanchana
III B.Com

R.Vijayalakshmi
III B.Com

S.Subha
III B.Com

V.Sudha
III B.Com (Eve.)

S.Sailakshmi
III Computer Science

S.Uma
III B.Com

N.Anuradha
II B.Com (Eve.)

J.Shanthi
III Botany

P.Damayanthi
III Literature

S.Sailakshmi
III Computer Science

S.Kanchana
III B.Com.

R.Vijayalakshmi
III B.Com

S.Subha
III B.Com

PART - II

31. Shri.Chandru Memorial Medal B.A/B.Sc. English

32. Shri.T.Varada Rao Memorial prize B.Com English

IV. PROFICIENCY PRIZES - ALLIED SUBJECTS - UNIVERSITY EXAMINATIONS

33. Shri.V.C.Menon Memorial prize for B.Sc. Maths, Allied II-
Mathematical Statistics.

34. Shri.V.S.Menon Memorial prize for B.Sc. Maths Allied -
Physics

35. Smt.Savithri Ramachandran Memorial Medal - Allied Zool-
ogy

V. COLLEGE EXAMINATIONS - PROFICIENCY PRIZES - AWARDED BY INSTITUTION: '88 - '91.

36. PART I Tamil B.A./B.Sc. : R.Rajeswari
III Computer Science

37. PART-I HINDI B.A./B.Sc. : P.Prabha
III Literature

38. PART-I Sanskrit B.A./B.Sc. : S.Sailakshmi
III Computer Science

39. Part-I Tamil B.Com : P.Saraladevi
III B.Com

40. Part-I Hindi B.Com : K.Jayashree
III B.Com

41. Part-I Sanskrit B.Com : S.Subha
III B.Com

42. Part-I Tamil B.Com : V.Rajalakshmi
III B.Com (Eve.)

43. Part-II English B.A./B.Sc. : P.Prabha
III Literature

44. Part-II English B.Com : K.Jayashree
III B.Com

45. Part-II English B.Com : D.S.Premalatha
III B.Com (Eve.)

46. Part-III Economics : N.Meena
III Economics

S.Sailakshmi
III Computer Science

S.Uma
III B.Com

A.C.Anitha
III Maths

K.Bhanumathy
II Maths

M.Hemamalini
III Botany

47. Part-III English Litt. :

48. Part-III Mathematics :

49. Part-III Statistics :

50. Part-III Physics :

51. Part-III Chemistry :

52. Part-III Botany :

53. Part-III Computer Science :

54. Part-III Commerce :

55. Part-III Commerce :

VI. PRIZES INSTITUTED BY PRIVATE BODIES FOR PART - III

56. Selvi Malini Memorial prize for proficiency in Part-III Economics : N.Meena
III Economics

57. Dr.K.Veeraghavan Memorial prize for proficiency in Part-III English Litt. : P.Prabha
III Litt.

58. Sri.Sampathkumar Medal for proficiency in Part III Mathematics : K.Meenakshi
III Maths

59. Smt.Janakiammal Ananthacharyar Memorial Medal for proficiency in Part III Stat. : K.Kalpna
III Statistics

60. Sri.S.A.T.Arumugaswami Nadar Memorial Medal for proficiency in Part III Physics : S.Shanthi
III Physics

61. Sri.Krishna Bhatkal Memorial Medal for proficiency in Part-III Chemistry : B.Jayanthi
III Chemistry

62. Smt.Sulochana Padmanabhan Medal for proficiency in Part-III Botany : R.Subhashree
III Botany

63. Smt.Meenakshiammal Memorial prize for proficiency in Part-III Commerce : N.Chandra
III B.Com

P.Prabha

III Litt.

K.Meenakshi

III Maths

K.Kalpna

III Statistics

S.Shanthi

III Physics

B.Jayanthi

III Chemistry

R.Subhashree

III Botany

Srilatha Karkal

III Computer Science

N.Chandra

III B.Com

J.Jarna Singer

III B.Com (Eve.)

N.Meena

III Economics

P.Prabha

III Litt.

K.Meenakshi

III Maths

K.Kalpna

III Statistics

S.Shanthi

III Physics

B.Jayanthi

III Chemistry

R.Subhashree

III Botany

N.Chandra

III B.Com

VII

64. Smt.Kolasaraswathi Ammal prize for the best out going student
65. Special prize awarded by the College and by the I set of Teaching staff for the best outgoing student
66. Special prize awarded by the College to the students Union president in recognition of services rendered by her.
67. Shri.C.N.Bhatt's special prize for the best player
68. Sri.T.S.Ranga Rao Memorial Cash award for the best Athlete
69. Sri.T.S.Ranga Rao Memorial Cash award for the best Basket-Ball player

VIII. PRIZE AWARDED BY THE COLLEGE STAFF TO THE PLAYERS SELECTED BY THE UNIVERSITY AND STATE TEAMS

UNIVERSITY AND STATE:

1. Kabadi and Hockey	:	D.Vineeta Dixit - III Eco.
2. Kabadi and Football	:	P.M.Premalatha - III Litt.
3. Football & Handball	:	C.Vidhyakumari - II Commerce

UNIVERSITY - BLUES :

4. C.Meenakshi	:	III History
5. S.Lilly	:	II B.Com.,
6. R.Shanthi	:	I B.Com.,
7. M.Sheela	:	I B.Com.,
8. R.Leela	:	I B.Com.,
9. K.Manimegalai	:	I Eco.,
10. A.Metilda	:	II B.Com.,
11. C.Hemalatha	:	III Physics
12. G. Banu	:	II Chemistry
13. B.Vijayalakshmi	:	II Botany
14. S.Nirmal Koil Rani	:	III Eco
15. V.Lakshmi	:	III B.Com.,
16. L.Sundari	:	III B.Com.,

D.Vineeta Dixit
III Eco.

D.Vineeta Dixit
III Eco.

G.Tamil Selvi
III B.Com.

D.Vineeta Dixit
III Eco.

K.Saipriya
III Litt.

C.Hemalatha
III Phy.

HOCKEY

"

"

"

"

KABBADI

BASKET-BALL

CRICKET

HANDBALL

FOOTBALL

BALL - BADMINTON

KHO - KHO

17. S.Vijayalakshmi

18. B.Deepa

19. K.Saipriya

20. V.Savitha

STATE

21. R.Sathyabama

22. K.Rajeswari

23. Viba kiran

24. K.Sadhana

25. M.Venkatalakshmi

26. C.M.Vijaya Chamundeeswari

27. L.Esther

IX. EXTRA-CURRICULAR ACTIVITIES - 1990 - 1991

A. TAMIL

1. Bharathi Songs	I Prize	R.Sujatha	I Stats
	II Prize	C.R. Senthamarai	II Com.Sci
2. Oratory	I Prize	S.Sudha	II Stat.
	II Prize	C.R.Hymavathy	III Com.Sci
3. Kavithal.	I Prize	S.Sudha	II Stat.
	II Prize	J.Bhuvaneshwari	I Botany.
4. Essay	I Prize	D.Usharani	III B.Com.(Eve)
	II Prize	N.Loganayaki	II Physlcs.
5. Short-story-writing	I Prize	R.Abrameeswari	I Maths
	II Prize	K.Swapna	II Eco.
6. Best speaker		C.Latha	III B.Com
7. Thirukkural	I Prize	C.M.Vijayachamundeeswari	II Maths
	II Prize	B.Jayalakshmi	II Econ.
8. Drama	I Prize	Literature	
	II Prize	Statistics	
9. Individual performance	I Prize	S.Rajalakshmi	III Litt.
	II Prize	S.Sudha	II Stat.

: III Litt

: III Maths

: III Litt.

: II B.Com.,

: II Botany

: III History

: II Botany

: II Stat

: II Stat

: II Maths

: I B.Com.,

KHO-KHO

"

CROSS - COUNTRY

"

FOOTBALL

"

CRICKET

"

"

"

"

10. Aruval	I Prize	R.Nirmala	II His.
	II Prize	C.V.Kamala	II His.

B. HINDI

1. Story - writing	I Prize	Ritakumari	II Bot.
	II Prize	-	-
2. Essay	I Prize	P.Damayanthi	III Litt.
	II Prize	Rajinisrivatsav	III Eco.
3. Poetry Reading	I Prize	Sunita	II Phy.
	II Prize	Kiran Singh	II Bot.

C. SANSKRIT

Sloka Recitation	I Prize	N.Subbalakshmi	II Maths
Vishnusahasranamam	II Prize	R.Booma	III Chem.

D. ENGLISH

1. Essay	I Prize	P.Prabha	III Litt.
	II Prize	A.Geetha	II Litt.
2. Creative writing	I Prize	Fathima Maria	II Litt.
	II Prize	Padma Priya	I B.Com(Ev)
3. Short-story	I Prize	C.R.Hymavathy	III Com.Scl
	II Prize	P.M.Premalatha	III Litt.
4. Sketching	I Prize	M.Mangalam	I Eco.
	II Prize	P.Bindu	I B.Com
5. College	I Prize	R. Shakthi Prabha	II Eco.
		K.Sunitha	"
		A.Shanthi	"
	II Prize	B.L.Jeya Resmi	II Litt.
		K.Sailaya	"
		R.Bindu	"
6. Dramatics	I Prize	Literature	
	II Prize	Statistics	
7. Individual performance	I Prize	R.Thangakavitha	III Litt.
	II Prize	K.Kalpana	III Stat.
8. Pot-painting	I Prize	B.L. Jeya Resmi	II Litt.
	II Prize	V.Srikala	III Litt.

B. Dumb-Charades

I Prize	K.Vatsala	III Litt.
	P.Prabha	"
	S.Padma	"
II Prize	S.Bhavani	III Maths
	S.Srividhya	"
	S.Sripriya	"

E. GENERAL QUIZ

I Prize	K.Kalpana	III Stat.
	V.Harini	"
II Prize	N.Radhika	II Maths
	C.S.Indra	"

F. PLANNING FORUM

I Prize	S.Ananthalakshmi	II Physics
II Prize	P.Sherina	III Eco.
I Prize	R.Shakthiprabha	II Eco.
II Prize	V.Chitra	III Eco.

G. FINE ARTS:

1. Classical vocal	I Prize	V.Chitra	III Econ.
	II Prize	R.Subhashree	III Bot.
2. Instrumental	I Prize	V.Brinda	II B.Com.
	II Prize	J.Lavanya	II Stat.
3. Light Music	I Prize	P.Padmapriya	III Stat.
	II Prize	K.Choodamani	II B.Com
4. Rangoli	I Prize	K.Radha	III B.Com.
		V.S.Vani	"
		Balasundari	"
	II Prize	B.Kalyani	II B.Com.(Eve.)
		R.Jayashree	"
		S.Radha	"
5. Fashion Parade	I Prize	K.Radha	III B.Com.
	II Prize	R. Thangakavitha	III Litt.
6. Group Dance	I Prize	S.Sindhu	III History
		S.Kathyayani	"
		K.Srikala	II History
		V.Asha	I History
		S.Vaidehi	"

6. Group Dance

II Prize

P.K.Priya
D.Chitralekha

B.L.Jeya Resmi
R.Blindu
K.Sailaja
Y.Padma

B.Vanisree
M.Latha

7. VAIKKAM KRISHNA IYER
MEMORIAL MEDAL
VEENA

V.Brinda

SMRTI - 1990 - 1991

Sponsored by Dukes

Co-Sponsors:

- i) MRF, Madras 600 002.
- ii) Sekar Emporium, Madras - 600 024.
- iii) M/S Pond's India Ltd., Madras 600 044.
- iv) Shanthi Electricals Ltd., Madras 600 034.
- v) Lakshmi Trade Credits, Madras 600 044.

Inauguration : By Sangeetha Kalanidhi Smt. M.S.Subbulakshmi
on 17.12.1990 at 3.00 P.M.

Valedictory : Smt. Anuradha Ramanan (Editor Subamangala)
on 21.12.1990 at 2.30 P.M.

SHRIMATHI DEVKUNVAR NANALAL BHATT AND SHRI.NANALAL BHATT MEMORIAL SHIELDS
AWARDED DURING SMRTI 1990-91.

1. Shri. Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Gita Recitation

Team : Vivekananda college (Shri.S.Prakash and Shri.K.Ramasubramanian).

I Prize : Selvi.K.Srividhya / Meenakshi college
II Prize : Sri.B.Shambhumurthy / Madras Sanskrit college.

2. Shri.Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Hindi Essay

Team : Meenakshi college (Selvi.Pushpa Mishra and Selvi.Rajini Kumra)

I Prize : Selvi.Pushpa Mishra / Meenakshi college
II Prize : Mr.Edward Dung Dung / Loyola college

3. Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Tamil Oratory.

Team : Ethiraj college

I Prize : Selvi.S.Maykalai / Ethiraj college
II Prize : Selvi.S.B.Darsana / Ethiraj college

4. Tamil Kavithai

I Prize : Selvi.S.Maykalai / Ethiraj college
II Prize : Selvi.Mary Rose Poongothai / Madras Law college

5. **Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for English Quiz**

Team : Stella Maris college

I Prize : Selvi.Sujatha and Selvi.Nandhini

II Prize : Selvi.K.Geetha and Harini Rangaswami
Stella Maris college
J.B.A.S.college

6. **Shri.Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Gestures (Dumb charades)**

Team : Ethiraj college

I Prize : Selvi. Shanmathi Shankar,
Selvi.Anuradha Raman and
Selvi.C.Jayashree

II Prize : Selvi.A.Sujatha,
P.Usha and
A.Jayashree
Ethiraj college

7. **Swara sudha - (Carnatic Music Instrumental)**

I Prize : Selvi.V.Anandhi

II Prize : Selvi.C.Latha
Meenakshi college
Meenakshi college

8. **Shri.Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Sursangam (Carnatic Music vocal)**

Team : Meenakshi college (Selvi.R.Preethi and S.Radha)

I Prize : Selvi.R.Preethi
Meenakshi college

II Prize : Selvi. Uma Maheswari
J.B.A.S. college

9. **Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for - Ball Badminton**

Winners : Ethiraj college

1. Selvi. G.Gowri - Captain

2. Selvi. V.Sharmila

3. Selvi. B.M.Lakshmi priya

4. Selvi. K.Maragatha valli

5. Selvi. K.Radhika

6. Selvi. R.Sukalpa

7. Selvi. Jayamachel paul

RUNNERS - VAISHNAV COLLEGE

1. Selvi. V.Lakshmi

2. Selvi. J.Gayathri - Captain

3. Selvi. C.Radhamani

4. Selvi. R.Aparna

5. Selvi. K.B.Kalavathy

6. Selvi. C.Jayanthi

7. Selvi. P.Vidhya

10. **Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for (Vanna Kolam) - Rangoli - Instituted by III year students - 1983 -'84**

Team : Ethiraj college

I Prize : Selvi. K.Sumitra
Ethiraj college

II Prize : Selvi. R.Anusha and Selvi.Vishalini
J.B.A.S.college

11. **Shri. Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for 'AMUDA GANAM' (Light Music) Instituted by the Sponsors - Dukes '90-'91**

Team : Madras Christian college

I Prize : Selvi. V.Jyothi
J.B.A.S.college

II Prize : Selvi. R.Sumitra
Madras Christian college

III Prize : Selvi. Shravani Bera
M.C.C.

12. **Mad Eloquence - (JAM)**

I Prize : Selvi. Revathi
Stella Maris college

II Prize : Selvi. Shanmathi Shanker
Ethiraj college

13. **Vadivangal (poster painting)**

I Prize : Selvi. K.Sumitra
Ethiraj college

II Prize : Selvi. V.Bindu
Madras Christian college.

14. **RANGREZ - (POT PAINTING)**

I Prize : Selvi. K.Sumitra
Ethiraj college

II Prize : Selvi. Sumitra Das
Meenakshi college

15. **JATHI - (Classical Dance Solo)**

I Prize : Selvi.M.P.Sasirekha
Ethiraj college

II Prize : Selvi.K.Rohini
Madras Christian college

16. **Symphony (Western Music solo)**

I Prize : Selvi. S.Chitra
Meenakshi college

17. **Trend setter - (Fashion Parade)**

I Prize : Selvi. K.Sumitra
Ethiraj college

II Prize : Selvi. Sudha
R.V.Govt.Arts college.

18. **Pattukku pattu**

I Prize : Selvi. V.Sushma and
Selvi. Swapna
Stella Maris college

II Prize : Selvi. Parimala and
Selvi. Bhooma
Chellammal college

III Prize : Selvi. Hemamalini and
Selvi. Poongothai
R.V.Govt. Arts college.

19. Tamil Quiz :
 I Prize : Selvi. V.Kothai Nayaki and
 Selvi. S.Bhooma
 II Prize : Selvi. Akila and Visalakshi
20. Aruvai potti :
 I Prize : Selvi. R.Asha
 II Prize : Selvi. S. Maykalai

Meenakshi college
 Meenakshi college

Chellammal college
 Ethiraj college.

Union Office Bearers 1990 - 91

AT YOUR SERVICE

Student President

G. TAMILSELVI

Student Secretary

S. SUJATHA

Student Jt. Secretary

M. R. ANURADHA

WE ARE PROUD OF YOU

Economics I Rank

R. BANUMATHY

Literature I Rank

T. SHIRLEY

Statistics I Rank

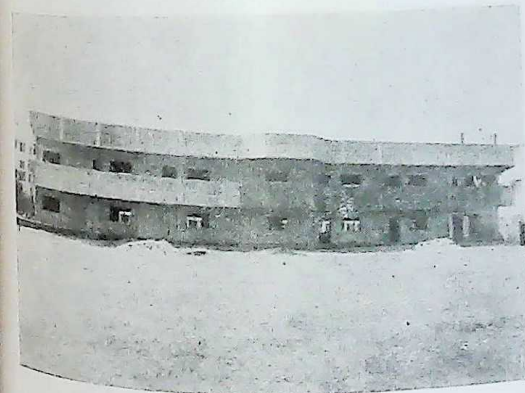
V. ANURADHA

UNIVERSITY RANK HOLDERS
1989 - '90

Opening Ceremony of the new P. G. BLOCK

"Religion is nothing but the love of
God and man" — PENN WILLIAM

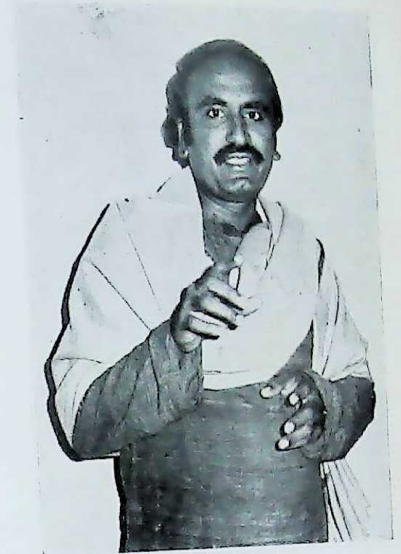
Our Prestigious P. G. BLOCK

"Education is the leading of human
souls to what is best and making what
is best of them" — RUSKIN-JOHN

An auspicious beginning
Union Inaugural
Mrs. Mathangi Ramakrishnan

சொல்லாற்றலே பெரிதென்று
நினைத்திட்ட நமக்கு
நினைவாற்றலே மிகப் பெரிதென்று
உணர்த்திய மேதை யிவர்

A serious solemn affair?
Inaugural of the English Association - Dr. Ekambaram

An ounce of Practice is worth ton of Theory

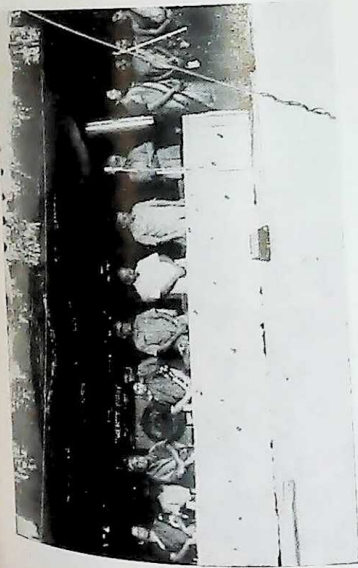

The Nightingale and the enraptured listner -
Our Chairman

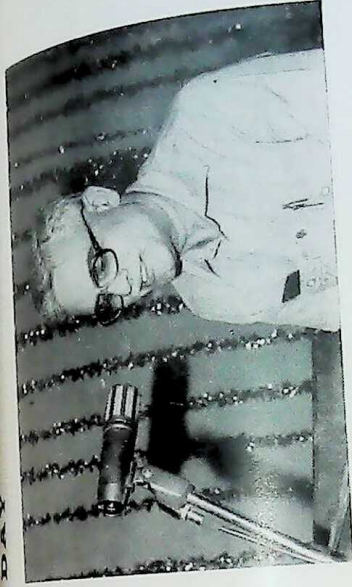

With an ever increasing Crime rate who is not interested
in the methods of investigation?
Dr. P. Chandrasekharan, Dept of Forensic Sciences sharing
his experiences with the audience.

COLLEGE

College Day

An interesting speaker - Mr. R. Ramakrishnan

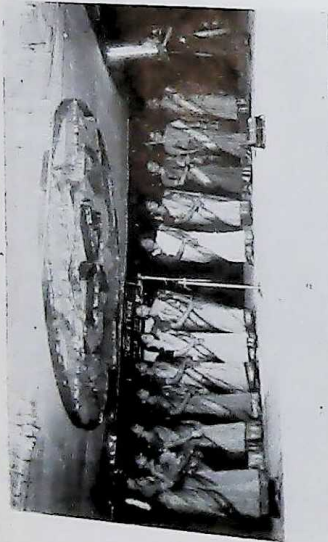
Entertainment on the College Day

The spirited Panjabi Dances with the lighted lamps

The dancers & singers bringing the days programme to a grand finale

An invocation to the Goddess of Learning Saraswathi Vandhana

A REPORT ON SMRTI '90-91'

III B.A LITERATURE -
JOURNALISM STUDENTS.

The bright morning sunshine, the cool soft breeze, the colourful shamiana, the embellished stage, the fervent activity, the zealous students and Smrti - a singularly happy occasion on which the Vaishnav College for Women takes pride in remembering its founder chairman, the late Shri Nanalal Bhatt. It did not take the driving personality of Shri Nanalal Bhatt to await a SAARC meet to dedicate himself to the education of a girl child.

Everybody today is cognizant of the fact that the education of woman plays a vital role in moulding the society. This institution has vastly contributed to the needs of education of the women.

Smrti is a cultural festival where the talents of city college students are put to test and each one endeavours to prove her mettle in various activities.

The inaugural function commenced in the traditional manner with Sangeeta Kalanidhi Smt. M.S. Subbulakshmi, the perennial "Prima donna" of the world of music, lighting the "kuthuvilakku". To have this petite lady with an imposing and compelling voice in our midst was a moment of great elation. The function was presided over by Shri. S.N. Bhatt, the chairman, followed by a brief welcome address by our college principal Dr. Thangam Seshan. Later Mrs. Parvathi Gopalan, the Convenor read the report. Shrimathi M.S. Subbulakshmi, the greatest exponent of music delighted the gathering by her melodious song. The grand daughter of Shri S.N. Bhatt, Mrs. Bhavana gave the vote of thanks.

The quintessence of music is to titillate the senses and leave one in an ecstatic state.

'Swara-Sudha' with some excellent rendering by girls from the Meenakshi College and 'Sur-Sangam' with the sanguine tunes of the violin followed by the melodious strains of the Veena, enraptured the audience. The response from the participants was overwhelming. The audience gently applauded the lively performance of the participants. Meenakshi college won all the three prizes in the instrumental and also the first prize in the vocal.

Pot-Painting, despite its comparatively placid response, saw the young artists display their silent art of myriad colours, dexterously. The ingenuity of the students to depict enticing landscapes and traditional pot designs on a limited canvas speaks much of their prowess.

Poster painting received a rather lukewarm response. The Competitors were from Ethiraj, Chellammal and M.C.C. They were all passionately devoted to painting. The innovative ideas and talents of the students were seen in their work.

As 'Ragam Thalam Pallavi' are the important prerequisites of classical music, 'Bhavam Thalam Jathi' (steps) are the imperative prerequisites of classical dance. The art of Bharatha Natyam gains its importance from these aspects. It was Sashirekha of Ethiraj College whose snake dance, fetched her the first prize.

18.12.90

Jam (Mad eloquence) is a competition which exposes the eloquent abilities of a competitor. This time we had participants

from five colleges. Meenakshi, Stella Maris, Ethiraj, S.B.A.S. and S.I.E.T. Mr. Arulkumaran, a professor of English from M.C.C. was the moderator. The humorous topics, and the competitive spirit of the participants made the competition an interesting one with the audience sitting back and saying 'Wow' it was good'. Revathi of Stella Marris and Shanmathi of Ethiraj who secured the first and second positions respectively reigned supreme in the competition.

Western Music (solo) introduced for the first time this year did not attract many participants - only 2, both from Meenakshi College.

The topic given for the Tamil oratory was "Nenjin Pudhu Korikai".

Their concepts on the given subject were topical and instructive, Sashikala of Meenakshi College and Megalai of Ethiraj College lambasted the society filled with noxious elements. Maykalai of Ethiraj College won the 1st prize and Darshana of Meenakshi the 2nd. Later a few tips were given by the judge Mr.Mohammed Ali on how to present facts in an oratory.

19.12.90

Ethiraj, Madras University, Pachaippa's, Stella, S.B.A.S., Meenakshi Day and Evening Colleges participated in Dumb Charades. Ethiraj College stole the show by their superb performance to win the first prize and Meenakshi came a close second. Congrats to our students Vatsala, Kalpana, Meenalochani and Rama on your fine performance in conducting the show!

Pattukku Pattu, introduced for the first time attracted many participants. It was conducted by our student president Miss.Tamil Selvi. The rules were so stringent that the

participants could not keep pace with them and left even the audience perplexed. Despite this Stella Maris entertained the audience by their good singing.

The Amuda Ganam-light music held on 19.12.90, with Mr. S.N. Surender-the popular personality from the show world and Mrs. Vijayalakshmi Sharma, a music teacher from Kendriya Vidhyalaya, Meenambakkam as judges, was a sumptuous feast to the ears. Many young students from different colleges took part in it zealously. Jothi of S.I.E.T. once again proved her calibre winning the first prize, a 2nd time. Padma Raja Gopalan with her papery voice in Smrti thrilled the audience and evoked a resounding applause from the audience. The grand finale was the perky song by Mr. Surender and a sweet rendering by Mrs. Vijayalakshmi Sharma

20.12.90

The day began with Tamil Kavidhai. There were nine participants. Prof.K.Parthasarathy and Mrs. Ganga Ramamoorthy were the judges. The topic given was 'Unnai Pol perithondru Selvam Undo'. The rhyme and the manner in which the verses are rendered adds flavour to poetry especially, Tamil Poetry. Maykalai of Ethiraj College won the 1 prize.

Aruvai Potti followed soon after Tamil Kavidhai. Nearly six participants came forward to tire the audience by their illogical talk on the given topic 'Muttai'. Maykalai once again bagged the 1st prize and it was her third successive prize in these competitions.

Girls from five colleges namely Stella Maris, Meenakshi, Madras Law College, J.B.S., and S.I.E.T. walked in to Vaishnava College to take part in the brain - teasing quiz competition conducted by Mr. Ramak-

rishnan. There were fourteen rounds, and it was heartening to see the participants answering the questions confidently.

21.12.90

Tamil Quiz was conducted by Mr. V.V.Subramanian, a man T.V. buffs have seen on their T.V. Screens. Meenakshi got the 1st prize and Law College the 2nd.

Eight teams participated in Rangoli. It was a splendid pageant of landscapes and human figures (like the dancing Nataraja, Radha Krishna) and their mute silence intrigued the on lookers. Each sand particle (rangoli - powder) was brought to life by its artist and told its own story. The irrevocable decision of the judges placed Miss.Sumitra.K. from Ethiraj College on the top of the list.

Fashion parade (Trend Setter) did not present a tough competition, since there were just 5 competitors. Sumitra of Ethiraj College in a simple outfit of light violet clinched the 1st prize with her explicit poses and confident steps.

Sudha of Chengelpet Govt. College in a fashionable silken attire had to satisfy herself with the second spot. Her dress seemed to closely resemble the dress of the Vareli girl.

The Valedictory function marked the end of the week long smrti. The Chief guest for the function was Smt. Anuradha Ramanan, a renowned writer in Tamil. It commenced with a welcome address by our Principal, Dr. Tmt. Thangam Seshan, followed by the reading of the report by our convenor, Mrs. Parvathi Gopalan. The Chief guest addressed the gathering. We learnt that she is a versatile personality with her varied interests in drawing, painting, Textile designing, Interior decoration and music. She emphasized originality and uniqueness in an individual. Her speech was instructive as well as entertaining. Cups & Shields were distributed to the proud winners by our Chief guest.

A variety programme was presented by our students. Sripriya, the dancing damsel of our college offered Pushpanjali. Our college choir invoked the Goddess Janani. This was followed by a dance by Uma Maheshwari of I B.com. who played her steps to the music of the popular song from 'Chandni'.

The choir again returned to the stage to end the day with a song from 'Anjali'.

The setting rays of the sun, the chilly winds of the December dusk, the retreat of the birds to their small nests and the growing shadows of human forms saw the close of the day, and the end of Smrti 1990-91.

கல்லூரிகளுக்கிடையிலான போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்களின் பட்டியல்

கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி	ஊமைமொழிப் போட்டி	கி.கல்பனா மூன்றாமாண்டு புள்ளியியல்	இரண்டாம் பரிசு.
மதுரை தெய்வநெறிக் கழகம்	கவிதை	டி.ஜே.ஜீனத் இரண்டாமாண்டு கணிதவியல்	இரண்டாம் பரிசு
சிட்டுக்குருவி வானொலி சிறுவர் சங்கம்	சிறு கதை	ஸ்ரீலக்ஷ்மி இரண்டாமாண்டு வணிகவியல்	இரண்டாம் பரிசு
		டி.ஜே.ஜீனத் இரண்டாமாண்டு கணிதவியல்	இரண்டாம் பரிசு
		பி.ஜெயலக்ஷ்மி இரண்டாமாண்டு பொருளாதாரம்	மூன்றாம் பரிசு
		பாத்திமா மரியா இரண்டாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்	மூன்றாம் பரிசு
	கவிதை	வி.அகல்யா இரண்டாமாண்டு கணிதவியல்	இரண்டாம் பரிசு
		டி.ஜே. ஜீனத் இரண்டாமாண்டு கணிதவியல்	மூன்றாம் பரிசு
சோவியத் கலாச்சார மையம்	கவிதை	ஜெ. புவனேஸ்வரி முதலாமாண்டு தாவரவியல்	மூன்றாம் பரிசு

பேச்சு	பு.சரளாதேவி மூன்றாமாண்டு வணிகவியல்	ஆறுதல் பரிசு
கவிதை	ச.லதா மூன்றாமாண்டு வணிகவியல்	இரண்டாம் பரிசு
பேச்சு	ச.லதா மூன்றாமாண்டு வணிகவியல்	முதற் பரிசு
பேச்சு	ச.லதா மூன்றாமாண்டு வணிகவியல்	இரண்டாம் பரிசு
கவிதை	ச.லதா மூன்றாமாண்டு வணிகவியல்	மூன்றாம் பரிசு
	ஜெ. கிரிஜா மூன்றாமாண்டு வணிகவியல்	ஆறுதல் பரிசு
கவிதை	டி.ஜே.ஜீனத் இரண்டாமாண்டு கணிதவியல்	மூன்றாம் பரிசு
இராமாயணம்	இரா. பிரியஜோதி முதலாமாண்டு தாவரவியல்	சென்னை மாவட்ட அளவில் இரண்டாம் பரிசு.

மூன்றாம் பரிசு

இலக்கியப் பரிசு

கிளப் பரிசு

இலக்கியப் பரிசு

மகளிர் கல்லூரி

கவிதை பரிசு

பரிசு

பரிசு

CONVOCAATION

Our young graduates

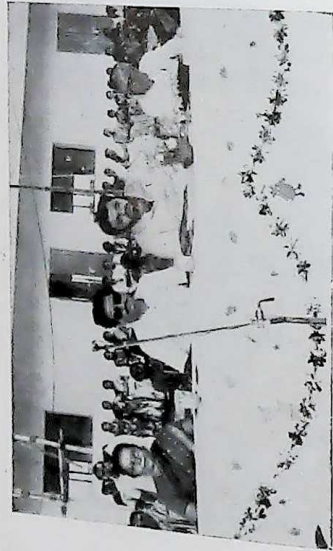

Valedictory - Lighting the lamps
by Mr. Siva Subramanian

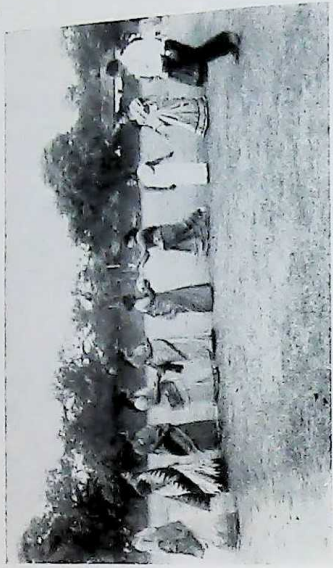

Convocation address by
Prof. N. S. Venkataraman

SPORTS DAY

Relaxing time for Mr. A. Raveendranath, I.P.S.
on Our Sports day

What a change from the routine? Our staff members
counting a sportive tension while passing the ball

*Suggestion of what lies ahead
Our students, overcoming their burdens*

GAMES TEAM

Football

Cricket

Kabaddi

University Blues

Shuttle

Basketball

Handball

Kho-Kho

Hockey

Table Tennis

Ball Badminton

Volleyball

Athletics

TWENTY THIRD ANNUAL SPORTS MEET – REPORT

Distinguished Chief Guest, Respected Chairman, Secretary, Correspondent, Members of the Managing Committee, Principal, Dear Colleagues and Students.

I deem it a rare honour this afternoon to present a brief report of the activities of sports and games this year, before this august gathering at this Twenty-third Annual Sports Meet. The college teams won a roll of honour recording better participation at the Inter-Collegiate, Inter-Divisional, Inter-University and State levels.

At the Inter-Collegiate tournaments of the Madras University South Division in August 1990, our Hockey players had their field-day. The Hockey team won the championship. Eight of these players were selected to play for the South Division. They are Selvi S. Lilly of II B.Com., Selvi Vineeta Dixit of III B.A., Economics, Selvi K. Meenakshi of III B.A. History, Selvi Leela, Selvi Sheela and Selvi Shanthi all of I B.Com., Selvi Manimekalai of I B.A., Economics and Selvi Roopa of I B.A., Literature. The first seven players, Selvi Lilly, Selvi Vineeta, Selvi Meenakshi, Selvi Leela, Selvi Sheela, Selvi Shanthi and Selvi Manimekalai have been selected to the Madras University Team. The University Hockey Team which played the Inter-University tournament at Amaravathy appeared more like a Vaishnav College team winning honours for the college.

Further, these Hockey players along with Selvi Anitha of III B.Sc., Physics and Selvi Swarna Manjula of II B.A., Economics were selected to represent the Chengai Anna District at the Inter-District tournaments. The team added a feather to its cap when five players, Selvi Leela, Selvi Sheela, Selvi Shan-

thi, Selvi Manimekalai and Selvi Lilly got selected to represent the state of Tamil Nadu.

Next, the kho-kho team which won the south Division Inter-Collegiate championship deserves mention on par with the Hockey team. As the kho-kho team annexed the winner's trophy in August '90 eight of our players, Selvi L.Sundari and Selvi O.R.N.Bhamini, both of III B.Com., Selvi B. Deepa of III B.Sc., Maths, Selvi K.Sujatha of II B.Com., Selvi R.Rajeswari of II B.A. Economics, Selvi K.Vijaya lakshmi of III B.A. Literature, Germin and Suja Devi, both of I B.Sc. Maths, have been selected to the South Division team. Four of them got selected to play for the Madras University team. Selvi Sundari, Selvi Deepa, Selvi Suja Devi and Selvi Vijayalakshmi played for the University at the Inter-University tournament at Jabalpur. Selvi B.Deepa of our college represented the state of Tamil Nadu at the National Sports Festival for women held at Hyderabad.

The college kabaddi Team emerged the Runners-up of the South-Division championship. Five of the kabaddi players Selvi P.M. Premalatha and Selvi Sasikala both of III B.A. Literature, Selvi Vineeta Dixit of III B.A. Economics, Selvi A.Metilda and Selvi S.Lilly both of II B.Com., were selected to play for the South Division. At the Inter-Divisional tournament, four of them, Selvi Premalatha, Selvi Vineeta Dixit, Selvi Metilda and Selvi Lilly got selected to the Madras University team. The fame of the college has been recorded in the Tamil Nadu State kabaddi Team as two of our players, Selvi Premalatha and Selvi Vineeta Dixit played for the State of Tamil Nadu at the Inter-State tournament.

In the game of Cricket our college team emerged Runners-up of the South Division Inter-Collegiate tournament held also in August '90. Four of our Cricket players, Selvi Radhamani and Selvi Balasundari both of III B.Com., Selvi Viba Kiren of II B.Sc., Botany and Selvi G.Banu of II B.Sc., Chemistry, were selected to play for the Madras South Division team. Selvi G.Banu got selected to the Madras University team. It brings great cheer to note that six of our cricket players got selected to the Tamil Nadu State Cricket team. Selvi G.Banu of II B.Sc. Chemistry, Selvi Viba Kiren of II B.Sc., Botany, Selvi Sadhana and Venkatalakshmi of II B.Sc. Statistics, Selvi Vijayasamudeeswari of II B.Sc. Maths and Esther of I B.Com. played for the state of Tamil Nadu at the Inter-State Cricket championship held at Kolar from 28th January this year.

At the South Division Basket Ball tournament held in Sept.'90 our team won the runners-up title. Five basket ball players got selected to play for the South Division. They are Selvi C.Hemalatha of III B.Sc., physics, Selvi B.Vijayalakshmi of II B.Sc. Botany, Selvi K.Shoba of II B.Sc. physics, Selvi C.Beula and Selvi S.Nirmala both of I B.Com. At the Inter-Divisional tournament held at Vellore, Selvi C.Hemalatha was selected to represent the Madras University. At the All India Inter-Collegiate tournament held at I.I.T. Madras, Selvi Hemalatha bagged the best player award. Further, two of our Basket-ball players Selvi Nirmala and Selvi Beula of I B.Com, have been selected to represent the State of Tamil Nadu. In a connected event in the game of Hand-ball three of our players, Selvi B.Vijalakshmi II Botany, Selvi G.Vidhyakumari II B.Com, and K.Meenakshi of III B.A., History were selected to represent the South Division of the Madras University. At the Inter-Divisional matches, two of them, Vidhyakumari

and Vijayalakshmi got selected to play for the Madras University.

The College Ball-Badminton team won the runner-up title at the Inter-Collegiate tournament in December 1990. Selvi V.Lakshmi of III B.Com, Selvi Aparna of II B.Sc. Maths and Selvi Roopa Ravindran of I B.A. Literature were selected to play for the South Division of the Madras University. Selvi V.Lakshmi got selected to the Madras University team. Further, two of our badminton players, Selvi Lakshmi of III B.Com, and Kalavathy of I B.Sc., Statistics were selected to represent the Madras District at the Inter-District Championship held at Neyveli from 8.2.1991 to 11.2.1991. At the post centenary Golden Jubilee tournament conducted by the Madras Presidency College our badminton team won the runners-up shield.

It has been an eventful year for our college Foot-ball team. The game which has been newly introduced at the Inter-Collegiate level our team won the runners-up of the championship. Three of our players, P. M. Premalatha of II B.A. Literature, Selvi Nirmal Koil Rani of II B.A., Economics and Selvi G.Vidhyakumari of II B.Com., have been selected to represent the Madras University. Four of our Foot-ball players, Selvi Premalatha, Selvi Nirmal Koil rani, Selvi C.Rajeswari of III B.A. History and Selvi Sathya Bhama of II B.Sc. Botany got selected to play for the State of Tamil Nadu at the National Foot-ball tournament held at Nagpur.

At the South-Division matches in Table Tennis our College table tennis team secured the runners-up title. The shuttle badminton team also won the runners-up position. Viba kiren of II B.Sc., Botany has been selected to play at the Inter-Divisional Shuttle Badminton tournament. In Volley-ball also our team won the runners-up title. At the Inter-Divisional tournament held at Salem, Selvi

V.Lakshmi of III B.A. Economics, Selvi A.Metil of II B.Com and Selvi G.Jalaja Devi of I B.Com played for the South Division of the Madras University.

In Athletics, the programme this year started with the Sir.A.L.Mudaliar Silver Jubilee Sports Meet. Our ace-athlete Selvi K.Saipriya of III B.A. Literature was placed second in 10,000 mts, 3000 mts, 1,500 mts and 800 meters race. At the Pasumpon Athletic Championship held at Madurai on 15th and 16th November '90' Selvi Saipriya secured second place in 1,500 meters, and third place in 800 meters race. Selvi V.Savitha of II B.Com, won second place in 100 meters Hurdles and III place in 400 meters race. Selvi Saipriya, Selvi Savitha, Selvi K.Vijalakshmi along with Germinie and Selvi Sujadevi both I B.Sc. Maths were selected to represent the Chengai Anna District in Athletics at the state level Pongal Sports Meet. Further at the South Division Inter-Collegiate Athletic meet Selvi Saipriya, Selvi Savitha, Selvi Vijayalakshmi and Selvi Suja Devi were selected to participate at the Inter-Divisional athletic meet. Selvi Saipriya and Savitha again got selected to the Madras University Athletic team for the cross-Country event, and participated in the Inter-University athletic meet held at Gulburga. Selvi Saipriya deserves special mention for scoring 20 points and securing 4 first places in 10,000 meters, 3000 meters 1500 meters and 800 meters at the South Division Athletic Meet. Adding to the glory of the honours tally she won the individual championship. Let us congratulate her and give her a big hand.

The members of the teaching faculty of this college have proved time and again their sportsmanship worthy of emulation by younger players. If last year they won the Ethiraj Birth Centenary tournament and Queen Mary's College Platinum Jubilee tournament,

this year they added a third victory in succession in a rare hatrick when they won the Madras Presidency College post- centenary Golden Jubilee Ball badminton championship. Let us cheer them up.

The year in retrospect presents a picture of larger participation and more laurels won by our players for the college. I am sure that everyone here would share our just pride when you hear that Vaishnav College has retained the Trophy for over all championship of the South Division of the Madras University in the Fourth successive year. Vaishnav College stands first among all the south division colleges in the number of University players. There are twentyfive University blues up the tally securing a pride of place for our college. Another honour worth special mention is that we have 21 of our players finding their places in various state teams of TamilNadu.

In conclusion, I am glad to say that in spite of the difficulties posed by the two streams of Semester and non-Semester pattern these achievements have become possible only with the abundant help from all concerned. Let me extend my heart-felt thanks to the benevolent Chairman, Secretary, Correspondent, other members of the Managing Committee and the Principal for encouraging sports activities by extending financial support to the deserving players. It is my duty, in this connection, to extend my sincere thanks to all my colleagues for their unflinching co-operation in being a perpetual inspiration to the players.

Finally, let me wind up this report congratulating all the prize- winners at this Twenty Third Annual Sports Meet. However, for all those who participated in right earnest and lost, I wish better luck next time.

Thank you.

A Charming Spinster

By

J. SWARNA MANJULA
II ECONOMICS

Planning Forum - [First Prize] THE GULF CRISIS

S. Anantha Lakshmi
II Year B.Sc. Physics

On August 2nd 1990. Iraq, invaded the Kingdom of Kuwait and announced that it will remain as the 19th province of Iraq. Behind this sudden action of Iraq there are months long preparation and a rather long chain of reasons.

Before the I world war, Kuwait had been a part of the Ottoman Empire. The Sultan of Ottoman had appointed the Emir of Kuwait as the representative of the Governor General of Basra. Since Basra is a city of Iraq, Iraq has been claiming historic rights over Kuwait. In 1961, the president of Iraq Abel Karim-el-kassan, had attacked Kuwait. But, the attempt was foiled by the U.S.A and Britain. Even in 1978 Iraqi troops took to border-crossing and captured a kuwaiti post. Hence the animosity of Iraq towards Kuwait is nothing new. It happens that 1/5 of the world's oil resources are in kuwait. Iraq, bogged down by it's 70 billion dollars debt due to its 8 long years war with Iran, saw the annexation of kuwait with its rich resources as the only easy way to prosperity. Iraq accused kuwait of lowering the oil prices by pumping out more oil. Saddam Hussein, the president of Iraq, also accused Kuwait of draining the resources of Iraq by excessive pumping. So to compensate the losses suffered by Iraq, he asked kuwait to cancel the 12 billion dollar loan it had sanctioned to Iraq, during the Iran-Iraq conflict.

Nearly all the countries in the world have condemned Iraq's action. The United Nations has passed a resolution against Iraq and conceded that its members may use force to implement the resolution if necessary. The Soviet Union is no longer crossing swords

with the U.S.A after the glasnost and perestroika.

It has no option but to go along with the decisions made by the U.S.A. The U.S.A reacted in a predictable and prompt manner by sending its troops to Saudi Arabia. This is probably due to the fact that 10% of the American oil comes from the gulf. At this stage, the U.S.A. cannot afford to be placed at a disadvantage with its economic rival Japan. The U.S has a personal interest in the gulf as its presence in the persian gulf means it can control the oil flow. Saudi Arabia fearing that the power crazy Saddam's next target will be itself, has increased its Air Force and has allowed the U.S. troops to be stationed in Saudi Arabia.

Among the Arab countries, the United Arab Emirates, Syria, Bahrain and 9 other countries including Egypt expressed their protest against Iraqi action. Jordan remained neutral while Iran, Yemen and the Palestine Liberation Organisation expressed their support for Iraq.

To India the crisis dealt a heavier blow than to any other country. Nearly 2 million Indians are employed in Kuwait. This means unemployment for all the NRIs in the Kuwait. Also 40% of the Indian oil comes from Saudi Arabia and Iraq. Hence the reaction from India was belated and tentative. The external affairs minister Mr. Inder Kumar Gujral committed a big blunder by embracing Saddam while more than 1 million Indians were roasted in the hot desert along the Jordanian borders. Mr. I.K.Gujral later explained that he could not afford to antagonize Saddam as India's stakes were high. But nothing came out of

Mr. Gajral's talks with Saddam. Iraq refused to allow the aircraft and ship that were carrying food and medicine for Indians, to enter Iraq.

Later after a series of talks, in the largest ever evacuation program, India brought more than 60,000 Indians from Kuwait. Iraq's economy faces a bleak future as a trade embargo has been placed on it. The two main pipelines of Iraq, one through Saudi Arabia and the other through Turkey have been sealed which means Iraq has no way to sell its oil. All the countries have frozen the assets of Kuwait and Iraq in their banks. Though this was a planned action on the part of Saddam, the food supplies will not last long. While Saddam can't afford to lose his precious oil, the U.S.A. hesitates to start a war for the same reason.

The Arab countries are looking for a peaceful solution by giving the rights of a few territories to Iraq. But the U.S. will not accept anything other than the complete withdrawal of Iraq from Kuwait. Meanwhile Iraq has given back the Shatt-Alwar waterway to Iran and thereby making Iran, an ally in

its war. Saddam is trying to rouse anti-Israeli feelings by comparing his action to Israel's occupation of West Bank and Gaza strip. He also asks Syria to vacate Lebanon. He is trying to avail anti-American feelings by saying that the U.S. troops are defiling the holy land of Mecca. All this has cut on ice with the U.S. and it is not prepared to give Saddam even a few concessions. The U.S. will be happy if Iraq's withdrawal happens along with the political demise of Saddam, though Saddam is the Frankenstein's monster of the U.S.A. and Russia.

We can't envisage a war in the near future as it would end in loss of human lives and money. Only a peaceful solution through negotiations is feasible. As long as Saddam is at the helm even this appears to be impossible. Therefore we have to hope for a more rational and reasonable substitute for this power crazy regime in Iraq.

This will be possible only if the internal dynamics of Iraqi politics throw Saddam out. Meanwhile, the world is still watching intently, waiting, holding its precious breath and of

Planning Forum - [Second Prize] THE GULF CRISIS

P. Sherina
III B.A. Economics

To-day the attention of the world is riveted on the unfolding events in the Persian Gulf with America's intent to use force on one side and the Iraqi president's tough response on the other continuing.

The complexity of the Gulf situation obtains not only from the predominant oil factor but also from the internal Arab politics. The U.S. interest in the region' Arab Israeli animosity and the obdurate Palestine issue, the residue of the Iran-Iraq war, the dependence of international monetary and banking networks in the region, the emotional reaction about the fate of a large number of foreigners and such allied issues. Most of these inter-related strands will have a continuing impact all over the world, the cause and effect being determined by the resilience of each nation and its political and physical proximity to the nerve centre.

For a better understanding of the Persian Gulf crisis a proper study of its importance in the international environment is necessary. Most of the developing countries and even the developed countries would come to a stand still if crude oil is not supplied. In the early 1970's when these countries were denied the supply of crude oil they even came to the verge of talking of a possible Third World War! So the dependence of many countries on the Persian Gulf could be understood.

WHY KUWAIT?

The most dramatic event that took place in recent time is the invasion of Kuwait by Iraq. But then the question that strikes everybody's mind is why Kuwait? Simply be-

cause of its history, geography and wealth. A tempting fact is that Kuwait is enormously rich. The Central Bank of Kuwait has foreign exchange that could be more than enough to wipe away the entire debt of Iraq. During the eight long years of war with Iran, Saudi Arabia and Kuwait extended economic aid to Iraq to the tune of ten billion dollars annually. It is believed that to recover or to bring back to the position where Iraq stood before the war, it would require aid from these two countries only. Iraq also has an enormous social network programme for which it has to depend on the charities of these two countries.

So Kuwait, a small state bordering Iraq, with wealth beyond description and with a history of territorial disputes, made an easy target for Iraq.

REACTIONS AND VIEWS OF VARIOUS STATESMEN.

The massive induction of American forces in the Gulf, which was the first to station its troops in Saudi Arabia, strongly suggests that the US favours a military solution. The various options of the US were to enforce a full blockade, to eliminate Saddam Hussein, demonstration strikes against Iraqi oil facilities and its military installations and forces. More precisely an invasion of Iraq by land force and to re-install the former Kuwaiti Government.

Besides the US moving ahead with the naval barricade of Iraq - Australia, U.K., Netherlands and France had deployed their ships too in the Gulf. The UN Security Council approved of the extension of international

sanction against Iraq to cover air traffic, thereby favouring the US.

President Francois Mitterand of France has made a constructive contribution towards the settlement in a peaceful manner. This included withdrawal of Iraqi forces and freeing the hostages, the UN to guarantee the implementation of the military withdrawal of US and the other foreigners from Saudi Arabia and lastly reduction of armaments in that region. The United Nations security council also has acted in a manner which too emphasised Iraq withdrawal from Kuwait, re Installing the Kuwaiti Government and releasing the foreigners.

The State of Affairs In India.

India is heavily dependent on oil supplies from west Asia. With Iraq and Kuwait being its principal supplies, it is sure to lose on economic grounds. It is sure to face shortages in the case of petroleum, resulting in higher foreign exchange expenditure. The man power in the Persian Gulf brought in considerable foreign exchange reserves in India considerably. But, now Indians have started returning not only from Kuwait and Iraq but from the other Gulf countries also, there by increasing the unemployment pressure too.

Since the evacuation of Indians from this region is complete, the Government is in a better position to voice their opinion. Still, priority is not given to this crisis but to the internal affairs.

The Crown Prince of Jordan regards India as the one country which can play a role, since it has weight and moral authority in the Arab context. It is high time that

India acted even though its diplomatic foreign relations are appreciated.

Impact of Gulf Crisis.

The most profound impact will be felt in the Arab world. It will have crippling effect on the world economy. The financial collapse of developing countries and a severe shock to the world banking system could be the direct result of war. The developing countries and the East European nations face the most serious financial risks who are in no shape to pay doubled oil import bills.

The country that is to gain by this crisis is Venezuela which did well during the 1970's oil crisis.

The U.N.'s role.

Recent weeks have seen a remarkable progress simultaneously in two dramatically opposite moves - one towards war and the other towards peace. There have been concessions by both sides amidst expressions of alarm. The greatest advantage to the whole world is the unison of the two major powers, the USA and the USSR in this issue.

Majority of the statesmen believe in the role of the United Nations Council which has acted appreciably. It has taken prompt and strong action in imposing sanctions and it should ensure that conflict does not break out.

The only best contribution India can make is to devise a package which can serve as a basis of negotiation under the auspices of the United Nations security council.

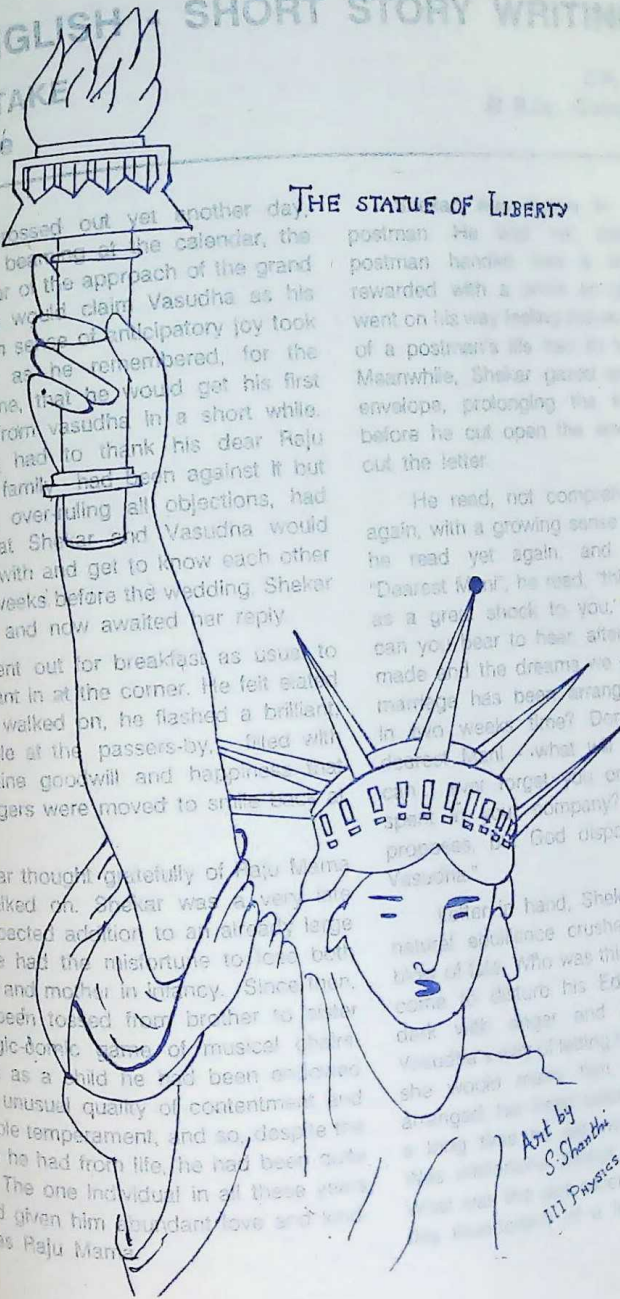
And the whole world awaits the crisis to end peacefully.

THE STATUE OF LIBERTY

Having passed out yet another day, Shekar stood before the calendar, the clear indicator of the approach of the grand day when he would claim Vasudha as his bride. A keen sense of anticipatory joy took hold of him as he remembered, for the first time, that he would get his first letter from Vasudha in a short while. He had to thank his dear Raju for this. He had been against it but his Mama, overruling all objections, had arranged that Shekar and Vasudha would correspond with and get to know each other some few weeks before the wedding. Shekar had written and now awaited her reply.

He went out for breakfast as usual to the restaurant in at the corner. He felt elated as he walked on, he flashed a brilliant, content smile at the passers-by, filled with such genuine goodwill and happiness that even strangers were moved to smile.

Shekar thought gratefully of his former life as he walked on. Shekar was an orphan and unexpected addition to an already large family. He had this misfortune to be born to his father and mother in Calcutta. Since he had been tossed from brother to brother in a tragicomic series of musical chairs, she even as a child he had been engulfed with the unusual quality of contentment and an equable temperament, and so, despite the raw deal he had from life, he had been happy. The one individual in all these situations who had given him abundant love and reassurance was Raju Mani.

Art by
S. Shanthi
III Physics

ENGLISH - SHORT STORY WRITING

THE MISTAKE First Prize

C.R. HYMAVATHY
III B.Sc., Computer Science

Having crossed out yet another day, Shekar stood beaming at the calendar, the visible indicator of the approach of the grand day when he would claim Vasudha as his bride. A keen sense of anticipatory joy took hold of him as he remembered, for the hundredth time, that he would get his first ever letter from Vasudha in a short while. For this, he had to thank his dear Raju Mama. His family had been against it but Raju Mama, over-ruling all objections, had arranged that Shekar and Vasudha would correspond with and get to know each other in the few weeks before the wedding. Shekar had written and now awaited her reply.

He went out for breakfast as usual to the restaurant in at the corner. He felt elated and as he walked on, he flashed a brilliant, radiant smile at the passers-by, filled with such genuine goodwill and happiness that even strangers were moved to smile back at him.

Shekar thought gratefully of Raju Mama as he walked on. Shekar was a very late and unexpected addition to an already large family. He had the misfortune to lose both his father and mother in infancy. Since then, he had been tossed from brother to sister in a tragic-comic game of musical chairs. But even as a child he had been endowed with the unusual quality of contentment and an equable temperament, and so, despite the raw deal he had from life, he had been quite happy. The one individual in all these years who had given him abundant love and kindness was Raju Mama.

Shekar was home in time for the postman. He was not disappointed. The postman handed him a letter and was rewarded with a smile so grateful that he went on his way feeling that even the drudgery of a postman's life had its sweet moments. Meanwhile, Shekar gazed entranced at the envelope, prolonging the sweet suspense, before he cut open the envelope and took out the letter.

He read, not comprehending; he read again, with a growing sense of bewilderment; he read yet again, and felt heart sick. "Dearest Mani", he read, "this letter will come as a great shock to you, I know, for how can you bear to hear, after all the plans we made and the dreams we dreamed, that my marriage has been arranged to take place in two weeks time? Don't be too upset, dearest Mani - what will be, will be. How can I ever forget you or the joyous days spent in your company? Remember, man proposes, but God disposes. Yours ever, Vasudha."

Letter in hand, Shekar sat stricken, his natural ebullience crushed under this cruel blow of fate. Who was this Mani, this serpent, come to disturb his Eden? His face grew dark with anger and jealousy. Was this Vasudha's way of letting him know that though she would marry him, as the elders had arranged, her heart belonged elsewhere? For a long time he sat wallowing in self-pity. Was misfortune always to be his lot in life? What was the one salient fact emerging from this thunderbolt of a letter? Vasudha loved

another! His heart grew tender with compassion. No she should not suffer. Shekar, book worm that he was and accustomed to thinking in cliches even when his heart was breaking, decided that he would release her from a fate worse than death; he himself would see vasudha united in wedlock with her beloved Mani.

Once the fateful decision was made, he acted swiftly. He rehearsed what he would say to Raju Mama. There should be no reproaches; he would not allow any. All arrangements for the wedding would go on uninterrupted; Only Mani would be the bridegroom and not he. He felt heroic; what heights of sacrifice was he prepared to scale for his beloved vasudha! yes, he repeated to himself, his beloved vasudha, for though she loved another, she would always be his beloved vasudha, adored from afar, a goddess par excellence. He retained the letter in his pocket; it would symbolise one of the might-have-beens that life had flung at him from time to time.

Raju Mama, sitting in the garden, reading the morning newspaper, heard the gate open and looked up. He loved Shekar too much not to notice that something was radically wrong. He laid down the newspaper, went forward to meet him, took both his hands in his and said, "Shekar, what is the matter?" At these kind words, Shekar forgot his carefully-rehearsed speech. He was once again the child, the youth seeking consolation. The words burst from him in one incoherent rush.

Raju Mama led him inside, made him sit and said, "Shekar! what are you trying to say? Are you telling me that Vasudha has written to you asking you to release her as she wants to marry someone else? I refuse to believe it. I know vasudha as well as I know you. There must be some ghastly mistake!"

Shekar said, "You will understand what I say when you read her letter. How can I marry her when her heart belongs to another? Here, read the letter". Handing over the letter, Shekar walked to the window and stood there, a picture of misery.

In a few minutes, Shekar came back, stood before him in desolation and said, "Well! you have read the letter, Mama. Can't you agree that I should step aside and spare her further agony? Why should her dreams remain dreams when I have the power to transform them into reality?"

Very gravely, Raju Mama said, "You have decided your course of action as a perfect gentleman and I admire you for it. But is your decision correct? What if I tell you that I know Mani and that in my opinion, you are the right choice for Vasudha?"

"Mama, you know Mani! Who is he, the lucky man? How ...?"

Interrupting him, Raju Mama said, "Wait a moment", and left the room. A few minutes later, he returned with a framed photograph.

"Here take this. You can see Mani for yourself," he said. Shekar almost snatched it from him. It was a photograph of two girls, one of whom was Vasudha. Below the snap were written the words, "To dear Raju Mama, in memory of a happy holiday."

Raju Mama laughed and laughed as he saw the expression on Shekar's face. "Silly boy!" he said, "Mani, the villain of your imagination is Radhamani, Vasudha's best friend. The dreams she refers to in her letter are the dreams of doing their postgraduation. It was only by mistake that the letters were mixed up. Now are you satisfied?"

Photograph in hand, Shekar, stood speechless, while all the tension drained out of him. Reaching home, he crossed out a day and stood beaming at the calendar.

THE ENGAGEMENT CONDUCT.

Second Prize

Pranavika P.M.
III Literature

Mama, A dear friend of mine entered my room sobbing bitterly.

I was surprised. A beautiful educated girl from a well-to-do family had been engaged to an executive in a multinational company.

The pair seemed made for each other and everybody had congratulated her on her good fortune.

Then why this crying? What she said between sobs, was shocking, to say the least. Her engagement had apparently been broken because she had allowed her fiancé to take liberties with her, while dating all at his insistence.

Shekar told me, that after her proposal of engagement she had gone out with him. On their third date, he had taken her to a restaurant and had held her hand all night.

When she resisted, he had said, "since we were going to be married, why was there no harm in that?"

That proved to be a bad mistake. After one or four dates, which he took to be more liberties, he had proposed marriage. She was astounded. She had given in to please him. When she told him that she had done everything at his insistence to please him, he told her, "Couldn't you have waited for some more days? After all, it was our due after marriage. I was waiting for you".

Rekha was how almost hysterical. She just couldn't stop crying, and kept saying over and over that she was worthless and should die.

Even today, she is a depressed person who has decided never to trust men ever again.

Rekha's is not an isolated case. Hundreds of girls like her become victims of our systems and paradoxical values.

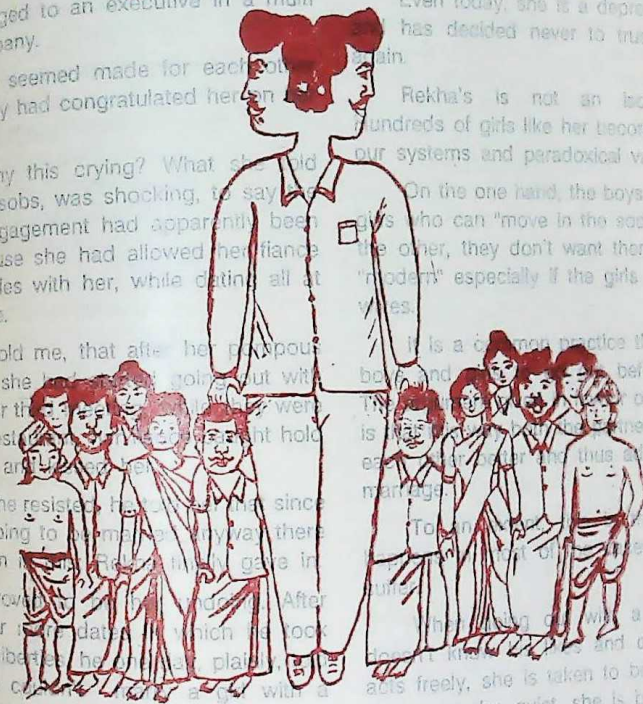
On the one hand, the boys want "smart" girls who can "move in the society", and on the other, they don't want them to become "modern" especially if the girls be their own wives.

It is a common practice these days for boys and girls to go to a "pre-marriage" camp. The purpose of this practice is to educate the boys and girls so that they understand each other better and thus adjust well after marriage.

To be sure, it is a noble idea. But what is the result? The girls are taught to be "free". But what is the definition of "free"? Is it, the girl who acts freely, she is taken to be a "fast girl". If she remains quiet, she is branded dumb.

It is better to be a "fast girl" than fast sorry. Many young girls who are unwary of proprieties of behaviour during courtship, land up in a quagmire.

DOUBLE FACED MAN OF TODAY

JAMUNTA
P.B.A., LIT

ENGLISH ESSAY COMPETITION

DEGENERATION OF YOUTH First Prize

The term degeneration suggests gradual loss of values leading towards ruin. It is too strong a term to be used with regard to present day youth. The present political situation in the country, the prevailing unrest, and the role of youth in it may seem to indicate the degeneration of youth. But it is to be remembered that this situation will not last long. Under peaceful conditions, the youth of the country will develop into responsible citizens.

Moral and human values are inculcated into children at every stage of development. The stories of heroes and saints teach them how to act under circumstances beyond control. Love, truth, honour, pity, kindness, sacrifice these qualities are still predominant in youth. All round development is given more importance in educational institutions than mere education. The ability to think and act is not totally lost. The popularity of the cinema and television plays an important role in the development of youth.

Youth is an impressionable stage in the development of character. A decisive bent for the good or the evil can be seen in this stage. Youth is easily influenced, so it can be easily misled. Today's political scene is an example of this. Upon first hearing of the implementation of the Mandal Commission report, thousands of young people, afraid of losing their chances of employment, protested violently. Initially there were hundreds attempting suicide by self immolation. Slowly, the spate of violence, which rocked the whole country settled down. After the initial, highly

emotional, dramatic response, there are chances now of a peaceful, well thought out solution. This shows that the youth are not yet totally degenerate.

Politics is becoming one of the chief involvements of youth. A healthy interest in politics does not mark degeneration. At the same time, college campuses becoming political playgrounds is deplorable. Politics cannot be kept separate from life, as life is affected directly by it. Youth of all ages have been involved in politics.

Regarding student mobs, J.B. Priestley says that the students of his time were much better law-abiders and much quieter than the students following a few years after. Each generation feels probably the same of the next generation. Leafing through Plato's "Republic", one may find a similar description of student mobs.

Despite these drawbacks of violence which sometimes tend to become callous towards human life and property, the redeeming qualities of youth can be easily seen. Not all the youth of the country are out in the streets destroying life and property. Not all are unemployed or trying to solve the problems of religion. In fact, those involved in anti-social activities, involved in violence and named anti social elements are only a small percentage of the total number of youth. A large part is involved in constructive activities, trying to find ways to a better standard of living, a better environment in the country.

Most youth are too seriously involved in finding themselves a career, studying in

P. PRABHA
III Literature

colleges. Interest in one's culture, patriotism and the wish to excel in all fields can be seen in them. In the areas of science and technology, sports, the defence forces, art and culture, young men and women are being recognised as talented and dedicated everyday. Thousands of youth are working in factories and industries, trying to earn a living, who form the majority of youth. In no way can these youth, then, be called degenerate.

The National awards for bravery in the face of danger were recently given to youth. The winners of these awards showed indomitable courage, concern for the lives of others and did not hesitate to place their own life in danger - a total contrast to the youth who destroy public property.

In sports, India relies totally on its youth. Despite lack of facilities, official red-tapism and the interference of politicians - Indian youth have proved their mettle, showing what

they can achieve, given proper facilities. They have won international acclaim.

Youth have not neglected the culture of our country despite the influence of western music and art. Youth interested in music, folk-art and classical arts meet every year to propagate these arts. It cannot and does not diminish the feeling for Indian culture.

The situation is similar world-wide. Students are demonstrating for democracy in Bangladesh. In China, Tianenman square has become a symbol of martyrdom. These youth struggling for equality and freedom, for the flowering of individual talent for justice and peace are on the right path. Their views may differ from the older generation, but this does not show them as degenerate. Where there is will, there is a way and when there is life, there is hope. Youth has always been at logger heads with the preceding generation and will be. The hot-blooded feelings of youth mellow to form a responsible character, with all the sound values still intact.

DEGENERATION OF YOUTH

Second Prize

Man's life passes through three stages — childhood, youth and old age. In its childhood, a child is a mere bud with a promise of future blossom. Youth is the best stage and old age creeps in wistfully to rob man of his riches.

Youth is the best part in man's life. Youth is allied with energy, strength and enthusiasm. A young man is ready for surprises, willing to take risks, happy to undertake experiments and confident in his abilities. Such a person is the strength behind a society.

Society is a large unit. It cannot function on its own. It has to be manipulated by some power. It is a very difficult task which can easily tax a man's energy. A group of people is necessary to keep the society in motion. The kings and rulers were found inefficient and so, a government was formed to tackle the task.

The authority in power or the government as it is popularly known, should be capable in every aspect. It is a joint action. They alone cannot run the nation smoothly. The whole population of the nation should show earnest enthusiasm. The need for strong support and enthusiasm calls youth to action.

Youth has power and energy at its leisure. These can be effectively used in the management of the affairs of the society. Youth is the anchor of a nation. Various fields, other than political field, also constitute a society. Youth are capable of contributing their precious energy and enthusiasm to these fields. Many branches are open for them. They can take up courses like

medicine and engineering or they can take up farming and the like. Each and every job or work plays a role in the forming of a nation. Youth have a lot of energy. They ought to find a sufficient outlet for that otherwise the suffocation may lead to disastrous results. This energy may be channelled in different directions.

Degeneration of youth has become a world-wide problem in the modern times. We hear about student unrest, student dissatisfaction or strikes in educational and other institutions every where. Television, radio, newspapers and magazines supply us with horrible pictures of youth degeneration.

Probable reasons :

The young people have a lot of energy to spend. They are full of desires, ambitions and hopes. But they are totally disillusioned when they enter the world of competitive reality. This urges them to rebellion. This fever of dissatisfaction is spread among the youth still in pursuit of their studies. When they feel insecure, they resort to early remedy—they start strikes and agitations.

The young people are easily influenced by the atmosphere prevalent in the society. The older generation should take care not to indulge in trifles and set bad examples for the youths to follow. This leads us to one of the major problems; that of education.

Education has become mere 'exchange of information'. The moral footings have been lost and getting a job for one's livelihood has become its sole aim. This has inevitably led to job-oriented education

A. GEETHA
II Literature

with little or no concern for the moral aspects of man's life. But ironically, particularly in India, education provides the students with just the theoretical knowledge of the subjects. This leaves the student helpless when he enters the practical world of reality. Employment becomes difficult to secure and leaves the seekers frustrated.

Another thing that contributes to the unemployment problem is the growing population. In India, education has been slow in spreading the need for slowing down the population growth. The employment has become scarce and education has made the student snobbish enough to dislike the rural employments like farming.

The mass communication media has also affected the lives of the youth. It has a lot of advantages. But the disadvantages seem to glare at our face when we think of our youth exposed to it. Radio and television have become the part and parcel of our life. Especially, the television plays a large role in the shaping of the modern youth. Addiction to television adversely affects the mind of the young people. Their mission is narrowed and their imagination is thwarted. Reading and travelling seem unnecessary for them, when they can get information and entertainment through television. Thus their mind is corrupted and they fall a prey to prejudices and illusions. Television is also used for propaganda by the politician.

Politics is also a necessary evil in the modern society. After once falling in its net, it is next to impossible to get out unscathed. Politics seduces man with its promise of power and money. When even the experienced find it difficult to withstand the temptation, the young minds are easy victims. They are often mere tools in the hands of the politicians. Even before understanding the tactics of political science, they take part

in political actions with frenzied enthusiasm. This early exposure affects their growth and they lose their independent identity. Young people should be sufficiently anchored to their homes and surroundings and their parents should help them to resist temptation.

But very often, the atmosphere at home is unfavourable to the healthy growth of the young people. Both the parents are often employed leading to neglect in the upbringing of the children or else frequent quarrels establish an atmosphere of distrust and anxiety. Where can the young ones find peace in such an atmosphere?

The modern world is a world of science. Science has played a big role in the development of the modern world. Its effect on Man has been both advantageous and disastrous. The green revolution and the industrial revolution are the instances of its advantageous contribution to the society. But science has invented many weapons too. Deadly weapons are being continuously made in the world. The fractional destruction of chemical weapons effected by one Soviet President and American President doesn't help much in reducing the danger. World war I and II have been very disastrous. A third world war will definitely wipe out the whole world. The mounting pressure of the Gulf Crisis is another instance of the failure of human values.

Remedy

Under such circumstance what should we do? We should remember that family is the first school of the children. A healthy atmosphere and the love of the parents will ensure a good emotional hold (anchor) for the young ones. The educational institution then, should follow suit and try to give a balanced diet of education, rich in moral as well as material aspects of life. The education should include vocational training to bridge

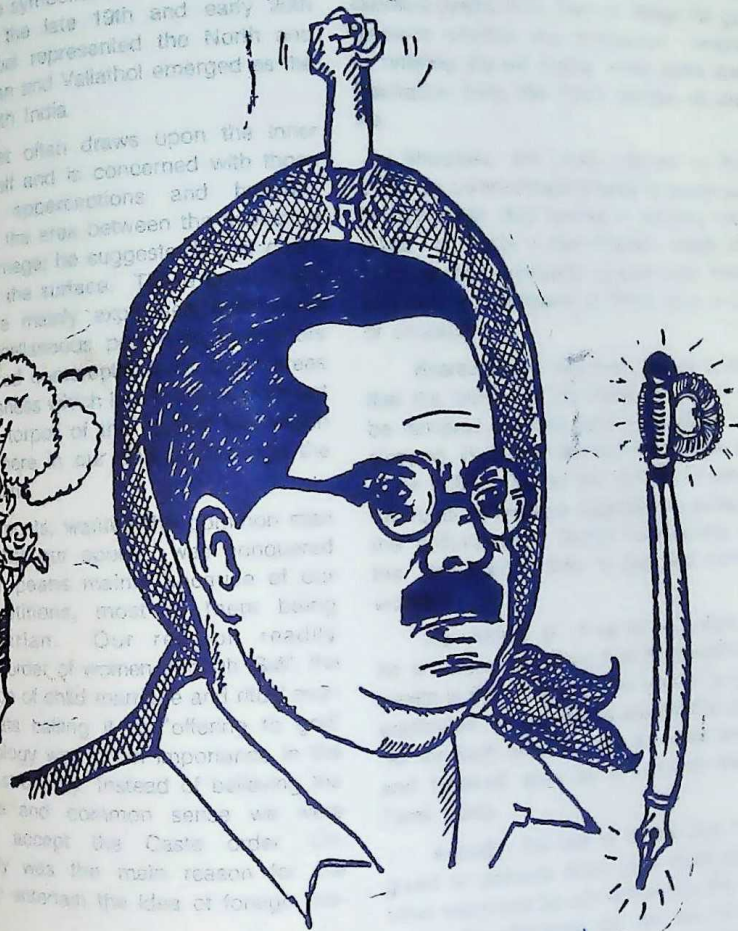
the gap between the education and job. The mass communication media should be used for educating the public about the necessity of family planning. This checks on population growth reducing the pressure of unemployment. Education should make people broad-minded and receptive and not narrow minded and snobbish.

The students should be kept away from politics. Politics is harmful for the well being of the young people. They should first be compelled to observe and study the field and then enter into it on their own accord if they find it desirable.

Science should be an advantageous boon to their store of energy. They should

not be misused. The young generation should have great and good men as their models and try to follow their path of hard work and honesty, to achieve their own goals. Literature will help a lot in this.

The youth are the treasure of a nation. They are the source and strength behind the prosperity of a nation. The society should take care to give its best to the youth. 'As you sow, so you reap'. If you provide a fertile land, free from harmful weeds and germs, for the seed, the seed will grow into a strong tree spreading its cover of green to give shade and comfort to the weary travellers of the world.

Bharathi Dasan - Poet of Renaissance

Mrs. T. RUKMANI -
Dept of Economics

If Tagore symbolised the urges of East-ern India in the late 19th and early 20th centuries, Iqbal represented the North and Bharathi Dasan and Vallathol emerged as the voice of South India.

The poet often draws upon the inner flow in himself and is concerned with those perceptions, apperceptions and hunches which reveal the area between the aspiration to idea or image; he suggests deeper changes than on the surface. These poets mentioned above mainly expressed themselves through miscellaneous poems in metaphors and suggested contemplation of these areas of consciousness which had become dormant through the torpor of the routine life, which was everywhere in our country through the decay of faiths.

These poets, wanted the common man to realise that our country was conquered by the Europeans mainly because of our own superstitions, most of them being very barbarian. Our religion readily accepted murder of women through 'Sati'; the sanctification of child marriage and ritual murder of goats calling it as 'offering to god' etc., Astrology was given importance in the place of Astronomy. Instead of believing the intelligence and common sense we were ready to accept the Caste order. Untouchability was the main reason for the millions to entertain the idea of foreign missionaries.

Unlike the early poets, these poets dissolved the pseudo - spiritual values bringing us back to the actual. They tried to give expression to the imponderable, impenetrable and ambiguous realities. To achieve this

goal, first of all, they departed from the classical poetry form, tried to bridge the gap between emotion and expression. Instead of retelling the old myths, these poets drew inspiration from the living realities of daily life.

Moreover, the poets referred to here began to communicate directly to people and by doing this, they tended to become 'naive poets', or bards in the Homeric sense who became the consciences of their time. Poetry became in the hearts of these men, a kind of courage.

Bharathidasan was bold enough to state that the slavery of the Indian soil could not be removed until the slavery of women was stopped. He further pointed out that the duty alone is God. Saying this he tried to remove the roots of religious superstitions accepting the philosophy of Swami Vivekananda that the "devotion to duty is the best form of worship"

He wanted all of us to be united and he endorsed Karl Marx that accumulation of wealth in the hands of a few should be totally eradicated. He paved the way for the slogan "All for Each and Each for All" to be realised and followed even by a common man of Tamil Nadu.

Actually, the war is mainly due to the greed to possess more land, more gold or other resources by one nation over the other. Hence Bharathidasan felt that this greed to possess other's possessions should be crushed. If some individual or a nation is "possessed" by this greed, then that nation should be "treated" properly. An example for the individual greed is the dowry for a bride

which he has humourously pointed out and criticised in his famous poem 'Kudumba Vilakku'. He wanted us to do service to Humanity which could be the real worship of God. He encouraged the revolutionary ideas of widow remarriage and inter caste marriage.

At this juncture of a deadly Gulf war let us quote his lines translated and hope for Peace which is the only need of the hour.

'Let us create a new world and uproot the world that fights'

He wanted the root cause of war to be removed i.e., the greed of man. Vallathol also felt the same when he went to Warsaw after the first atomic explosion and there he recited;

"Stop the atomic tests, scorch not the earth

And abandon all fear of wars
How can man kill man---?
Oh! Victory Victory to the much
coveted
One world."

Bharathiar, the 'ideal model' of Bharath Dasan also said that let us destroy the Universe which gives no food to a hungry man.

When these poets mentioned destroying they wanted to destroy all evils of the Earth so that there could be a new Earth with modern views of hope, peace, equality etc. These poets have to be, then, today the awakened silence of all the human beings of the world.

TOWARDS A BETTER INDIA

S. Ananthashmi
II Year B.Sc. Physics

Today, we find that, in India, there is a rapid deterioration of moral and administrative values. In spite of our youth being inspired by the likes of Mahatma Gandhi how did this deplorable condition arise? This may be attributed to the disillusionment of the Indian youth after the independence.

Democracy has become something that is to be seen and enjoyed in the paper. This is because the significance of democracy has not been instilled in the minds of the people. According to article 345 of the Indian constitution education is compulsory upto the age of 14 for all Indians. This should be put into practice, for only an educated mind will realise the role played by the people in a democratic country. An educated society realises the power it wields over the government. People should understand that they have the power to topple any government or place the same at the helm. Then the above said privileged few will realise that they are for the people and not the reverse.

Another evil rampant in India is COMMUNALISM. Vivekananda says, "It'll be an insult to Hinduism if I say I tolerate all religions. I should accept them." That should be the attitude of every Indian whatever religion he may follow. While the destination is the same, why should we fight over the mode of travel?

Our country must come before everything and not vice versa.

Meanwhile the Indian society is torn apart by the traditional Indian values and the non-conventional western influence. Hence we find that both men and women are a bit uncertain about the roles played

by them. No longer are men the bread winners and women, the housekeepers. Both the sexes find it difficult to play their new roles. While men react strongly to the snatching of what has been considered as their privilege women find their new found freedom and power overwhelming that they don't know how to direct it in constructive ways. A balance should be achieved between the two roles and importance should be attached to both. That way there'll be no recriminations and battle of egos.

On the other side of the spectrum we find that the emancipation of women has done nothing to wipe out sati and the dowry system. This is because women have not recognised their potential and their self-estimation is very low. As long as women are willing to submit to macho men, the word independence does not attain the real meaning.

Indian youth are now going haywire. Their energy is misspent in wrong causes and they value their life so low that they are ready to throw it at the drop of a hat. They should realise that life is a battle not to be given up easily. Whatever the odds may be they should learn to fight it out to the last. They may be hindered by lack of money, proper education and opportunities. Yet they should get their inspiration from so many others who had emerged as the final victors. They must learn to focus their energy towards a superior goal, a good cause or a noble ideal.

At this stage, even a step taken towards peace, a good society and an efficient administrative structure would be a sign of victory for all things that are good.

Drug Abuse

The Crisis among the youngsters especially among the students is the chaos being wrought by the abuse of drugs. According to the recent studies conducted by world Health organisation there are over 7,50,000 heroin addicts, 4.8 million cocaine abusers, 1.76 million opium abusers around the world today. The causes why the youngsters take to drugs are curiosity, a pleasure 'Kick' or intoxication, lack of parental control and too much of pocket money. It is also because the youngster is especially vulnerable to pressure from friends. A deep psychological need within the youngster to prove himself, a total defiance against authority, emotional frustration, lack of recreational facilities often drive the youngster to take to drugs.

In most of the cases youngsters fall a prey to suppliers of drugs who are anti-social and thrive on evil doing only. The user convinces himself that he will not get addicted. But as this dangerous experiment with drugs continues he becomes totally dependent on them. At first the user uses drugs occasionally but then with time the user needs more and more of the drug to experience the same

effects. Drug becomes central to the user's thoughts, emotions and activities. The body becomes, so used to the drug that it functions normally only if the drug is administered into its system.

The user becomes alienated from family and friends. He becomes more and more withdrawn and uncommunicative.

To support his habit, he needs money. He is caught in a vicious circle and goes to any length to procure money, borrowing stealing and lying. The user is reduced to a shadow of his former self. The user experiences loss of weight. Soon drugs gain control over the user's body, his mind and his life.

The patient should be motivated to seek treatment. The treatment includes detoxification and care. It is the patient's will power, support and understanding from near and dear that will help him remain drug free and overcome his craving for drug.

K. PADMA
III - History

If Atlas Shrugs?

The headlines in the newspapers of the present past show many a thing, the intensity of which cannot be and need not be discussed. They clearly show that the members of our society do not lack the courage, enthusiasm, initiative or perseverance. But, these traits have not been channelised in the proper direction. If so much of bubbling enthusiasm can be channelised in the direction of social betterment and productive work, the result would be of tremendous benefit to the nation as well as to the world.

A great thinker has said, 'Only the educated are free'. But our days spent in our institutions seem to be keeping us bonded and gripped in the tweezer grip of whims and fancies. Are we free to do what we know is right? something seems to always stand in the way.

Falsehood and fancy seem to have become the laws of our being. There was a time when the very life of a person used to be disciplined. Every action was in accordance with laws and customs. People lived better. But, today all these laws and customs are believed to be superfluous. We seem to be thinking so much about ourselves that we believe we do not need laws any more. Self-control and self-discipline have become unknown words. But as the emphasis on customs and traditions is on the decline, the need for manners is increasing.

The proverb 'Appearances are deceitful' seems to be most appropriate in the present generation. Even noble words like honesty and sincerity seem to have become ornamental. We have entered such a stage in the mechanism of life that even the basic cour-

tesies required out of a human being are often forgotten. It is not because we are too busy to consider them important, it is because 'indifference' has become the key word to today's society. Even saying 'Hullo' to a friend and 'good morning' to an elder has become a mechanised way of life. Whether we do or do not feel the love or regard is of no one's concern.

In spite of so much of injustice being done to the people, none of us is really concerned unless it directly affects us. I do not mean to say, go out of the way and fight for justice, but atleast stop condoning injustice. That will do.

We students have been so much influenced by the ways and means of the society that even the subject we choose as our mainstream in life is decided from its acceptance by the people of the society. Whether the student really likes or needs the subject is of no consideration. So long as the society respects the subject, it is very fine.

How are we to talk about the betterment of an individual when we possess no individuality at all?

Let us remove this wall of falsehood and fancies that we have built around ourselves. Let genuity of purpose be every one's motive. Let us stop doing things just because some X or Y has to be impressed. Let us realise that beauty lies in the heart and not in the face.

A lot is being spoken about the change required in the world and that the world is drifting in the wrong direction. Seldom do we realise that we are the world. So what

M. R. ANURADHA
I PHYSICS

is required, I assert is not just policies and programmes, but a cultured awakening and a modification at the root level of our society. A better new world is possible when everyone of us realises our own responsibilities.

So the next time we talk about creating a new world, let us first make sure that we have done all that we can to make it a worthy place to live in.

THE BRIGHT DETECTIVE.

N. RADHIKA
II - MATHS

(A tribute/warning to the ever excited boys of today)

Hariprasad always considered himself as a direct descendant of Hitchcock and Holmes for the simple reason that his name started with 'H'. His mind used to waver from Superman to Batsman. One day, when I found him in the company of stout, stiff and burly policemen, I thought it quite natural. I soon found him crying like anything. On seeing me, he called out to me for help. I just looked around myself and it took me some moments to realise that something was really wrong.

I went up to him, my face lit up with a broad and contemptuous smile and asked him in a casual way, what the matter was. He told me that he was caught red handed as a suspected smuggler. On seeing nothing red in his hand, I felt relieved and went on listening to his yet another stupid adventure.

Our young hero had gone to a hotel to have a cup of coffee. To give him a look of an intelligent [?!] detective, he had worn a long coat and a hat that hardly proved effective for his rather, unimpressive attention. He went up to a table, looked around, searching for something and sat with the satisfaction that everything was normal. He ordered for his coffee and as usual took up his paper and pen. He began to write his various noteworthy scribblings, looking contemptuously at a young couple seated in front of him. He found that his pen was not writing and in disgust gave it a big jerk and shake.

Just then, the waiter came and gave him a cup of coffee. He drank it in a gulp and was about to leave the place, when

the young man came up to him and gave a friendly but firm nod. The new friend introduced himself to be a C.I.D. and begged Hariprasad for help. He had asked Hariprasad to help him in delivering a packet. This, he could not do himself as he was surrounded by hard-core [?!] convicts outside the hotel.

Hariprasad along with his notions of Hitchcock and Holmes, took up the role of James Bond in a cheerful manner. As instructed by his benevolent friend. [A friend in need is a friend indeed!] he went to a deserted house in a lonely place. He told the man in red shirt and green pant [weird, isn't it?] the code words, 'Birds can fly', for which he replied, aptly 'Squirrel is not a bird'.

Hariprasad delivered the packet to him. As he was about to leave the place, he heard the tingling sound of police siren and was caught by the police. The man had disappeared leaving the packet in a hurry. There was a diamond necklace in the packet, which was stolen from the house of the popular actress, Safana. The police quite naturally mistook him for a member of the gang.

I then asked him about the couple he had seen in the hotel. With the police we dashed to the hotel. Thank God! the couple was seated there. After delivering a thunderous heap of abuses, he questioned him of his wickedness in involving an innocent man like him, in a theft. The young couple gave a look of surprise and replied outrightly that they had never seen Hariprasad in their lifetime. Hariprasad began calling everybody as witness for his dialogue with the self-proclaimed Mr.C.I.D. Just then I noticed some

ink blots on the blouse of the girl and pointed it to him.

Hariprasad got very much excited on seeing it. He then went to the table where he had seated a few minutes before and showed some ink blots on the floor near the chair. He then explained briefly that when he gave his pen a violent jerk, the ink drops split on the floor and on the blouse of the girl. Meanwhile, the waiter who had served him came and ascertained what Hariprasad had said.

The young couple, catching up the heat of the situation tried to escape from the place. The police in their usual sprightly manner, caught them and made them confess their crime. Hariprasad and myself gave a huge sigh of relief. The Inspector [the real one] came over to us and commended Hariprasad for his great presence of mind. I stood dumb-founded watching the stupid and shy smile of Hariprasad.

Now and For ever - An operation with Co-operation.

A. Sangeetha
I B.A. Economics

Times change. And history tells us that they change for better. Every age retains a nostalgia for the past, the good old days when life was less complicated, competition less intense, the world less turbulent. As the years roll by, and memories fade, the past seems incredibly attractive. But can idyllic visions of the past be captured on the canvas of the present? No, not with any accuracy - for the past too is riddled with blemishes which memory recalls only with difficulty. This is not to suggest that the present is blissful or that the future will necessarily be exhilarating. But it is the craving for a better future, the pursuit of that unattainable perfection, which is the locomotive of human progress.

Before getting on to the creation of a new world, I would like to bring out an extract of reality. Its about a village in Gujarat called Raj Samadiala which is an outstanding example for the creation of a new world. It is a place where the people have confidence in themselves as well as in others. Here, the vendors and shopkeepers keep their shop wide open and go away to work in fields. The customers, take the required necessities and keep the correct payment on the counter. Even the children have this habit. If they have come to buy a chocolate in a shop they take out only one and not more than that and keep the money. There is no tendency for any malpractise by adults or children. No occurrence of any robbery or burglary in that place. As a result, the necessity of police protection doesn't arise. Villagers are penalised with fine, if they see any one having any bad habits, like drinking liquor, etc. The surroundings are kept tidy by each villager, taking part in the cleanliness of village roads. There is no discrepancy regarding their

status or creed. Dowry system doesn't prevail over there. Its because the youth have understood the evil consequences of such practice.

Such Trends, of course, arise out of changing perceptions. Successful trends are those which grasp the yearning for change and are able to give concrete shape to it. When this village took a step towards a brave new world, it fulfilled such a yearning. So, this village came as a breath of fresh air, almost as a welcome rebel. In my opinion, we can create a new world, keeping this village as a foundation of our creativity. Surely, the moment has come to introspect; the hour of rebirth draws near.

Let us first understand; let us first co-operate; let us be honest, let us not be the first to hurt others' felings, then we would be the first to serve our neighbour, in turn our society; in turn our country and in turn our world. Thus this our new format will be able to meet the challenges of today's competitive world. It is not an easy task to match the somewhat conflicting demands of co-operation and honesty. However, difficult these tasks may be, we should under take them in the belief that in the achievement of such a combination lies the key to producing a brave new world.

This format will be committed to a modern progressive vision of India, an India freed of the vestiges of its feudal and colonial past, an India marching proudly towards the top rank of the world order. Let us not bow our heads in front of social evils and leave the world in darkness. Let us create the 'impossible' utopia.

DAILY WAR

C.R. Hymavathy
III Year B.Sc. Computer Science

A PTC bus journey! Of what does this remind most people? It conjures up vividly in their memory their terrible but exciting journeys in the buses, specially during peak hours.

The greatest achievement for a novice in PTC bus travel would be when a passenger succeeds in reaching the exit and in alighting from the bus at the right bus stop. Believe me, this is really a tiresome and irritating endeavour. If you have to get down, say at Egmore bus stop, then you must start finding your way in the bus, through the crowd from Purasawalkam bus stop itself. You would then be at your worst with hurried "excuse me's" and "konjam thallunga's". Finally you would succeed in getting down, only after stepping on the foot of an illiterate, short-tempered lady who yells at you in abusive language.

Another great thing about travelling in the bus is the maintenance of equilibrium. I may sound too scientific, but it's true. I really wonder how some drivers got their licences. While seated passengers clutch bars, standing passengers have a tough time holding on to a single support, keeping in rhythm with the movement of the bus, in a vain struggle to keep themselves from falling flat.

You sometimes find that some of your co-passengers have appointed you as the honorary assistant conductor. A barrage of demands from all directions stretch out towards you: "Two Egmore", "One Ghosha Hospital" and "Three Purasawalkam Tank". It would just be your bad luck if you seem to have bought one Egmore and two Ghosha Hospital tickets! To make matters worse, the conductor would have handed over tickets to Police Commissioner's Office. And that

does it! Amidst a cacophony of unbearable intensity, you just quietly disappear, if you are smart enough.

If you're interested in human beings and psychology, you will find a very interesting group in your bus. Turn your mind off everything else and just let all the various bits of drifting conversation trickle into your ears. You'll be amazed at the amount of information you'd have gathered. In fact, you might be the subject of the conversation and might even hear a few home-truths about yourself which you yourself hadn't known till then!

The most vociferous persons will be the hospital goers with a "baby" - a fat hulk of about six or eight years - perched on their hips. They expect it as a right that sitting passengers should immediately hop up and offer them their seat. If someone refuses to do so, the situation becomes highly acidic. You are condemned for just about everything - the fact that you haven't mothered a child, the fact that you're studying - just absolutely everything! But do we ever say a word? I should hope not. Respite from this shower of insults comes in the form of either the arrival of one of the destinations - that is yours or hers, or the intervention of an authoritative conductor who bluntly tells her to "dry up".

The most important person on the bus is the conductor, though you never get to see him. There are not many cheerful conductors. But one can't blame them. Their job is not what one would call amusing. And the whistles they employ for directing the driver! Remember to plug your ears or they will get split by those high pitched shrieks!

One last thing. Don't be discouraged by what I have said. These journeys though at most times terrible, are part and parcel of the routine office-goers and students caught in the web of time in this mundane

world.

Despite all this, bus journeys are quite an experience. Try it at least once. You won't ask for more!

CREATIVE WRITING - POETRY

First Prize

Words - the Hazardous Companion
Words, sweet to the ear, brings us near,
They are surely a better cure,
Rendering power, in large measure
They give pleasure, when considered a treasure.

While words of wisdom prove you a sage,
That of knowledge declare you a scholar,
Words born of imagination reveal you a poet,
That of interpretation make you a critic

Words at times, turn into swords,
They hurt others, making them feel sad,
Words used as a claim cause maim,
They either are sacred or full of hatred.

When used with skill, charm friends,
They sometimes turn friends into foes,
So it is better to say, what you mean,
Than to spell words that are mean.

As they are like post, when lost cannot be got,
Words that are once spoken, cannot be taken,
Hence it is better to think twice, before you cracken.

Friends beware, for words matter a lot
So let them be warm, neither sharp nor hot
Keep in mind that you shall try to find
Words of the right kind that can bind.

FATHIMA MARIA
II LITERATURE

A CALL FOR THE YOUTH

Second Prize

C.V. Padma Priya
I B.Com. (Eve)

O, the youth of the nation!
You are the strength of the nation
Here I make you a call
To prevent this nation from a fall.

Being in your sweet teens,
You may be full of nice dreams,
Crazy about your favourite hero,
And clutched by the harmful heroine

But don't you realise the need
For you, in this nation, confused indeed
Yes, it needs your great deed
For it to grow and succeed.

With your body which is powerful,
And a mind that is resourceful,
You can make dreams into realities,
It's time you realised your abilities.

Throw away the bonds of casteism,
And the nature of violence and hooliganism.
Bring out the creativity in you,
Which will create a society better and new.

LET'S (TRY) TO BUILD A NEW WORLD

S. Chitra
I B.Sc. Statistics

Sky-scrapers are built with
brick, cement and so on....
Many such buildings
thus beautify the world.
Cracks too in the buildings
Could be plastered with brick and cement
But, could the blasted outlook be plastered?
Yes, why not ...? !
With the "Character brand" cement
And.... same is the KEY to enter the New World

GOLDEN VALUES

Golden values are the gathering papers
which though silent, are thin and light
they cannot stand the force of wind
yet they never put up a fight
A man in this world they call good
for wrongness they will not

Golden values are the modern youth
who have the time has not
of the past
The race of the world
will be the one who
will get the gold

Golden values are the
of the world
will be the one who
will get the gold

Golden values are the
of the world
will be the one who
will get the gold

Golden values are the
of the world
will be the one who
will get the gold

Golden values are the
of the world
will be the one who
will get the gold

Golden values are the
of the world
will be the one who
will get the gold

Golden values are the
of the world
will be the one who
will get the gold

Golden values are the
of the world
will be the one who
will get the gold

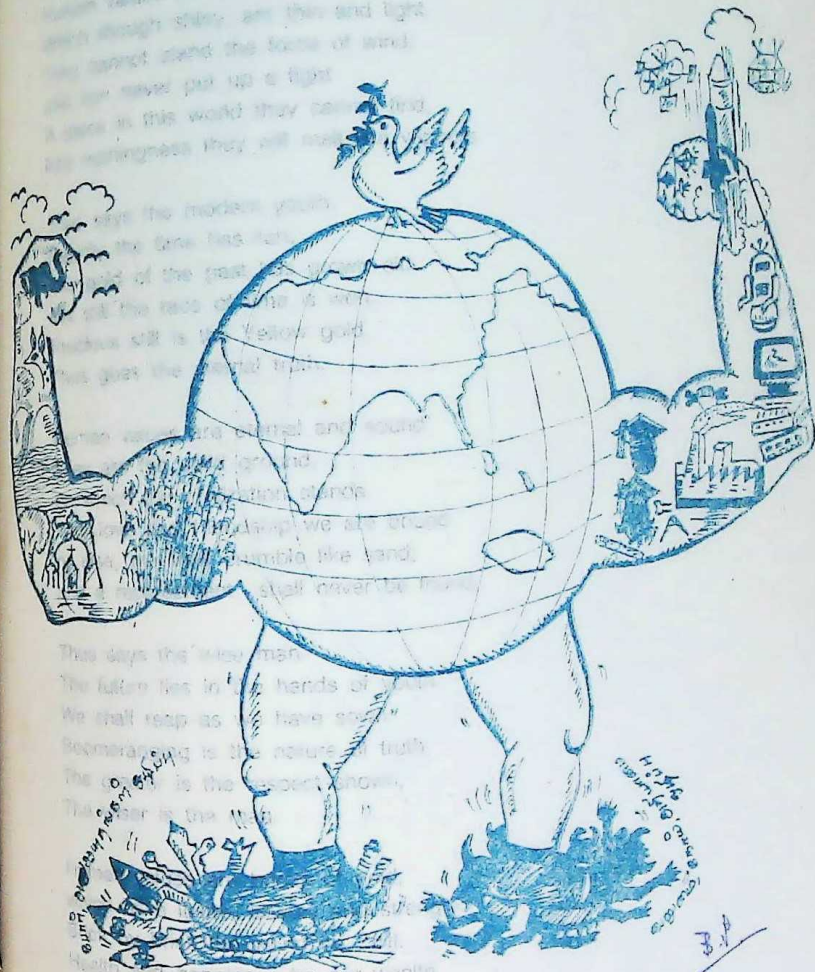
Golden values are the
of the world
will be the one who
will get the gold

Golden values are the
of the world
will be the one who
will get the gold

Golden values are the
of the world
will be the one who
will get the gold

Golden values are the
of the world
will be the one who
will get the gold

Golden values are the
of the world
will be the one who
will get the gold

Health and happiness be our wealth
Let peace be gained in place of gain
and newly created the world grow old

3/4

Human values are like glittering papers,
Which though shiny, are thin and light.
They cannot stand the force of wind;
and can never put up a fight
A place in this world they cannot find;
into nothingness they will melt like vapours.

Thus says the modern youth.
Rapidly the time has run;
The gold of the past has grown old.
Yet still the race of time is won.
Precious still is the Yellow gold.
Thus goes the eternal truth.

Human values are eternal and sound.
They are the solid ground,
on which the civilization stands.
With love and friendship we are bound
or else, we shall crumble like sand;
and a replacement shall never be found.

Thus says the wise man.
The future lies in the hands of youth.
We shall reap as we have sown.
Boomeranging is the nature of truth.
The greater is the respect shown,
The wiser is the man.

Human values are bricks of gold,
which have lustre, beauty and strength.
Brick by brick the world be built.
Health and happiness be our wealth.
Let peace be gained in place of guilt,
and newly create the world grown old.

Thus says the message divine,
A heaven on Earth is His plan,
Bestowed on man is the kingdom of man,
Crown of all creations is the man,
A nobler creature is hard to find,
Let us truly preserve a world so fine.

WHAT'S THE USE OF LEARNING?

N. RADHIKA
II - MATHS

The more you learn,
The more you know,
The more you know,
The more you understand;
The more you understand;
The more your doubts increase;
The more your doubts increase;
The more you get confused;
The more you get confused;
The more you will forget;
The more you will forget;
The less you will study;
Oh God, then
What's the use of learning?
What's the use in studying
All kinds of books?
The more you tread on the paths of knowledge,
More likely you lose your way,
What's the use of learning?
What's the use of studies?

A RACE TO WIN

Isn't life always a race?
And we have to keep up the pace
The track is very clear
But to the start you are very near.

Warm yourself, stretch a bit
And make yourself an athlete fit
Remembering all practices undergone
When you ran with the rising sun.

Competitors join you, at start
Give a smile with a free heart
No vengeance, no hatred
You should be the best,

"On your Mark" the sign goes up
A prayer to the Almighty above
Knees on the floor, hands at side
And friends showing the thumbs upsign.

And there goes the "get set" phase
Your heart beats at a tremendous pace
Nervousness shows its signs now
As you ready yourself for the move.

The Gun explodes in air
The start is very fair
Your legs stretch atmost
To cover the distance without boast.

Competitors never allow you to be ahead
Neither will you permit them the lead
One gets cramps, collapses there
But no worry, you are confident there

S. Vijayalakshmi
III B.Sc. Litera

The last lap is a bit far
Competitors suddenly surge in pairs
But you don't mind, you know well
You are just waiting for the bell.

And suddenly the bell sounds
Be sure, you will not lose ground
Now your determination is at its height

You surge head among the rest
Your running is at its best
Though the competition is very near
Do your best, never fear.

Oh! the finish is insight
Gather all your energy ; Right
Charge ahead ! with only one aim
You should not lose the game.

Only a bit more to go
But close behind is the foe
With all energy charge blindly,
Out across the tape, confidently.

Happiness overflows Now you hear
The thunder of claps of cheer
You are the WINNER ; No jokes
But will you continue?

I STILL HAVE HOPES Of course
WITHOUT ANY DEPENDENCE ON DOPES.

GOODBYE FRIEND

It is all so easy to say
When your mind
from my heart should stray
and in some other heart,
in future should stay.

But I doubt so much,
That I really will say,
Goodbye my friend:
right to your face!

The very thought of leaving you
makes me cry,
But if it is just going to
make you happy,
Then its' better – why
don't we make a try?

When times were hard,
You've knocked me down;
You've proved a fraud,
when I was cast down

To share my tomorrows
to heal my pains
I sought your shoulders,
thought you'd do the same!

But through one night
You turned a cheat
And chased me right
But I'll show no retreat.

J. Bhuvaneshwar
1 year B.Sc., B.Ed.

It's all helping each other
makes the world a better place
making others will open further,
places of hell, not paradise.

Take is the friendship I had sought,
in these rotten years of drought.
The kind of friendship ought to be
as everlasting as it could be.

You've followed the herd
the call of friendship you had'nt heard.
You've proved selfish like the rest of to-day.
And am I to call it a day
.....
is this friendship?

கல்லூரித் தமிழ்ப் பேரவை

“இனிமைத் தமிழ்மொழி எமது - எமக்
சிற்பந் தரும்படி வாய்த்தநல் அமுது!
கனியைப் பிழிந்திட்ட சாறு - எங்கள்
கதியில் - உயர்ந்திடயாம் பெற்ற பேறு!”

என்று புகழும்படும் தமிழுக்கு வளஞ்
செய்த அமைக்கப்பட்ட கல்லூரித் தமிழ்ப்
பேரவையின் தொடக்கவிழா 17-12-90
நாள் இனிதே நடைபெற்றது. விழா
திரு. கனகசுப்புரத்தினம் [தசாவ
அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்.
கவனகரான அவர் பேசும்பொழுது
எப்போதும் வெண்திரை போல்
கொண்டால் மன அழுத்தம்
மென்றும், எதையும் எளிதில் நினை
வைத்துக் கொள்ள இயலும் என்றும்
நினைவாற்றல் கலையில் நடை
பெற்ற அவரது நிகழ்ச்சி எங்கள் நினை
நீங்கா இடம்பெற்றது.

இவ்வுருடும், மாணவியின் தலைமை
ஆசிரியர்கள் கவிபாடும் புதுமை
ஒன்று நடைபெற்றது. ஆசிரி
மாணவிகளும் உற்சாகத்துடன்
பெற்றனர். கல்லூரி முதல்வர் நன்றி
வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

கல்லூரி மாணவிகளுக்கிடையிலான
பாரதியார் பாட்டுப் போட்டி, திருக்குறள்/
போட்டி, நாடகப் போட்டி, விநாடி வினா
நிகழ்ச்சி ஆகியன நடைபெற்றன.

மேலும் ‘உறவுகள்’ என்ற தலைப்பில்
கவிதைப் போட்டியும், ‘பாரதிதாசன் இன்று
இருந்தால்’ என்ற தலைப்பில் பேச்சுப்
போட்டியும், ‘மனத்திரையில்’ என்ற தலைப்
பில் சிறுகதைப் போட்டியும், ‘அரும் பெரும்
தலைவர் அம்பேத்கர்’ என்ற தலைப்பில்
கட்டுரைப் போட்டியும் நடைபெற்றன.
தமிழ்ப் பேரவையின் சார்பில் பல்வேறு
இடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட பல மாணவி
யர் கவிதை, கட்டுரை, பேச்சு, ஊமை
மொழிப் போட்டி போன்ற பல போட்டி
களில் வெற்றிவாகை சூடி நம் கல்லூரிக்
குப் பெருமை சேர்த்துள்ளனர்.

பூமியின் சொர்க்கம்

வரப்பில் நடக்கையில்
வாய்க்காலின் சலசலப்பு
உடைகள் சேறானால்
முகமிங்கே சுளிப்பதில்லை.
வாஸ்தொடும் உரிமை
மலைமட்டும் பெறுமிங்கே,
கட்டிடங்கள் பெறுவதில்லை.
மழைக்கு ஒதுங்கிக்
குடைதேடும் மனிதரில்லை.
கறுப்புக் குடைகாட்டி
வெறுத்து ஒதுக்காமல்,
வெள்ளைப் பல்காட்டி
வரவேற்போர் அதிகமுண்டு.
கட்டிடங்கள் இரண்டிடையே
நிலவுபார்க்கும் கொடுமையில்லை;
தென்னையிடை நிலவினை
மகிழ்ந்து நோக்கும் யோகமுண்டு.
சன்னலுக்குத் திரையிட்டுத்
தென்றலை மறைப்பதில்லை,
தென்றல் வந்து தழுவும்போது
களைப்புப்போக்கும் மக்களுண்டு.
இத்தனை உண்மைகள்
பூமியிலே எங்குண்டு?
இங்கேயிங்கே இங்கேதான்....
'கம்ப்யூட்டர்' ஒதுக்கிவிட்ட
கிராமங்களில் மட்டும்தான்.

"சேரிக்குப் பெரிது சிற்றூர்,

.....

நாட்டார்க் கெல்லாம்
உயிர் தரும் உணவின் ஊற்று"

பாரதிதாசன்

க. கஜா
மூன்றாமாண்டு
வனிதல்

பிறப்பின் பலன்

ஜெ. புவனேஸ்வரி
முதலாமாண்டு
தாவரவியல்

புற்களாய்ப் பிறப்பெடுத்துப்
பூகம்பத்தை எதிர்க்கலாம்,
கற்களாய்ப் பிறப்பெடுத்துக்
கட்டிடத்தைத் தாங்கலாம்,
சொற்களாய்ப் பிறப்பெடுத்துச்
சொற்சுவையைக் கூட்டலாம்,
நாட்களாய்ப் பிறப்பெடுத்து
யுகங்களை நடத்தலாம்,
அற்பமாய்ப் பிறப்பில்தான்
நாம்தோன்றி யிருப்பினும்,
சொற்பமாய் நம்மாலியன்ற
சேவைதனைச் செய்திட்டால்,
நிச்சயமாய்ப் பிறப்பின்பலன்
எய்திநாமு முலகினிலே
அற்புதமாய் வாழ்க்கைகொண்டு
மகிழ்ந்துவாழ்தல் முடியும்.

"அன்பு வேண்டும் அஃது யார்க்கும்
ஆக்கம் கூட்டும் ஏக்கம் நீக்கும்"

பாரதிதாசன்

வெய்யிலும் நிழலும்

இவ்வுலகில் முடிந்த முடிவாக என்றும் உள்ளவை முன்று தத்துவங்களாகும். அவையாவன அறிவற்ற பொருள் (அசித்து), ஆன்மா (சித்து), கடவுள் (ஈசுவரன்) என்பனவே அம்முன்று தத்துவங்களாகும். அசித்தும், சித்தும் உண்மையே ஆயினும் அவை ஈசுவரனையே சார்ந்து உள்ளன. அவனுக்கு உடலாக உள்ளன. அவன் ஆன்மாக்களுக்கும், அசித்துக்களுக்கும் ஆன்மாவாக விளங்குகின்றான். அவனிடத்திலிருந்து அவற்றைப் பிரிக்க முடியாது. சுவாமி ஆதிதேவானந்தர் இதனை எளிமையான உதாரணம் கொண்டு விளக்குகிறார். மாம்பழத்தைச் சார்ந்த நிறம், சுவை, மணம், சதை, தோல், நார் ஆகியவையாவும் தமக்குள் வெவ்வேறுபட்டவை. மாம்பழத்திலுள்ள ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தன்மை இருந்தாலும் அவை அனைத்தும் சேர்ந்தே மாம்பழம் ஆகிறது. இப்படித்தான் இறைவன் தனக்குள்ளேயே அசித்தையும் சித்தையும் கொண்டிருக்கிறான்.

ஜீவன் இறைவனிடமிருந்து வேறுபட்டிருந்தாலும் அது இறைவனை முற்றும் சார்ந்தே இருக்கிறது. இறைவன் ஜீவனுக்கு ஆத்மாவாக விளங்கி, அதனை உள்ளிருந்து ஆள்வதனால் ஜீவன் இறைவனின் உடலாகிறது. நீரில் போடும் உப்பு கரைந்து நீரில் நிறைந்து இருப்பதைப் போல பிரம்மன் எல்லாவற்றிலும் நிறைந்திருக்கிறார். அவரை நம்மால் தனியாகப் பார்க்க முடியாது; தனியாகத் தொடமுடியாது; ஆனால் அனுபவத்தால் எல்லாவற்றிலும் அவர்

இருப்பதை உணரலாம். அப்படி உணர்ந்துவிட்டால் தனியாக வேறு நமக்குத் தேவையில்லை.

பரமாத்மாவினிடத்தில் பெற்றுள்ள இந்தப் பூமியானது மிருந்தே பிறந்தது. அவனுக்கு தம்மம் காரியத்தில் ஈடுபடுகிறது கூறுகிறது கட்டுபடுகிறது தளர்ந்து வீழ்வதற்கு முன்னதாகவே வளை உணர்ந்து தம்மங்களைச் வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது. வாசை இரவில் சந்திரனுடைய இல்லாமையால் பொருள்கள் மறைக்கப்பட்டு விடுகின்றன. அவ்வாறே இவ்வுலகிலும் ஆத்மஞானம் மறைக்கப்பட்டு விடுகிறது. கண்ணாடியில் காணப்பட்டு பொருளும் நேரில் காணப்படும் பொருளைப் போல் உள்ளபடி தோன்றுவதற்காக கிழக்கு நோக்கியிருக்கும் கண்ணாடியில் மேற்கு நோக்கி இவ்வாறு தாகவே தோன்றும். இவ்வாறே இவ்வுலகிலும் வலது புறங்களும் மாறியே தோன்றுவது ஆகவே கண்ணாடியில் உண்டாகும் பொருள்களின் தோற்றமும் இல்லை. அவ்வாறே இவ்வுலகில் ஆத்ம விஷயமான தோற்றமும் உள்ளபடி இவ்வுலகில் தோன்றுகிறது.

ஜீவாத்மாக்களின் கட்டைவிரல் அளவுள்ள உடையவனாய்க் கொண்டு வாய் இருக்கும் பரமாத்மா, இருதயத்தில் நிரந்தரமாக

திருமதி. பிரேமா சம்பத்து அவர்களின் வணிகவியல் ஆய்வு நூல்

இவனை, இவன் சரீர இருக்கும் இவனைக்காட்டிலும் வேறாகப்பகுத்து வேண்டும். ஒலையுடன் பிணைந்து அந்த ஒலையிலிருந்து போல் பரமாத்மாவையும் வேண்டும்.

ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் நிழலும் போல என்று சொல்லப்படுகிறது. வெய்யிலுக்கு ஏற்பட்ட தடையே உண்டாக்குகிறது. வடிவத்தை உண்டாக்குகிறது. வெய்யிலுக்கு வடிவம் இல்லை. நிழலுக்கு வடிவம் உண்டு. அதுபோல பரமனுக்கு வடிவம் இல்லை; ஒளி ரூபமானது; ஆயின் வடிவம் உண்டு. வெய்யில் இல்லை என்றால் நிழலும் இல்லை; பரமன் இல்லை எனில் ஜீவனும் இல்லை என்றா கிறது. பரமாத்மாவின் நிழலே ஜீவாத்மா. ஜீவனின் குறைகள் வெய்யிலை ஒன்றும் செய்யாது போல் ஜீவனின் நிறைகுறைகள் பரமனைப் பாதிக்காது.

நாம் நம் உடைமைகளைப் பற்றிக் கவனிக்காமல் இருக்கலாம்; ஆனால் ஆன்மாவைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மானிடராய்ப் பிறந்த நாம் செய்ய வேண்டிய நல்ல காரியங்களை உரிய நேரத்தில் செய்து முடித்துவிட வேண்டும். நாம் தம்மத்தைக் காத்தால் அது நம்மைக் காக்கும். இந்தப் பிறவி இன்னும் சில வருடங்கள் கழித்து அல்லது இன்றைக்கே முடியலாம். முடிவு எப்போது வரும் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. ஆகவே நல்லதைச் செய்ய தயக்கம் வேண்டாம். விதியால் வந்த சுகமும், விலக்க முடியாத துக்கமும் தெய்வப்பிர சாதம் என்று வணக்கத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவத்தை வளத்துக் கொள்ள வேண்டும். மனத்தைக் கடவுள் மீது நிறுத்துங்கள்; இல்லாவிடில் இவ்வுலகில் தூயவர்களாய் வாழ்வது மிகவும் கடினம்!

“ எழுப்புசுவர் உண்டெனில் எழுப்பியவன் ஒருவ னுண்டே இவ்வுலகு கண்டுநீ நானும்உண் டென அறிக”

காதல்

நானென்பது நானே யல்ல
நீயென்பதும் நீயே யில்லை
நானென்பது நீயாகவும்
நீயென்பது நானாகவும்
பாலென்பது நஞ்சாகவும்
பருந்தென்பது கிளியாகவும்
நிலவென்பது தீயாகவும்
கதிரவனே இதமாகவும்
பதமென்பது புரியாமல் மனம்
ஐதிபோடத் துவங்குகையிலே
இறக்கை முளைக்குது காதல்
சிட்டுக் குருவிக்கே.

“நீ உடல் உயிர் நானே — நாம்
நிறைமண மலர் தேனே
ஒய்விலை நமதன்பும் — இங்கு
ஒழியவில்லை பேரின்பம்”

சாதிமத வேற்றுமை

வண்ணங்களில் பேதங்களை வகுத்தவர் எவரிங்கே
வருணங்களில் பேதங்கள் வகுப்பானா படைத்தோன்?
சிவப்பும் மஞ்சளும் சீரிய நீலமும்
உவப்பான பச்சையும் உயர்ந்த வெண்மையும்
காரிருள் போன்ற கருமையின்நடுவிலே
பேரழகு பெற்றுப் பொலியுது ஒவியத்தில்
சாதிகள், மதங்கள், சமயங்கள், சாத்திரங்கள்
பாதிடிலே வந்தன படைத்தான் தன்னலத்தால்
பன்னலமும் அனைவரும் பகிர்ந்தே மகிழ்ந்திட்டால்
தன்னலமும் அழிந்திடும் தழைக்கும் சமுதாயம்
கடல் நீர் மேல்சாதிக்குக் கரும்பாய் இனிக்குமோ?
குடமது பொன்னெனினும் குடித்தால் உப்புத்தான்
வெள்ளிநிலா கீழ்ச்சாதியின் வீட்டினிருள் போக்காதோ?
புள்ளினங்கள் இசையதனைப் புலையரெனப் பாடாதோ?

“ஆயிரம் சாதிகள் ஒப்பி

.....சண்டை

நாளும் வளர்க்கும் மதங்கள்
தூயனவாம் என்று — நம்பிப் பல
தொல்லை யடைகுவ தின்றி
நீயெனல் நானெனல் — ஒன்றே என்ற
நெஞ்சில் விளைவது வாழ்வு”

பெண் விடுதலை

கணவனை இழந்தாலோ காரிகை வாழ்விருள்
மனைவியை இழந்தாலோ மறுமணம் கணவனுக்கு
எந்தாளில் இதயச்சீறல் எழும்புமோ சூறாவளியாய்
அந்நாளே பெண்சிறார் ஆண்டாம் நந்தமிழர்க்கு
மருமகளை வீட்டிற்கு வரும் லக்ஷ்மி என்றிடுவர்
திருமகளாய் செல்வத்தைத் தட்சிணையாய்த் தருதலால்
ஆயினும் திருவாக அவளொளிர இடமேது?
நாயினும் கேவலமாய் நடத்திடுவார் அவள்தனை
இந்நிலை மாறிடவும் ஏந்திழையார் அடிமை
இன்னல் யாவும் இருளெனக் கண்டோம்
பின்னொரு நாளில் மின்னிடையார் தளை நீங்கில்
மண்ணடிமை நீங்கிடும் மன்பதை செழித்திடும்.

“.....புருஷர் கூட்டம்
பெண்களை ஆதிப் பெருநாள் தொடங்கி
திருந்தா வகையிற் செலுத்தலால், அவர்கள்
சுருங்கிய உள்ளம் விரிந்தபாடில்லையே”

— பாரதிதாசன்

அகிலத்தின் உயிரெழுத்து

க. கதா
இரண்டாமாண்டு
புள்ளியியல்

அகிலத்தில் அமைதிதனை
அரங்கேற்ற வந்தவுயர்
அம்பேத்கர், அவரோர்
அதிசயப் பிறவி.

ஆன்றோர்கள் அவதரித்த
ஆழிசூழ் திருநாட்டில்,
ஆயிரத்தில் சிலம்டும்
ஆகாமல் போனதென்ன ?

இரும்பாக இதயத்தை
இறுக்கிட்ட தீண்டாமை
இடரொழித்து, இந்தியாவில்
இன்பமது நிலவிடவே,

ஈனமான சாதிவெறி
ஈங்கினிமேல் கூடாது.
ஈன்றிட்ட தாய்நாடு
ஈங்கிதன் நலம்காண,

உன்னதமாம் கல்விதனை,
உரிமையுடன் எவரும்பெற்று
உன்னதத் திருநாடு
உயர்வுற வழிசெய்வீர்!

ஊனையும் உருக்கியவள்
ஊட்டப்பால் ஊட்டினும்,
ஊன்றுகோலாம் பெண்தனையே
ஊரார்கள் இகழ்வதென்ன?

எத்துன்பம் நேரிடினும்
எமதன்னை பொறுத்திடுவாள்.
எந்நாளும் பெண்ணடிமை
எமனுமதை வெறுத்திடுவாள்.

ஏற்றம்கொண்ட நிலைகாண
எளிந்தத் தடுமாற்றம்? அறிவு
ஏர்கொண்டு உழுதிடனில்
ஏற்றமுறும் எண்ணங்கள்.

ஐந்தினில் வளையாததை
ஐம்பதிலே வளைத்திடுவோம்,
ஐயமின்றித் தெளிவு பெற
ஐங்குரவர் துணைகொள்வோம்.

ஒற்றுமையை நினைத்திடின்
ஒட்டிட்ட சாதிவெறி
ஒளிந்திட இடம்தேடும்
ஒருமையது நிதம்வளரும்.

ஒடாது மனத்தினிலே
ஓரத்தில் வீற்றிருக்கும்
ஓயாத அடிமைத்தனம்
ஓயும்நாள் எந்நாளோ?

அம்பேத்கர் இவ்வளவில்
அளித்திட்ட நல்லுரைகள்
அமுதமெனும் சொல்லுரைகள்
அகிலத்தின் பொன்னுரைகள்.

“ஒரு சிறந்த சமூக அமைப்பில் எல்லோருக்கும் பொதுவான பல உரிமைகள் இருக்கவேண்டும்”

டாக்டர் அம்பேத்கர்

மனம் மாறியது

ச. லதா
மூன்றாமாண்டு
வணிகவியல்

அடம்பில் இருந்த சாதத்தை இறக்கி
வலத்துவிட்டு, அலுவலகத்திலிருந்து வரும்
கணவனுக்காக வழிமேல் விழியா
கலா. அவளுக்கு வீடே கைலாசம்;
கணவனே தெய்வம். அவள் கணவன்
முற்றே முற்போக்குவாதி. ஏழையான,
வலியறிவற்ற பெண்ணை மணந்து அவ
ருக்குக் கல்வி புகட்டி உயர்த்த வேண்டும்
என்பது அவள் எண்ணம். அதனால்
கிராமமாக அலைந்து கலாவைத்
தேடினாள் மணந்து கொண்டாள்.

கலா, அனைத்திலும் இவனுக்குத்
தொண்டாக இருந்தாலும், இவன்
கணவனுக்கு மட்டும் ஒத்துப் போக
வில்லை. தனக்கு எதற்குப் படிப்பு? இனி
படித்து என்ன ஆகவேண்டும் என்பது
அவள் எண்ணம். இவளைக் குறைந்தது
பட்டதாரியாகவாவது ஆக்க வேண்டும்
என்பது ரவியின் பிடிவாதம்.

அலுவலகத்திலிருந்து அவசரமாக
வந்த ரவி, “ஏழைக் குழந்தைகளின் கல்வி

வளர்ச்சிக்காக நிதி திரட்டும் நாடகத்தின்
சீட்டு இரண்டு கிடைத்தது. உடனே
கிளம்பு”. என்றான். அவளும் அன்று
மறுப்பு சொல்லாது கிளம்பினாள்.

காந்தியின் வாழ்வில் அவர் பார்த்த
நாடகம் மனதில் ஒன்றியது போல், கலா
வின் எண்ணத்தை இந்த நாடகம் மாற்றி
யது.

பாரதிதாசனின் ‘இருண்டவீடு’ படைப்
பினை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமைக்
கப்பட்டிருந்தது அந்நாடகம். அந்தக் கதா
பாத்திரங்கள் கலாவின் நெஞ்சைத்
தொட்டன. கல்வி கல்லாத தான் வாழும்
வீடும் ஓர் இருண்ட வீடே என்று தோன்றி
யது. தன் கணவனைப் புரிந்து கொள்ளா
மைக்குத் தன்னை ஒரு குற்றவாளியாக்கிக்
கொண்டாள் கலா. அடுத்து அவள் ரவி
யிடம் பேசிய முதல்வார்த்தை
“நான் படிக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள்”
என்பதுதான். தன் எண்ணம் ஈடேறிய
நினைவில் சிரித்தான் ரவி.

“பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
கல்வியைப் பேணுதற்கே”

— பாரதிதாசன்

இளமை இன்பம்

கற்றிருந்தும் கல்லாக,
கண்ணிலாக் குருடராக,
காலத்தின் போக்கினிலே
காலைத்தான் போகவிட்டு
இளமையின் இன்பமெண்ணி,
இருக்கின்ற இளமைபோக்கி,
இறப்பிற்கு அழைத்திடும்
போதை புதைக்குழிக்குள்,
புதைந்திட்ட இளசுகள்
ஏராளம் ஏராளம்.
கல்வியெனும் ஒளிவிளக்கை
ஏற்றிட்ட பின்னரும்,
குருடாக இருண்டவீடு
சொர்க்கம் என்றெண்ணிச்,
சொர்க்கத்திற்கே சென்றிடுவான்.
சுகமென் றெண்ணிச்,
சுடும் காட்டிற்கே
பாதை அமைத்துப்,
பேதையவன் போதைக்கே
அடிமையாகிப், பொல்லாத
முடிவினைத் தேடிடுவான்.
பொன்னான வாழ்க்கையைப்
பொய்யாக்கி மீளாத
இடத்திற்கே சென்றிடுவான்....

“மனிதரில் நீயுமோர் மனிதன்; மண்ணன்று!
இமைதிற! எழுந்து நன்றாய் எண்ணுவாய்”

பாரதிதாசன்

கு. ஸ்வயம்
இரண்டாமாண்டு
பொருளாதாரம்

பெண்ணுரிமை

அ.ர. அனந்தலக்ஷ்மி
முதலாமாண்டு
பொருளாதாரம்

பெண்ணுக்கு உண்டு கடமை
ஆனால் இல்லை உரிமை
என்பது என்ன மடமை
ஆணுக்குப்பெண் நிகரெனும் உண்மை
அறியாத அவர்தம் அறிவின்மை
அழித்திடும் நாட்டின் வலிமை.

ஓ மானிடரே!

சாதிசாதி என்றலைந்து, உம்மறிவு
பாதிபாதி யாய்த் தேய்ந்ததே.
மதம்மதம் என்றலைந்து, உம்நிலை
மதம்கொண்ட யானையை மிஞ்சியதே,
குணம் இல்லாத நீவிர்
பிணம் அதற்குச் சமமாவீர்,
நன்கு இதை உணர்ந்து
நலம் பெறுவீர் மானிடரே!
பணம்பணம் என்றலையும் நீவிரதில்
பிரிவினை செய்யாது விட்டதேன்?
போதும் உங்கள் அறியாமை
மாறிடுவீர் மாறிடுவீர் .மானிடரே!

“சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட
ஒரு சமூக அமைப்பே எனது இலட்சியம்”

— டாக்டர் அம்பேத்கர்

இளைஞர் சமுதாயமே விழித்தெழுங்கள்!

“சாதியெனும் சதி”. சுயநலவாதிகளின் சோகப்பிறப்பிடம். வாழ்விதுவென அறியாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருப்போர் வணங்கும் தெய்வம். வேண்டாமென வெறுப்பவரையும் விடாமல் தூரத்தும் பேய்.

இன்றைய சமுதாயத்தில் ‘தீண்டாமை’ என்பது ஓரளவு மறைந்திருந்தாலும் சாதிப்பிரச்சினைகள் அடியோடு ஓயவில்லை.

“சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா குலத்தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்ல பாவம்” என்றார் மகாகவி பாரதி. அவருடைய தாசனோ,

“சாதி, மதங்கள் சமயங்கள் யாவும் தாழ்வின் படுகுழிகள்” என்றார்.

ஆனால் இன்று இப்பாரதம், சாதி, சமயம் என்ற பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு பாதாளத்திற்குள் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

“இருண்ட கண்டம் என்று ஆப்பிரிக்காவுக்குப் பெயர் உண்டு. ஆனால் அதைவிட பெரிய இருண்ட கண்டம் ஒன்று இந்தியாவில் உண்டு. அதுதான் சாதி, மத வேறுபாடுகள் நிறைந்த இந்திய மக்களின் மனம்” என்கிறார் ஒரு சீந்திருத்தவாதி. ஆம் உண்மையிலும் உண்மை.

சாதிக் கொடுமைகளிலிருந்து, பாரதம் சுதந்திரம் பெற்றுத்திகழப் பாடுபட்ட பெரியோர்கள் பலர் அவர்களுள் இவ்

வாண்டு நூற்றாண்டு
கொண்டாடும் டாக்டர்
அம்பேத்கரும் ஒருவர். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் தீண்டாமை என்னும் வழக்கம் இருந்ததால் அதனைச் சார்பு குரல் கொடுத்தார் அம்பேத்கர்.

“எளியோர் தமை வலியோர் சிலர் வதையே புரிசுவதா”

என்ற பாரதி தாசனின் கூற்றினை ஒட்டி, தாழ்த்தப் பட்ட சமுதாயம் முன்னேறப் பாடுபட்டார். அவர் சமுதாயத்தில் சாதி வேற்றுமைகள் ஒழிந்து மேல் கீழ் எனும் வழக்கம் ஒழியவேண்டும் என்றார். இதனையேதான் பாரதி தாசனின் புறாக்களின் வாழ்க்கை பற்றிக் கூறுகையில்

“அவற்றின் வாழ்வில் வெட்டும் இல்லை குத்தும் இல்லை மேல் கீழ் என்ற கண்டமுடி வழக்கம் இல்லை”

என்று கூறி அவற்றைப் பார்த்து மனிதனைத் திருந்தச் சொல்கிறார்.

இன்றைய சமுதாயத்தில் கீழ்ச்சாதியினைச் சேர்ந்தவர்கள் நல்ல முன்னேற்றம் பெற்றிருக்க, அதே சமயம், உயர்ந்த சாதி என்று சொல்லப்பட்ட மக்களிடம் என்ன செய்த ஒரு தவற்றுக்காக அவர்களுக்கு சந்ததிகள் இன்று தண்டிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவன்று நம்

அம்பேத்கர் பாரதிதாசன். சாதி எனும் விரும்பியது. எந்த ஒரு கொண்டு எந்த ஒரு பாதிக்கப் படுவதை அவ நாட்டில் சமத்துவ பெருகுவதையே மனிதத்துவமும் விரும்பினார்கள்.

பாரதி தாசன் சாதியினைப் பொய்க் குரல் எனச் சாடினார். பொய்க்கூற்றே சாதி எனல் ஆரியச் சொல் அல்லது பொன் விலங்கு” என்கிறார். அவரது நூற்றாண்டு விழா நிகழ்ந்த பரிமாறமான முறையில் கொண்டாட்டம் இவ்வேளையில் அவரது கருத்துக்கு உண்மையிலேயே நனவாகிக் கொண்டிருக்கின்றனவா? அல்லது வெறும் தற்காலிக காட்சிகளாய், கண்ணுக்கு இன்பமளித்துக் கொண்டிருக்கின்றனவா என்பதைச் சற்று சிந்தித்துத் தெளிவாக வேண்டும்.

கல்வியெனும் கண்களைக் கொண்டு கருணாலயங்களில் சாதிப் பேயின் தாண்டவம், அங்கே தகுதிக்கு இல்லை. கற்ற பின்பும், படித்துப் பெற்ற பின்பும், வேலை நிறுவனங்களிலும் கூட சாதியின் அடிப்படையில் பாடுபட்டு. எந்தவொரு துறையிலும் சாதி பெயரில் தனித்தனி ஒதுக்கீடுகள்.

சாதிச் சண்டை போச்சோ உங்கள் சமயச் சண்டை போச்சோ” என்றார் பாரதி. இல்லை, என்று பறைச்சாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது இராம ஜென்ம பூமி விவ

காரமும், மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரையும். கல்வியெனும் கண்களை அறியாமையெனும் இமைகள் கொண்டு மூடி, இருளால் மூழ்கிக் கிடக்கும் இச்சமுதாயம் ஒளி பெறுவது எப்போது?

“இன்றைய சமூக அமைப்பை மாற்றி னாலொழிய இந்நாட்டில் முன்னேற்றம் காண்பது வெறும் காணல் நீரே”

என்கிறார் அம்பேத்கர். ஆம். நம் சமுதாயத்தில் நல்ல பல மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும். மாற்றங்கள் என்ற பெயரில் மயக்குவித்த புரிந்து கொண்டு இருக்கும் பொறுப்பற்ற கயவர்களின் பாதையிலிருந்து விலகி, அறிவின் துணை கொண்டு அகிலமே வியக்கும் வண்ணம் நம் பாரத சமுதாயம் முன்னேற வழி காண வேண்டும். அதற்குத் தேவை இளைஞர்களின் உதவி.

“நாட்டின் பொற்காலம் இளைஞர்களின் கையில்” என்றார் ஒரு பெரியவர். ஆனால் இக்கால இளைஞர்களோ அநதப் பொன்னைவிறால் எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று கணக்கு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பாரதி தாசனோ இளைஞர்களுக்கு அறிவுரை கூறுகையில், “இடுக்கினிலே தேளைக் கண்டால் கொடுக்கினை நசுக்கு இருட்டறையில் போகுமுன்னே விளக்கினை ஏற்று” என்கிறார்.

இளைஞர்களிடத்து வீரமும், சிந்தனைத்திறனும் நிறைந்திருத்தல் அவசியம் என்பதை ஒரு சிறு பாட்டின் மூலம் வெளிப்படுத்தி விட்டார் அவர். அது நடைமுறை வாழ்க்கையில் சாத்தியப்பட வேண்டும். சமுதாயத்தில் சாதி எனும்

தேள் தனது விடக் கொடுக்கையை நீட்டு
கையில் அதனைத் தையித்ததுடன் எதிர்க்க
வேண்டும். மேலும் அவர் கூறுகையில்

“உடைந்திடக் கூடாது நெஞ்சம் நீ
உண்மைக்குப் பாடுபடும் போதில்”
என்கிறார்.

ஆம். சாதி எனும் துயர் நீக்கி
அன்பு என்னும் உன்னதமான உண்மை
நிலையை அடைவதற்காகப் பாடுபடுகை
யில் இடங்கள் பல நேரிடலாம். ஆனால்
அது கண்டு அஞ்சக் கூடாது இளைஞர்
சிங்கங்கள்.

“பேதமிலா அறிவுடைய அவ்வுலகத்
திற்குப்

பேசும் சுயமரியாதை உலகு என்
பெயர் வைப்போம்
ஈதே காண்! சமூகமே, யாம் சொன்ன
வழியில்
ஏறு நீ” என்ற

அவரது கூற்றுப்படி சமத்துவ, சுதந்திர
சமுதாயம் காண ஒவ்வொரு இளைஞரும்
பாடுபட வேண்டும். இந்த மாபெரும் பண்பு
இன்று முதல் துவங்கினால் நம் தாயகம்
தழைத்திடும்; பாரெல்லாம் வியந்திடும்.

ஒன்று பட்டு இளைஞர் சமுதாயம்
விழித்தெழுங்கள். நம் நாட்டின் விடிவெள்ளை
நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

தலைப்பு

செ. கல்பனா
இரண்டாமாண்டு
புள்ளியியல்

கவிதை எழுத நினைத்தேன்
தலைப்பு தான் கிடைக்கவில்லை.
'சாதிப்பூப்' பறிக்கச் சொன்னது
பறிக்கவே ஓடிச் சென்றேன்,
கனியாய் மாறி விட்டது
பாரதி சுவைத்து விட்டான்.
எச்சில்கனி எனக்கு வேண்டாம்.
'தீண்டாமை' தான் கூப்பிட்டது
பாரதிதாசன் பாடி விட்டான்.
'காதலைத்' தான் நினைக்கையில்,
கம்பன்வந்து கண்ணில் நின்றான்.
'வரதட்சணை' வழிநடத்திச் செல்ல,
வேகமாய்ப் பின்னே சென்றேன்.
சிலபுலவர் பாடி விட்டார்.
எழுதுகோலை நிமிர்ந்தி வைத்தேனது
தண்ணீரில் மூழ்கி விட
தலைப்புத் தான் கிடைக்கவில்லை
சோகமாய் வீடு சென்றேன்.

“சாதிமத பேதங்கள் மூட வழக்கங்கள்
தாங்கி நடைபெற்று வரும் சண்டை யுலகிதனை
ஊதையினில் துரும்புபோல் அலக்கழிப்போம்”.

பாரதிதாசன்.

“உங்களுக்கு இறுதியாகக் கூறும் அறிவுரை இதுவே; கற்பி, போராடு,
ஒன்றுபடுத்து, தன்னம்பிக்கையோடு வாழுங்கள். நியாயமும் நேர்மையும் நம்
பக்கம் இருக்கும் போது நாம் வெற்றியே பெறுவோம். பணம், பதவிகளுக்காக
நாம் போராடவில்லை. நமது உரிமைகளின் மீட்சிக்காக, மனிதர்களாக வாழ்வதற்காக
கவே நாம் போராடுகிறோம்.”

டாக்டர் அம்பேத்கர்

கால் நூற்றாண்டு ஒடிவிட்டது
எந்தைக்கும், என் அத்தைக்கும் வயதாகிவிட்டது.
மாமனார், மாமிக்கும் வயதாகிவிட்டது.
ஏன், என்னைக்கூட நரை தொட்டுவிட்டது.
ஆனால்
என் தாயையோ காலம் மாற்றவில்லை
அதே இளமை, அதே புன்னகை,
அதே கருமை, அதே செழுமை,
காலதேவன் மாற்றாத பசுமை!
அவள் என்றென்றும் இளமை,
முப்பது வயது மங்கை.
மாறாமல் அடைபட்டுக் கிடக்கிறாளே;
படத்திலும் என் அகத்திலும்.
காலதேவன் பறித்ததாலோ —
இளமை மாறவில்லை; என் நினைவில்
பசுமை அழியவில்லை.

“வண்மை உயர்வு மனிதர் நலமெல்லாம்
பெண்மையினால் உண்டென்று பேசுவந்த பெண்ணழகே
நாய் என்று பெண்ணை நவில்வார்க்கும் இப்புவிக்குத்
தாய் என்று காட்ட தமிழர்க்கு வாய்த்தவளே”

— பாரதிதாசன்

பாரதிதாசனின் பெண்மைச் சித்திரிப்பு

தி. செந்தமிழ்ச் செல்வி
தமிழ்த்துறை [மாலை வகுப்பு]

சமுதாயப்புரட்சியால் புதியதோர் உலகு
செய்யும் நோக்கம் கொண்ட பாவேந்தர்
பாரதிதாசன் தம் படைப்புகளில் பெண்கள்
பெண்மை பெற்றாலொழிய புதியதோர் உலகு
செய்ய இயலாது என்பதை நன்கு உணரத்
தீர்ந்துள்ளார்.

பெண்கல்வி:

பெண்களுக்குக் கல்வி இருந்தால்
சிந்தனை வளரும். சிந்தனை வளர்ச்சி
தான் பெண்விடுதலையைத் தேடித்தரும்.
பெண்கள் விடுதலையடைந்தால் தான்
மாண்பும் தழைக்க முடியும். ‘ஆணுக்குக்
கொடுக்கும் கல்வி தனி ஒருவனுக்குக்
கொடுக்கும் கல்வி. பெண்ணுக்கு அளி
க்கும் கல்வி ஒரு குடும்பத்திற்கே அளி
க்கப்படும் கல்வி,’ என்பார் காந்தியடிகள்.
இக்கருத்துக்கேற்ப பாவேந்தர் பெண்கல்வி
பற்றி இன்றியமையாமையில்

“பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
உலகினைப் பேணுதற்கே!
பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
கல்வியைப் பேணுதற்கே!”

என்று வலியுறுத்தியுள்ளார்.

பெண் கல்வியினால் வீடும் நாடும்
முன்னேற்றமடையும். பெண்களை அடிமை
களாய் நடத்தினால் அவர்கள் பெற்ற
பிள்ளைகளும் அறிவொளி குன்றியே வளர்
வர். மாணிட உயிர்கள் தோன்றி வளரும்
தீயவாகிய பெண்கள் கல்வி வளமற்ற
களர் நிலமாக இருக்கக்கூடாது. பெண்கள்

கல்விக்கண் பெற்றுத் தானாகச் சிந்தித்து
செயல்படும் ஆற்றல் உடையவர்களாகத்
திகழவேண்டும் என்று குடும்பவிளக்கில்
குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பெண்குழந்தை தாலாட்டு:

சென்ற ஆண்டு (1990) பெண் குழ
ந்தைகள் ஆண்டாகச் சிறப்பாகக்
கொண்டாடப்பட்டாலும், பெண்குழந்தை
களோ அரும்பிலே கருகும் அவலநிலையில்
உள்ளனர். புரட்சிக்கவிஞர் பெண்குழந்தை
எப்படிப் பட்டவளாக வளரவேண்டும்
என்பதைப் பெண் குழந்தை தாலாட்டில்,
பட்டியலிட்டுக் காட்டுகிறார்.

“நாய் என்று பெண்ணை
நவில்வார்க்கும் இப்புவிக்குத்
தாய் என்று காட்டத் தமிழர்க்கு
வாய்த்தவளே”

என்று பெண்ணின் பெருமையைப்
போற்றுகிறார். பாரதிதாசனின் படைப்பில்
காணப்படும் மகளிர் எளிய உடைகளுடன்,
அணிகலன்கள் இன்றி, எளிமையாகக்
காட்சியளிக்கின்றனர். இவர்கள் தீமைக
ளைத் தீய்ப்பவராகவும், உரிமைக்குக் குரல்
கொடுப்பவராகவும், ஆண் ஆதிக்கத்தை
எதிர்த்துப் புரட்சிப் போராட்டம் செய்பவ
ராகவும் திகழ்கின்றனர்.

ஆளுமைத்திறன்

பெண்கள் தலைமை தாங்கி வழிநடத்
திச் செல்லும் ஆளுமைத்திறன் பெற்றவர்
கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் பாவேந்தர்,

“அச்சமும் மடமும் இல்லாத பெண்கள் அழகிய தமிழ்நாட்டின் கண்கள்”

என்று புதிய நெறியை வகுத்துள்ளார். பெண்ணை அடிமைப்படுத்துகின்ற முடநம்பிக்கை என்ற முட்டபுதர்களை வெட்டி வீழ்த்த பெண்களே முன்வர வேண்டும். பெண்கள் தீமையை எதிர்த்துப் போராடும் துணிவு பெறவேண்டும் என்ற எண்ணமே பாரதிதாசனின் உயிர் மூச்சாய் இருந்துள்ளது.

திருமணம்:

இருமணம் ஒன்று சேரும் திருமணத்தில் பெண்களின் விருப்பம் கேட்கப் படுவதில்லை. இல்லறச்சோலையில் அடியெடுத்து வைக்கும் பெண்கள் தங்கள் வாழ்வில் அமைதித்தென்றல் வீச வேண்டுமானால் தங்களது விருப்பத்தையும் உரிமையையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும். பெண்கள் தம் வாழ்க்கைத் துணைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் திறமையும் உரிமையும் பெற வேண்டும். தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை தனக்கும் உண்டு என்பதைப் பெண்கள் உணரும் பொழுதுதான் ‘வரதட்சணை’ என்ற நோய் அழியும், பெண்கள் இத்தகைய துணிவு பெறவேண்டுமென்பதைப் பாவேந்தர் ‘பெண்ணுக்கு நீதி’ என்ற தலைப்பில்,

“கல்யாணம் ஆகாத பெண்ணே! உன்கதி தன்னை நீ நிச்சயம் செய்க கண்ணே” என்று கண்ணிப்பெண்களுக்கு வழிகாட்டுகின்றார்.

இலாயத்தில் அடைக்கப்படும் குதிரைக்குக்கூட கணைக்க உரிமை உண்டு. ஆனால் பெண்ணாய்ப் பிறந்தவள் அடிமையாக அடக்கத்தோடு இருக்க

வேண்டும் என்று கற்பிக்கப்பட்டுள்ள பெண்கள் தங்களது உரிமைகள் மறுக்கப்படும்பொழுது விழிப்படைந்து எழுச்சி பெற வேண்டும் என்கிறார்.

குடும்ப வாழ்க்கையில் கணவன் மனைவி வேர். வேரை மரம் வெறுத்தால் குடும்பம் வீழ்ச்சியடையும் என்று ஆண்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்துள்ளார்.

பொருந்தாமணம்:

இளம் வயதுப் பெண்களை மிக வயதான முதியவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கும் கொடுமையை எதிர்த்து “மனம் பொருந்தா மணம் மண்ணாய்ப்போக” என்று சாபமிடுகிறார்.

கைம்மைத்துயர்:

இளமையில் துணையிழந்து கைம்மை கொண்ட பெண்கள் சமுதாயத்தில் அல்லலும் அவலமும் கொண்டு வாழும் நிலைகண்டு,

“கோரிக்கை அற்றுக்கிடக்குதண்ணே இங்கு வேரிற் பழுத்த பலா” என்று உள்ளம் குமுறுகின்றார்.

சரிநிகர் சமாளம்:

பெண்ணொடு ஆண்நிகர் என்று பெண்ணை உயர்த்தியவர் பாவேந்தர். ஆண், பெண்ணைப் போகப் பொருளாகக் கருதுவது ஆண் ஆதிக்கத்தைக் காட்டும் நிலையாகும். பெண்ணைப் பெண்ணாக தோழியாக, தனக்கு இணையானவளாக எண்ணவும், மதிக்கவும் ஆண் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆணும் பெண்ணும் மலரும் மணமும் போலும், கண்ணும் ஒளியும் போன்றும், கடலொத்து அன்பும்

வேண்டும் என்று கற்பிக்கப்பட்டுள்ள பெண்கள் தங்களது உரிமைகள் மறுக்கப்படும்பொழுது விழிப்படைந்து எழுச்சி பெற வேண்டும் என்கிறார்.

பெண்ணொடு ஆண்நிகர் என்று
 உயர்த்தியவர் பாவேந்தர்.
 ஆண், பெண்ணைப் போகப் பொருளுக்கு
 கருதுவது ஆண் ஆதிக்கத்தைக் காட்டும்
 செயலாகும். பெண்ணைப் பெண்ணாக,
 தனக்கு இணையானவளாக
 கருதியாக, மதிக்கவும் ஆண் புரிந்து
 கொள்ள வேண்டும். ஆணும் பெண்ணும்
 மணமும் போலும், கண்ணும்
 ஒளியும் போன்றும், கடலொத்து அன்புப்
 பெருக்கால் கலந்து சமமாயினர் என்ற
 கருச்சிப்பண் காதில் ஒலிக்கும் நாளி
 த்தான் பெண்ணடிமை தீரும் என்கின்றார்.

“பெண்ணடிமை தீருமட்டும் பேசுந்

திருநாட்டு மண்ணடிமை தீர்ந்து வருதல்.
 முயற்கொம்பே”

என்று புரட்சி முழக்கமிட்ட பாரதிதா
 சனுக்கு நூற்றுண்டு விழாக்காணும்
 இந்நாளில் மண்ணடிமை தீர்ந்தாலும்
 பெண்ணடிமை தீர்ந்தபாடில்லையே!

இருட்டறையில் உள்ள பெண்களின்
 வாழ்வு வெளிச்சம் பெற, மூலையில்
 வைக்கப்பட்டுள்ள பெண்கள் விழிப்ப
 டைந்து, தங்கள் நிலை உயர விடுதலை
 ஒளிபெற, ஒற்றுமையோடு போராடவே
 ண்டும்.

“மாதர்தம் உரிமை மறுப்பது மாண்பா!
 மாதர் முன்னேற்றத்தால் மகிழ்வது மாண்பா!
 — பாரதிதாசன்.

கல்வியெனும் வியாபாரச் சந்தையில்
கசங்கிய பூக்கள் நாங்கள்.
சாதியெனும் சகதிச் சாக்கடையில்
சிக்கியபுழு பூச்சிகள் நாங்கள்.
கல்விக்கு வேண்டியது தகுதி;
வேண்டாதது கல்விக்குச் சாதி.
கல்வியாம் கட்டழகுக் கன்னி
கருநாகத்திடம் சிக்கியதோ வேதனை.
முன் செய்த பாவமோ?
இந்நாட்டில்,
முன்மொழியும் பேச்சாளர் வெறும்
வாய்ச்சொல் வீரராய்ப் போனாரே....
சமத்துவச் சமுதாயம் வேண்டாமெனினும்
சாதியேசமு தாயமெனுநிலை வேண்டாமோ?
சாதியெனும் பெயரி லிழைத்திடுமந்தி
எதுவேண்டினும் கேள்வி என்னசாதி?
சாதியெனும் சாத்தான் மடியில்
சாகக் கிடப்போர் பலகோடி....
தெருப்பலகை யில்மறைந்த சாதி
மனத்தளவில் மறையாத தென்னந்தி?
அன்றிலிருந்து இன்று வரை,
சாதிப்பேய் மறைய வில்லை.
கனவுகூட சாதியாகும் காலமன்றிச்
சாதியேகன வாகும்காலம் கைகூடுமோ?
சாதியெனு மிருககற்றத் தேடுவோம்சோதி
அனுதினமும் பாரதிதாசன் கவிதைபல வோதி....

“இடைவந்த சாதி எனும்
இடர் ஒழிந்தால் ஆள்பவன் நம்
தாய் தாயே”

பாரதிதாசன்

அமாவாசை சோகம் தனக்குமட்டும் ஏனென்று
வெண்ணிலா கண்ணீர் சிந்திப்புலம்பி நின்றால்....
ஒருபொழுது வந்தாலும் எப்பொழுதும் மனதுக்குக்
குளிர்ச்சிதரும் வெண்ணிலா உலகுக்குக் கிடைக்குமோ?

மணிநேரத் துன்பத்தை மனமுழுதும் கொண்டிருந்தால்,
கணநேரப் , பொழுதுக்குள் பிணமாகப் போய்விடுவோம்.
கரும்பின் கணுதோறும் ஆழ்மணலில் புதைந்த பின்னர்,
பயிராகிக், கனிந்துபின் தீஞ்சாறின் கவைகொடுக்கும்.

அதுபோல,

அணுஅணுவாய், வாழ்க்கையில் துன்பங்கள் வந்தாலும்
சிலநாளில் உன்சக்தி உதயமாய் எழுந்துவிடும்.
உலகத்தில் வெற்றியின் வாயிலில் இன்றெல்லாம்
திறமை வாய்ந்தவர் அழையா விருந்தாளிதான்.

துன்பமும் சோர்வும் அடைந்த மாந்தர்க்கு
இன்பமும் வளமும் வானவில் போல்தான்
இருந்தாலும் மனிதனே அமைதியாய்ப் பொறுத்திரு
நேரம்வந்ததும் திறமைக் கவிபாட எழுந்திரு!

கானகத்தில் பாண்டவர்கள் வாசம்செய்து வந்தபோது
உணவருந்தும் பாத்திரத்தில் இருந்ததெலாம் தீர்த்துபோக
முனிவர்க்கு உணவளிக்கக் கலங்கிட்ட பாஞ்சாலிக் குக்
கண்ணன் கண்டவொரு பருக்கைச் சோறே நம்பிக்கையாம்

அதுபோல மனமெலாம் தோல்வியால் நிறைந்தாலும்
ஒருதுளி நம்பிக்கை ஒளியெனப் பிறக்குமாயின்
ஒளிகாட்டும் பாதையிலே காலை வைத்து
முன்னேறி நடந்திடுநீ திரும்பிப் பாராது

இதயம் துணிந்து நின்றால் நீதான்
எதையும் முடித்து விடலாம் மனிதா!

இருக்கும் இடத்தையறிந்து
இமயம் கண்டு வரலாம் மனிதா!

நீசெய்யும் பயிற்சிகள் உன்தசைகள் வலுக்கத்தான்
மனவலிமை இல்லையெனில் பலமிருந்து என்பயன்?
பலபயிற்சி செய்த பலசாலிகள் கூட,
சமயத்தில் பல்லிக்கும் பயப்படுதல் இயல்பே!

சாதி வேற்றுமை, பெண்ணின் அடிமை,
மக்களின் மடமை, ஏழ்மையின் கொடுமை
எதிந்துநீ எழுந்திடு புதுப்பாதை போட்டு
விளக்கதை ஏற்றிடு வீறுநடை போட்டு

துன்பக் காட்டிலுணைத் தவிக்க விட்டாலும்,
குளிர்ந்த காற்றும் இலையும் உன்தோழர்கள்.
வெற்றியின் முகவரிகள் மறுக்கப்பட்ட உனக்கு
மனதில் உறுதி வழித்துணையாய் வரவேண்டும்

இருட்டிலிருந்து ஜனித்துதான் வெளிச்சத்துக்கு வந்தாய்
துன்பங்கள் தாண்டித்தான் வெற்றிக்கு வருவாய்
இதயம் துணிந்து நின்றால் உதயம்
நாமும் கண்டு மகிழ்ந்து வாழ்ந்து வரலாமே!

“வீழ்ச்சியுறு தமிழகத்தில் எழுச்சி வேண்டும்!
விசை ஒடிந்த தேகத்தில் வன்மை வேண்டும்!
சூழ்ச்சிதனை வஞ்சகத்தைப் பொறாமை தன்னைத்
தொகையாக எதிர்நிறுத்தித் தூள் தூளாக்கும்
காழ்ச்சிந்தை, மறச்செயல்கள் மிகவும் வேண்டும்!”

— பாரதிதாசன்.

பாரதிதாசனின் பார்வையில் பெண்

பா. ஜெயபுத்
இரண்டாமாண்டு
புள்ளியியல்

புட்சிப் பாவலர் பாவேந்தர் பாரதி
தமிழகத்தின் நீடுதியில் நீக்கப்
புத்த திங்கள்; கெடுதலை மாய்த்துக்
புத்தியைத் தூண்டும் சுட்மிகு ஞாயிறு;
புத்த பெரியாரின் பாசறைப் பாவலன்;
புத்த காத்த நல்ல மறவன்; அஞ்சா
புத்த தன்னலங்கருதாத் தாய்மொ
புத்த காவலன்; தங்கம் நிகர்த்த தகவுறு
புத்த கையன்; உடைமை பொது என
புத்திருணாந்தியோன்; பெண் விடுதலை
புத்தியை புலவன்; குன்றென நின்று கொடு
புத்த எதிர்ந்தவன்; இயற்கை அழகில்
புத்தே தோய்ந்தவன்; சிந்தனையை
புத்த செந்தமிழ்ப் பாவலன்.

20 ஆம் நூற்றாண்டில் பாரதியாருக்கு
அடுத்தபடியாகப் புகழ்பெற்றவர் பாவேந்தர்
பாரதிதாசன். சமுதாயத்தில் புதுமை
களை விரும்பி, புரட்சிக் கருத்துகள்
புட்சிய கவிதைகளைப் பாடியமையால்
புரட்சிக் கவிஞர் என அழைக்கப்பெ
ற்றார். கவிஞர்கள் இவரைப் 'பாவேந்தர்'
என்ப போற்றுகின்றனர். இவர் இயற்றிய
பாவகைப் பாடல்கள் 'பாரதிதாசன் கவி
தைகள்' என்னும் பெயரில் பல தொகு
திகளாக வெளிவந்துள்ளன.

பாரதிதாசனின் கவிதைகளால் தமிழு
க்குப் புதுப் பொலிவும், வலிவும் ஏற்பட்டன.
புத்த சமுதாயத்தின் குறைகளையும்,
புத்த களைந்து எறிய, கனல்
புத்திக்கும் கவிதைகளைப் பாடியுள்ளார்.
புத்தருக்கெடுத்து ஒடும் ஆறு, மலையரு

வியின் வேகம், மின்னலின் வேகம், உண்ட
தும் உயிர்ப்பிக்கும் உயிர் பண்பு, கொங்குத்
தேனின் இனிமை, பனிநீரின் தூய்மை
மயக்கும் மலர்மணம், தாழா நகைச்சுவை
இவற்றின் இன்பச் சேர்க்கையே புரட்சிக்
கவியின் கவிதைகள். இவருடைய கவி
தைகள், பெண் கல்வியில் பெரிய
மாற்றத்தை விளைவித்தன; தாய்மொழி
வளர்த்திடும் சான்றோரைத் தோற்றுவி
த்தது; நாடு காத்திடும் நல்லுணர்வை
வளரச் செய்தது.

பாவேந்தர் பெண்ணடிமையைச் சாடி
னார். பெண்ணுக்குச் சம உரிமை
கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் உறு
தியாக இருந்தார். காதல் திருமணத்தை
யும், விதவை மறுமணத்தையும்
ஆதரித்தார். ஆண்களைப் போன்றே
பெண்களுக்கும் மறுமண உரிமை வழ
ங்கப்பட்ட வேண்டும். விதவை என்ற
வேலால் பெண்களைக் குத்திக் கொடு
மைப்படுத்தக் கூடாது என்கிறார் பாவே
ந்தர்.

“வாடாத பூப்போன்ற மங்கை நல்லாள்
மணவாளன் இறந்தாலின் மணத்தல்
தீதோ?
பாடாத தேனீக்கள் உலவாத் தென்றல்
பசியாத நல்வயிறு பார்த்த துண்டோ?”

என்று தமது சிந்தனையைச் சீற்ற
த்தோடு விளக்கணையாகத் தொடுக்கி
ன்றார்.

பெண் கல்வியிலும், மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். 'நல்ல குடும்பம் ஒரு பல்கலைக்கழகம்' என்பது இவர் கருத்து.

"கல்வியில்லாத பெண்கள்

களர்நிலம்

அந்நிலத்தில் புல் விளைந்திடலாம்
நல்ல புதல்வர்கள் விளைதல் இல்லை.

கல்வியை உடைய பெண்கள்

திருந்திய கழனி அங்கே

நல்லறிவுடைய மக்கள் விளைவது

நவிலவோ நான்"

என்று பெண்கல்வியின் அவசியத்தை உணர்த்துகின்றார். குறிப்பாகத் தமிழ்ப்பெண்கள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்த்த விரும்பியவர்,

"தமிழ் காத்து நாட்டினைக் காப்பாய்—

பெண்ணே

தமிழரின் மேன்மையைக் காப்பாய்

தமிழகம் நமதென்று ஆப்பாய்

தடையினைக் காலினால் தேய்ப்பாய்!"

என்று மகளிர்க்கு அறிவுரை வழங்குகின்றார்.

மேலும், தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் வானநூல் பயிற்சியில் வளர்த்தோங்க வேண்டும்; அறிவியல் மேதைகளாக அவனியை வலம் வரவேண்டும் என்ற சிந்தனையைச் செந்தமிழ்ப் பாவாக,

"நிலவில் மாந்தர் இறங்கும் நாள்
நெடுநாள் ஆகாதென்கின்றார்

"பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்

குடித்தனம் பேணுதற்கே!

பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்

மக்களைப் பேணுதற்கே

குலவும் மகளே! விரைவினில்
குடியேறினாள் எம்தமிழ்மகள்
நிலவில் என்று பாரெல்லாம்
நெடுகப் பேசச் செல்லுவாய்"

"வெண்மதியில் இறங்கி நீ
வெற்றி கொடுக்கும் அறிவியல்
தண்டமிழ்ப் பெண் கொண்டதாய்த்
தரையில் புகழும் வண்ணமே
எண்ணற்கரிய உடுக்களின்
இயல்பறிந்து வருக நீ"

என்று வெளியிடுகின்றார்.

உலக அமைதியே மகளிரால்தான் நில
வழியும் என்பதை, "அறிவு மனைவியால்
அமைதியுக்கு உண்டாம்" என்று நவீக
ன்றார்.

பேரரிஞர் அண்ணாவால் பொற்கிழ
அளித்துப் போற்றப்பட்ட புலவர் தலை
னாகிய பாவேந்தர், வேண்டாத சா
இருட்டை வெளுப்பதற்குத் தூண்டாம
விளக்காக விளங்கினார், காடு மணக்க
வரும் கற்பூரப் பெட்டகமாகத் திகழ்ந்தார்
இவ்வாறு பெண்களின் முன்னேற்றத்த
ற்காகப் பாடுபட்ட, பல புரட்சிக் கவிதை
களை இயற்றியுள்ள புரட்சிக்கவி, புதுமை
தந்த புகழுறு பாவலன், மறைந்து விட்ட
லும், இவரின் கவிதைகள் எல்லாம்
இருந்து இவருடைய புகழைப் பறை
சாற்றும்.

பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்

உலகினைப் பேணுதற்கே

பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்

கல்வியைப் பேணுதற்கே"

— பாரதிதாசன்

கோவை - முதற்பரிசு அரும்பெரும் தலைவர் டாக்டர் அம்பேத்கர்

"அறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்
— சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்"

என்றார் திருவள்ளூர். மனிதருள்
வழியாடு இல்லை. ஓடும் குருதியிலும்,
வழிந்து ஓடும் கண்ணீரிலும், வேறுபாடு
இல்லை. தீண்டாமை என்னும் கொடுமை
நம் நாட்டில் தலைவிரித்து ஆடியது.
தீண்டாமைக் கொடுமையை ஒழிக்க அரு
பாடுபட்டவருள் ஒருவரான டாக்டர்
அம்பேத்கரைப் பற்றிக் கீழ்க்காணும் கட்டு
றையில் காண்போம்.

தேற்றம்:

கொங்கணத்தில் இரத்தினசிரி மாவ
ட்டத்து மந்தன் காட்டையடுத்த நகரில்
புலவர் என்னும் பிரிவைச் சார்ந்த இராமஜி
கட்பால் என்பவருக்கு மகனாகத் தோன்றி
னார் அம்பேத்கர். அம்பேத்கர் 1891 ம்
ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் பதினான்காம்
நாள் பிறந்தார்.

இளமைப்பருவம்.

தம் சகோதரருடன் கோரேகானுக்கு
யாட்டு வண்டியில் பயணம் செய்தார்
அம்பேத்கர். சிறிது தொலைவு சென்றதும்
வண்டிக்காரன் அவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்
என்பதை அறிந்து அவர்களை இறங்கச்
செய்தான். ஆனால் அவர்கள் இரட்டி

தா. உஷாராணி,
மூன்றாமாண்டு
வணிகவியல் (மாலை வகுப்பு)

ப்புக் கூலி கொடுத்து வண்டியில் சென்ற
னர். வழி நெடுக அவர்க்குக் குடிக்க
நீர் கூடக் கிடைக்கவில்லை. இந்நிகழ்ச்சி
அவர் மனதில் தீராத வருவை உண்டா
க்கிவிட்டது.

கல்விச் சாலையிலும் இத்தீண்டாமைக்
கொடுமை அவர்களை விட்டு வைக்க
வில்லை. ஆசிரியர்கள் அவர்தம் குறிப்பே
டுகளைத் தொடமாட்டார். தேவமொழி
எனக் கூறி வடமொழியை அவருக்குக்
கற்பிக்க ஆசிரியர் மறுத்து விட்டனர்.
அதனால் அவர் பாரசீக மொழியைக்
கற்க வேண்டி இருந்தது. இந்நிகழ்ச்சிகள்
எல்லாம் அவர் மனதில் பசுமரத்தாணி
போல் பதிந்தன.

பம்பாயில் அவர் கல்வி கற்றபோது
பல அந்தண ஆசிரியர்கள் அவருக்கு
ஆதரவு காட்டினர். அதிலும் குறிப்பாக
அம்பேத்கர் எனும் ஆசிரியர் அவர்பால்
மிகவும் அன்பு செலுத்தினார். அந்த ஆசி
ரியரின் அன்பை எண்ணித் தன் இய
ற்பெயரான பீமராவ் என்பதோடு
அம்பேத்கர் எனும் பெயரையும் சேர்த்துக்
கொண்டார்.

கல்வி:

இவ்வழிவுகளை எல்லாம் பொருட்ப
டுத்தாது அம்பேத்கர் 1907 ஆம் ஆண்டில்
மெட்ரிக் தேர்வில் வெற்றி பெற்றார்.

தாழ்த்தப்பட்ட குலத்தில் இருந்து ஒரு மாணவன் மெட்ரிக் தேர்வில் வெற்றி பெறுவது அரிதான காரியமன்றோ?

மேற்கல்வி:

முன்னேற்றக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்த பரோடா மன்னர் சாயாஜி உதவிப்பணமாக இருப்பதைந்து ரூபாய் அளித்ததால் அவரால் மேற்கல்வி கற்க முடிந்தது. கல்லூரி முதல்வர் முல்லர் நூல்களையும் ஆடைகளையும் உதவி வந்தார். 1912 ஆம் ஆண்டு அவர் பி.ஏ பட்டம் பெற்றார்.

1913 ஆம் ஆண்டு அவர் மேனாட்டுக் கல்வி கற்பதற்காக அமெரிக்கா சென்றார். அங்குக் கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து பொருளாதாரம் கற்றார். 1915 ஆம் ஆண்டு அவர் எம்.ஏ பட்டம் பெற்றார். மேலும் கல்வி கற்பதற்காக அவர் அங்கேயே தங்கினார். ஆனால் பொருளாதாரச் சிக்கலினால் அவர் இந்தியா திரும்ப நேர்ந்தது.

தாய்நாடு திரும்பிய அவர் மீண்டும் படைச் செயலர் பதவிக்குத் திரும்பினார். ஆனால் அவருக்குத் தகுந்த மதிப்பு அளிக்கப்படவில்லை. அதனால் அவர் அந்த வேலையை விட நேர்ந்தது. பின்னர் அவர் இரண்டாண்டு காலம் கல்லூரியில் பொருளாதாரப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

பின்னர் அவர் மேற்கல்விக்காக, லண்டன் சென்றார். அங்கு அவர் 1921ல் எம்.எஸ்ஸி பட்டம் பெற்றார். 1922 ல் பாரிஸ்டர் ஆனார். 1923 ல் ஆய்வுக் கட்டுரைக்காக டி.எஸ்ஸி பட்டம் பெற்றார். பின்னர் இந்தியா திரும்பினார்.

1927 இல் காங்கிரஸ் சர்க்காரின் குழுவைப் புறக்கணித்த போது அம்பேத்கர் புறக்கணிக்காமல் அவர்களுடன் சென்ற உரையாடினார்.

1930 இல் முதல் வட்டமேஜை மாநிலம் நடந்தது. காங்கிரஸ் அதில் கலந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால் அம்பேத்கர் அதில் கலந்து கொண்டு பம்பாயின் சட்டக் கல்லூரியின் பேராசிரியரானார். ஆனால் மாணவர்கள் அவர் பேச்சைக் கேட்க வில்லை. அவரை ஆங்கிலேயரின் அடிமையாகக் கருடி என்று அழைத்தனர்.

1931 இல் இரண்டாவது வட்ட மேஜை மாநாட்டிலும் கலந்து கொண்டார்.

அம்பேத்கர் சவுத்பாரோ தலைமையில் வந்த வாக்குரிமைக் குழுவில் தாழ்த்தப்பட்ட டோருக்காகத் தனித்தொகுதிகள் வேண்டும், தனி வாக்காளர் பட்டியல் வேண்டும் என்று வாதாடினார்.

1936 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரக் கட்சி என்று ஒரு கட்சியைத் தொடங்கினார். அக்கட்சி 1937இல் பதினேழு இடங்களில் போட்டியிட்டுப் பதினைந்து இடங்களைக் கைப்பற்றியது.

காந்தியடிகளோடும், நேருவோடும் அவர் தாழ்த்தப்பட்டோருக்காக வாதாடினார்.

1942 முதல் 1946 வரை வைசிராயின் அரசியல் அமைச்சரவையில் பணியாற்றினார். 1945 ஆம் ஆண்டில் அவர் நேருவின் அமைச்சரவையில் பணியாற்றினார். தாழ்த்தப்பட்டோரின் நலனுக்காகவே தம் வாழ்நாள் முழுவதும் உழைத்தார். அன்று 'அரசியல் அமைப்பின் சிற்பி' என்றும்

'அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அன்னை' என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.

அவர் 1956 ஆம் ஆண்டு புத்தமதத் தழுவினார். அவர் 1935 ஆம் ஆண்டில் "நான் இந்துவாகப் பிறந்தாலும் இந்துவாகச் சாகமாட்டேன்" என்று கூறி மெய்ப்பித்தார்.

அவர் 1956ஆம் ஆண்டு திசம்பர்த் திங்களில் உயிர் நீத்தார்.

அவர் தாழ்த்தப்பட்டோரின் நலனுக்காகப் பல சட்டங்களை இயற்றியுள்ளார். அவர்தம் நலனுக்காகவே தம் வாழ்நாள் முழுவதும் உழைத்தார். வாழ்க அவர் புகழ்!

கவிதை - முதற்பரிசு
உறவுகள்

க. க. து
இரண்டாமாண்டு
புள்ளியியல்

வானில் பறக்கும் வண்ணத்துப் பூச்சியின்
வண்ண, வண்ணச் சிறகுகள்
அதுவே நம் வாழ்க்கையின் உறவுகள்
கள் நிறைந்த மலரில்
உள்ளவரை அருந்திவிட்டு
உதறித்தள்ளும் வண்ணத்துப் பூச்சிகள் அல்ல
உறவுகள்.
வருந்தி, மண்ணில் வாடாமல்
வண்ணத்துப் பூச்சிதனை
வானிலே உயர்த்திவிடுமதன் சிறகுகளே
வாழ்க்கையில் உறவுகள்.
உறவுகள்
இறைவன் படைத்த இணையிலா பிணைப்பு
இன் சொல் வடிவமாய் இலங்கும் உறவுகள்
அவை,
இன்றும், என்றும் மனிதனின்
இணையிலாச் செல்வங்கள்.
பால் வேண்டாம், பழம் வேண்டாம்,
பசியுடனே பட்டினியாய் இருந்தாலும்
பரிவு காட்டத்
தாய் என்ற உறவு வேண்டும் - மனிதன் வாழ.
பகட்டான உடை வேண்டாம்
பாரில் பலவான சுகங்கள் வேண்டாம்
பண்பான
தந்தை என்ற உறவு வேண்டும் - மனிதன் வாழ
பெற்றோர் எனும் உறவு - அது
பெறுவதற்கோ (!) அரிய ஒன்று.
பெறுவதற்காக மட்டுமே
பிள்ளைகளைப்
பெற்றுவிடும்

பரிதாபமான, பண்பற்ற பெற்றோரெனும்
உறவுகளும் இங்குண்டு.
தனிமைத்துயர் வாட்டாமல்
தனித்திருந்து ஏங்காமல்
குடும்பமெனும் கூட்டுக்குள்ளே
உல்லாசமாய் உலவிவர
உடன்பிறந்தோரெனும் உறவுகள்.
ஒரு மரத்தின் கிளைகளாகி
பூப்பூத்து, காய் காய்த்து
அன்பெனும்
கனியாக விளைகின்ற
உடன்பிறப்பு உறவுகளும் இங்குண்டு.
பேராசை எனும் கடலில் மூழ்கி,
தன்னலம் எனும் சிப்பியெடுத்து,
பொறாமையெனும் முத்தெடுக்கும்
உடன் பிறப்பு உறவுகளும்
இங்குண்டு.
காதலுடன் பாரத்துக்
கனிவுடனே பேசிக்
கருத்தொருமித்துக் களிகூர
வேண்டுமிங்கு மனிதனுக்குத்
தாம்பத்தியமெனும் உறவு.
தாலியினைக் கட்டிவிட்டுத்
தாயாக்குவதற்கு மட்டுமே அறிந்த
தான் தோன்றித் தனமாகத்
தரணியிலே உலாவரும்
தகர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டிய
உறவுகளும் இங்குண்டு.
தன்னோடு வந்தவனைக்
கண்ணோடு ஒப்பிட்டுக்
கண்ணின் மணியோல் காப்பாற்றும்
உறவுகளும் இங்குண்டு.
கல்லாக இருப்பவனையும்
கள்ளிலே மிதப்பவனையும்
புல்லான மனிதனையும்
புல்லுருவிச் செயலினையும்
மாற்றுகின்ற உறவுகள் - அவை

மனிதன் மனிதனாக வாழவேண்டி
மாலைசூடும் உறவுகள்.

நலம் பயக்கும் உறவுகளை
நாகுக்காய் ஒதுக்கிவிட்டு
நாகரிக மோகத்தால்
நசிந்து போன மனிதமனம்,
வேண்டாது விலக்கிவிடும்
வேம்பினது சுவையினைப் போல்
ஆகிவிட்ட உறவுகள்.

பாக்கெட்டில் பணம் இருந்தால்
பாய்ந்து வரும் உறவுகள் - அலை
கையில்

பத்துப் பைசாவும் இல்லையென்றால்
பதுங்கிவிடும் உறவுகள்.
பணமென்னும் பயிரிருக்கப்
பண்பெனும் வேலிதாண்டி
மேய வரும் உறவுகள்.
இப்படி, இங்கே,
மலிவான, மெலிவான உறவுகள்
ஏராளம். ஏராளம்.

வீடு எனும் மலர்விட்டு
நாடு எனும் மலரெடுத்தால் அங்கே
நடு நாயகமாய் விளங்குவது
நட்புறவுதானே.

இதயத்தை இரும்பாக்கிக் கழட்டி விற்ப்
காசாக்கும் கயவர்களாம்
மனிதர்தம் உறவுகளா உறவுகள்?
அல்ல. அல்ல.

பாரோர்க்குப் பசுந்தேனாய்ப்
படிப்போர்க்குப் பண்ணிசையாய்
அறிந்தோர்க்கு நல்லமுதமாய்
அன்னநடை பயின்றவரும்
தமிழன்னையின் பிள்ளைகளாம்
தமிழ்ச்சொற்கள் கொண்டுள்ள
உறவுகளே உயர்ந்தன
ஒன்றுடனே ஒன்றுகூடிப்
பிரிந்திடிலோ மாய்ந்தும்விடும்

தமிழ்ச் சொற்கள்தம் உறவுகளே
பாரில்

நிரந்தரமான உறவுகள்
ஆம்

மாற்ற முடியாத, மனிதனின்
படைப்பினைப் போலிலங்குகின்ற
உறவுகளைத்
தன் நலத்திற்கென மாற்றிக்கொள்ளும்
மனித உறவுகளை விட
ஆதிமுதல் தன்னுடைய
உறவுகளாகக் கொண்ட வற்றை
உதறித் தள்ளாத, தமிழ்ச் சொற்களின்
உறவுகளே உன்னதமானவை
என் நோக்கில்.

சிறு கதை - முதற் பரிசு மனத்திரையில்

மறுபடியும் நான் ஒரு முறை கைக் கடிக்காரத்தைப் பார்த்த போது தான் ஒடிக்கொண்டு இருப்பதைச்சரியான நேர அறிவிப்பின் மூலம் நிரூபித்தது கைக்கடிக்காரம். நிமிர்ந்து பார்த்தபோது இரயில் வருவதற்கான அறிகுறி தூரத்தில் கூடத் தெரியவில்லை.

ஒரு மணிக்குக் கல்லூரி விட்டதும் இரயில் நிலையத்திற்கு வந்தேன். மூன்று மணிக்குத்தான் தொழுப்பேடு செல்லும் இரயில் வண்டி திண்டிவனத்திற்கு வரும். என்னுடன் வந்த ப்ரெண்ட்ஸ் அனைவரும் பஸ்ஸில் சென்று விட்டனர். கையில் காசு இருந்திருந்தால் பஸ்ஸைப் பிடித்து இரண்டரை மணிக்கெல்லாம் வீடு போய்ச் சேர்ந்திருக்கலாம். குடும்பத்தில் பணக்கஷ்டம் இருந்தபோதிலும் அப்பா தினமும் கைச்செலவுக்கு ஒரு ரூபாய் கொடுப்பார். பஸ்ஸில் செல்ல மூன்று ரூபாய் தேவை. அதிகப்பணம் கேட்டு அப்பாவைத் துன்புறுத்த எனக்கு இஷ்டமில்லை. எனவே இரயிலுக்குக் காத்திருந்தேன்.

இளைஞர்கள் சிலர் என்னைக் கேலிச் சிரிப்புடன் பார்த்து, "டேய் மச்சி, பார்த்தியாடா அங்கே ஒரு மலர் வாட்டத்தோடு காணப்படுது" என்றனர். திரும்பிப் பார்த்தால், அட! நேரு நம்பிச் சொன்ன இந்திய நாட்டின் வருங்காலத் தூண்கள். உண்மையிலேயே தூண்கள் மாதிரி நின்று நின்றனர். சே! என்ன மனிதர்கள் இவர்கள்,

பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் கடிக்கப் படக் கூடாது என்று படிக்க அனுப்பினார்கள். ஏன் இப்படி இவர்கள் சிற்றின்புதை எண்ணிச் சீர்குலைகின்றனர் பெண்களை கிண்டல் செய்வதால் இவர்களுக்கு என்ன பல இருக்கத் தங்களின் சக்திகளை என்ன இவர்கள் வீணாக்குகின்றனர்? ஆண் பெண் காதலித்துத் திருமணம் செய்து மட்டும் தானா வாழ்க்கை? இவ்வாறு கேள்விகளை மனத்தில் எண்ணி அமைதியாக இருந்தேன். "எதிர்பார்த்த காதலன் வராததால் தான் மலருக்கு வாட்டமா? என்று அவர்கள் மீண்டும் என்னைச் சீண்டினார்கள். ஸ்டேஷன் மாஸ்டரிடம் புகார் பண்ணலாம். ஆனால் 'நீ ஏன் தனியாக இருக்கிறாய்?' என்ற அவருடைய கேள்விக்கு என் வறுமை நிலையை விளக்க என் தன்மானம் இடம் தரவில்லை. எனவே என் எண்ணத்தைக் கைவிட்டேன். வீட்டின் வறுமையை எண்ணி மனம் மிகவும் சோர்வடைந்து இருந்தது.

அங்குள்ள அனைவரும் என்னையே பார்ப்பது போன்ற பிரமை உண்டானது. என்னைக்கேலி செய்தவர்களை எதிர்க்க எனக்குத் தைரியம் உண்டானது. ஆனால் அங்கு இருப்பவர்கள். "இவளுக்கு என்ன தைரியம்" என்று என்னைத்தான் குறை சொல்வார்கள். "அந்தப் பெண் ஒழுங்காக கிண்டல் இருந்தால் ஏன் பையன்கள் பண்ணாங்க" என்ற பேச்சைக் கேட்டால்

ஆர். அபிராமேஸ்வரன்
முதலாமாண்டு
கணிதவியல்
பிராந்தம்?

பெண் என்று சொன்னவர்களை அறைய வேண்டும் போல் எனக்கு இருக்கும். என் பெண்களையே - குறை சொல்லுபவர்கள்?

ஆண்களின் தவற்றுக்குப் பெண்கள் தம் காரணமா? நிலவின் நிழலுக்குள்ள அமைக்கக்கூட இன்றைய பெண்ணுக்குத் தராத போது அங்ஙனம் ஒப்புமை கூறும் கவிஞர்களைக் கண்டால் ஆத்திரம் வரும். கூட்டமான பஸ்ஸிலோ, இரயிலிலோ ஏறினால் கூட்டத்தை உபயோகப்படுத்தி, பெண்கள் ஈன் செயல்களை அரங்கேற்றும் கேடுகெட்டவர்களின் சட்டைக்காலரை இழுத்துக் கீழே தள்ளி நரகாசுரன் மாப்பில் தாஸ்பதித்த காளியைப் போல் மிதிக்க இரத்தம் கொதிக்கும். அடுத்தவர்கள் கண்டைக்குப் போகாதேம்மா, அமைதியாகப் போய்விட்டுச் சீக்கிரம் வந்து சேரும்மா" என்று அனுதினமும் கூறும் அமைதியாகி விடுவேன். எனக்கு ஒரு அப்பையர் ஏற்பட்டால், தாய், தந்தையரும் அதனால் பாதிக்கப்படலாம். ஏனெனில் அவர்களைச் சார்ந்து நான் வாழ்கிறேன். என்னால் அவர்கள் வருந்துவதை நான் யிருப்பவில்லை.

அடக்கம் என்றால் என்ன? கண் எதிரே நடக்கும் கேடுகெட்ட செயல்களைக் கண்டு அமைதியாகச் செல்வது தான் அடக்கமா? எல்லா ஆண்களும் ஒரு மாதிரியாகத் தான் இருப்பார்களா? பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பது இந்தச் சமுதாயம் தானா?

'எங்கே தேடுகிறாய்? உன் விடியலின் மொசத்தை! இந்த இளிக்கும் இளைய

சமுதாயத்தின் மத்தியிலா? உரலுக்குச் சேலை கட்டினாலும் உரசிப்பாங்கும் இவர்களா உன் உரிமைக்குக் குரல் கொடுக்கப் போகிறார்கள்? விழலுக்கு நீர் இறைத்து விட்டு வினைச்சலுக்குக் காத்திருப்பது முறையா? உன் விழியில் தெரியும் விடுதலை வேட்கையைக் காதல் தவிப்பு என்று இவர்கள் தவறாக மொழிபெயர்க்கும் போது, உன் பேசும் விழிகளும் ஊமை விழிகள் தான்.....! போ போய் நிம்மதியாக உறங்கு கனவு வரும். நிஜத்தில் காண முடியாத உன் இலட்சியத்தை நிழலிலாவது கண்டுகளி! என்ற கவிதை தான் எனக்கு ரூபகம் வரும்.

இரயிலில் செல்லும் போது வயதானவர்கள் பிச்சையெடுப்பதைப் பார்த்தால் எனக்கு அழகையாக வரும். அவர்களுக்கு அதிக அளவில் உதவிசெய்ய முடியாததை எண்ணும் போது வருத்தம் ஏற்படும். இவர்களின் நிலைமைக்கு யார் காரணம்? பிச்சையெடுப்பதைத் தடுக்க முடியாதா? கேள்விகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக உள்ளத்தில் எழும். அதை விட அவர்களைக் கேலி செய்வவர்களைப் பார்த்தால் கோபம் வரும். கடவுளே சரிசம வாழ்க்கை நிலவாதா? சமாதானம் ஏற்படாதா? ஏமாறுபவர்களை ஏய்ப்பது தான் ஏற்றமான சமுதாயமா? ஏய்ப்பவர்களால் ஏமாந்து போகிறவர்கள் உருவாகின்றனரா அல்லது ஏமாந்து போகிறவர்களால் ஏய்கின்றவர் உருவாகின்றரா? மனதில் அமைதியான ஆராய்ச்சி செய்வேன்.

குற்றங்களைக் கண்டால் அதைச்சீர்திருத்துவளாக இருக்க ஆசைவரும். நோயாளிகள் கஷ்டப்பட்டால் அவர்களுக்கு உதவும் டாக்டராக, நர்ஸாக, சட்டத்தைச்

சீர்தூக்கி நேராக்கும் வக்கீலாக, மக்களுக்குத் தீமை செய்யும் தீயவர்களைக் கதி கலங்கச் செய்யும் போலீஸாக, ஏழைகளுக்கு உதவி செய்யும் நல்ல உண்மையான அரசியல்வாதியாக என்னை நானே எண்ணி அவைகளின் செயல்களை மனத்திரையில் செயல்படுத்திக்கொண்டு இருப்பேன். அந்தப் பதவிகளில் இருந்தால் தான் அதற்குரிய வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதில்லையே! சாதாரண மாணவியாகவும் என்னால் புரட்சிகளையும் புதுமைகளையும் செய்ய முடியும் என்று முனைப்புடன் செயல்படத்துடிக்கின்றேன். நான் மட்டும் முயன்றால் போதுமா? என்னைப்போன்ற மாணவர்களும், மாணவிகளும், மற்றவர்களும் ஒற்றுமையுடன் செயல்பட வேண்டும். அப்போது தான் புத்துணர்வு கொண்ட புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும். இவ்வாறு சிந்தனை ஒட்டம் ஓட இரயிலின் சத்தம் கேட்டு

சுய உணர்வுக்குத் திரும்பினேன் நான். என் ஊர் செல்ல இரயில் வந்துவிட்டது என்னைக் கேலி செய்தவர்களிடம் சென்று “உங்களுக்கு அக்கா, தங்கை கூடப் பிறக்கவில்லையா?” என்று கேட்கவில்லை, “அன்பு என்றால் என்ன என்பதை உணருங்கள். கடமையை ஒவ்வொருவரும் உணர வேண்டும். குடும்பத்திலுள்ளவர்களிடம் நாம் அன்பு செலுத்தினால் தயவு செய்ய மாட்டோம். குடும்பத்திலுள்ள உங்களின் கடமையை எண்ணிச் செயல்படுங்கள். இது அறிவுரை அல்ல. நல்ல நண்பர்கள் என்று நான் உங்களை எண்ணி இந்த வேண்டுகோளைக் கூறுகிறேன்” என்று கூறிய எனது முகந்தாத்தப்பாக்க்க முடியாமல் தலைகுனிந்து இருந்தனர். என்னுடைய வாந்தைகளை அவர்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கி விட்டனர் என்ற மன அமைதியுடன் நான் என் இரயிலை நோக்கி நடந்தேன்.

அழியா அனுபவங்கள்

இரா. பிரிய ஜோதி
முதலாமாண்டு
தாவரவியல்

தென்றலும் சீதளமும் துள்ளி விளையாடும் விவேகானந்தக் கேந்திரத்திற்குப் புறப்படலானேன். அங்கே வசித்த நான்கு நாட்கள் நானூறு ஆண்டுகளுக்குச் சமானம் நேரத்தினால் அல்ல அனுபவத்தினால்! அதிகாலையிலிருந்து இரவுவரை தம்நலத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்கவில்லை. நடந்ததோ பெரியோர்களின் சொற்பொழிவுகள் அகஇருட்டும் புறஇருட்டும் நிறைந்த இவ்வுலகில் அவர்தம் கருத்துக்கள் இருளைத்துடைக்கும் மாணிக்கங்கள் அங்கு ஆலோசிக்கப் பட்டவை நம்முடைய கலாச்சாரம் வீழும்நிலையும், இன்றைய இந்திய நிலையும், அதற்கான நிவாரணங்களும். மனித வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் இழிவான உணர்ச்சிகளும் ஆசைகளும் தான். அங்கே அறிவுப் பசி போக்க அறிஞர்கள் உள்ளனர் உணவுப்பசி போக்க இராமகிருஷ்ணப்பிரசாதம் உண்டுகலை உணர்வுமிக்க தொழிற்கூடம் உண்டு பிரணவ மந்திரத்தின் முன் தியானமும் உண்டு உடற்பயிற்சிக்குச் சூரிய நமஸ்காரமும் உண்டு மகான்களைப்பற்றிக் கேட்டு அறிந்த நான் அவர்தம் உண்மையான வாரிசுகளைக் கண்டேன் அங்கே ஸ்கட்களுக்கும் ஏவுகணைகளுக்கும் வேலை இல்லை ஏனெனில் அக்னிக் குஞ்சுகள் பொரிக்கப்பட்டுள்ளன. அமைதி, எளிமை, சுயசேவை, தொண்டு உணர்ச்சிகளை வென்ற உத்வேகம் மாபெரும் சக்தி நிறைந்தவர்கள் கேந்திரத்தொண்டர்கள் அங்கே கற்பிக்கப்பட்டவை சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையும், கூர்ந்து நோக்கும் குணமும். விவேகானந்தரின் அறைகூவலை ஏற்று,

இளைஞன் நிமிர்ந்து நின்றால்
 'இளஞ்சிங்கந்தான்' பின்
 இந்தியாதான் உலகிற்கே எடுத்துக்காட்டு
 "ஓவ்வோர் ஆன்மாவிலும் ஒளிந்துகிடக்கும்
 தெய்வீகச் சக்தியை வெளிக்கொணருங்கள்
 புறவாழ்க்கையிலும் அகவாழ்க்கையிலும்
 சுட்டுப்பாட்டுடன் நடந்து கொள்ளுங்கள்
 இலட்சியத்தை எட்டிப் பிடியுங்கள்"
 விவேகானந்தரின் அறைகூவலை இந்தியா முழுவதும்
 எதிரொலிக்கச் செய்வதே இம்முகாமின் நோக்கம்
 அனுபவப் பாற்கடலில் பூனைக் குட்டிபோல்
 சிறுதுளியையே பருகியுள்ளேன்.
 இவ்வாண்டு எனக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பு,
 அடுத்த ஆண்டு நம்மில் பலருக்கும்
 கிடைக்க வேண்டும் என்று
 ஆவலோடு காத்திருக்கிறேன்
 அன்புச் சகோதரிகளே,
 எழுவின் விழுமின்! குறிசாரும்வரை
 நிலலாது செல்லுமின்!!

[15-2-91 முதல் 18-2-91 வரை கன்னியா குமரியிலுள்ள
 விவேகானந்தபுரத்தில் நடந்த விவேகானந்தர் பண்பாட்டு முகா
 மில் பங்கு கொண்டு அனைத்துக் கல்லூரி அளவில் பல
 போட்டிகளிலும் பங்கு பெற்றுச் சென்னை மாவட்ட அளவில்
 இரண்டாம் பரிசு பெற்ற இவர் அனுபவங்கள்]

கவியரங்கம்

தலைவர் : மாணவி ஜெ. புவனேஸ்வரி
 முதலாமாண்டு தாவரவியல்
 பங்குபெற்றோர்: பத்துறை ஆசிரியர்கள்

கவியரங்கக் கவிதையிலிருந்து சில துளிகள்.

தலை

- செல்வி எஸ். பிரேமகுமாரி, வரலாற்றுத் துறை

வரலாறு படைத்திட்ட தலைகள் எத்தனை!
 வரலாற்றை மாற்றிவிட்ட தலைகளும் எத்தனை!
 வரலாறு புரியாமல் வீழ்ந்திட்ட தலைகளும் தான் எத்தனை!
 அறிவியலின் ஆற்றல் அனைத்தையும் மாற்றிடினும்,
 அறிவியலுக்கும் ஒப்புதிராய் அமைந்ததும் தலையே
 தலையை மாற்றிவிட்டால் எல்லாம் தலைகீழாய் மாறிவிடும் -
 அது
 தலை விதியையும் மாற்றிவிடும்.

புருவம்

- திருமதி. பிரேமா சம்பத்ருமார், வணிகவியல் துறை

எழில்சிறு மந்தை மந்தையாய் இருமேகப் புருவம்
 கூட்டும் விழியின் அழகினைக் கூட்டும்.
 சிந்திக்கச் சுருங்கும் புருவம்,
 தெளிவின் நிலைகண்டு தெளியும்
 கண்ணழகு ஏந்தி நிற்கும் புருவம்
 கண்ணாடி காட்டும் எழில் உருவம்
 புருவமில் முகம் எப்படி இருக்கும்? - நினைப்பின்
 மரந்தாவும் மந்தியன்றோ கண்முன் தோன்றும்.

கல்ரா

- திருமதி. தி. ருக்மணி, பொருளியல் துறை.

கண்ணில் தூசி பட்டாலும், காலிலடி பட்டாலும், கண்ணன்றோ சுதறும் காண்பீரே பெருந்தன்மை ஆசிரியர் மாணவரிடை அமைகின்ற உறவாகப் பேசிடும் நெறிநான்கில் பேரின்ப நெறியிதுவாம். திட்டியும், அடித்தும் திருத்திடுவர் மதலையரை சுட்டியே கண்ணினால் நன்னெறிப் படுத்துதல் அந்நாளில் பெரியோரின் அழகான பண்பாகும்; இந்நாளில் மறைந்திட்ட இரகசியம் இதுவாகும்.

காது

- டாக்டர் (திருமதி) கனகமணி பாலசுப்ரமணியன், ஆங்கிலத்துறை

தொலை தூரத்துச் சிறு ஓலியும்
கேட்கும் பாம்புச் செவி;
கேட்பது மட்டுமின்றி, மடல்ஆகி,
நலம் பேணும் யானைச் செவி;
தனக்கு வேண்டா சொல்லினை
கேட்டும் கௌத காரியச் செவி(டு)
நல்லவை கேட்கின் இருகாது
கொண்டு வாங்கி உள்இழுக்கும்;
புறங்கூறக் கேட்கின் ஒருகாதில்
வாங்கி மற்றதில் வெளிவிடும்.

மூக்கு

- டாக்டர் (திருமதி) மீரா முரளிரங்கன், விலங்கியல்துறை

கண்வலி காதுவலி வருவதுண்டு,
கைவலி கால்வலி கண்டதுண்டு,
அலையலையாய் வருவதுண்டு தலைவலியும்
உலகிலெங்கும் முக்குவலி வந்ததுண்டோ?

கண்மங்கிற்று,
ஏற்று, கால்சை மரத்தது
கேளவில்லை, கால்சை மரத்தது
ஆயினும்
ஒத்துழைக்கவில்லை; ஆயினும்
முக்கு கைவிட்டதா? முச்சுவிட மறந்ததா?

வாய்

- டாக்டர் (திருமதி) ஜெயலட்சுமி சுப்ரமணியன், இந்தித்துறை

வாய் முடினால் மௌனி,
வாய் பேசினால் வாயாடி,
அளந்து பேசினால் சமத்து,
உளறிக் கொட்டினால் அசடு,
பேசுவதால் திக்குவாய்,
வாய்ப்பேச்சு வாங்கித்தரும் பட்டங்கள்
அறிந்தும்,
நீட்டோலை வாசியா நின்றான்
நல்லமரமும் ஆவான்.

கழுத்து

- திருமதி சி.பி. சுமதி, கணிப்பொறியியல் துறை

மெட்டிச் சத்தத்திற்கும், காலிங் பெல் அழைப்பிற்கும்,
நிமிர்ந்து பார்க்க,
சென்களைச் சொகாரியமாக சைட் அடிக்க,
வகுப்பு முடியும் என்று
எட்டிப் பார்க்க,
நொடிக்கு நொடிக்கு நொடிக்க,
முடியும்?

வயிறு

- திருமதி. கே இராஜேஸ்வரி, புள்ளியியல் துறை

எரிவது எது?
கலங்குவது எது?
குளிர்வது எது?

அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்
இந்த வயிற்று நட்சத்திரத்தின் எதிரே
மற்ற உறுப்புகள் மின்மினிப் பூச்சிகளே
இங்கு வயிறுதான் உண்மைக் கதாநாயகி.

கை

- திருமதி. எஸ். லக்ஷ்மி - இயற்பியல் துறை

கைப் பிடித்த கன்னிக்குக் காதலனின்
காரியத்தில் கை கொடுப்பதும் கை
கன்னியிடம் வம்பு செய்யும் காட்டானுக்குக்
கன்னத்தில் அடி கொடுப்பதும் கை,
ஈயாத கருமியவன் பெறுகின்ற பெயரோ
எச்சில் கையால் காக்கை ஓட்டாதவன் - அன்பு
செய்யாத மாமியார் மருமகளைக் கூறுவதோ
கைபட்டால் குற்றம் கால்பட்டால் குற்றம்.

கால்

- திருமதி ஆர். சீதாலக்ஷ்மி - தாவரவியல் துறை

காலே உனக்காக வேண்டுகோள்
விடுக்கின்றேன் நாரையிடத்து
நாராய்! நாராய்! செங்கால் நாராய்!
நின்கால்களைச் சற்றே இரவல் தாராய்.
உன்காலைப் பற்றுவது எத்தொகுதியிலும் நிற்பதற்கல்ல
பல்லவனில் நின்று நாளும் பயணிப்பதற்கே.
எக்குற்றம் புரிந்து இந்நாளில் கால் கடுக்க
எங்கும் எதற்கும் இந்தத் தவம்?
புண்பட்டுப் போனதம்மா இந்தநிலை கண்டு.

பாதம்

- திருமதி. சந்திரா மாதவன் - கணிதவியல் துறை

அங்கங்கள் கோபுரமாய்
நிமிர்ந்து நன்னடை போட

பாதம்போ பாதத்தானே!
நினைவெனில் நாம்
புறநகரத்துக்
கோபுரங்கள் ஆகிடுவோம்
செய்தல் அடியாகச்
பென்றால்தான்
நின்று வரும் கணிதத்தில்
நின்று சறுக்கினால்
அடித்து சாய்த்து விடும்
எக்கிரதை நமக்கும்தான்

விரல்கள்

- திருமதி. கே. செல்லம் - வேதியியல் துறை.

விரலால் மற்றையோர் தவற்றைச்
செய்துக் காட்டுமபோது, மற்றைய மூன்றும்
நம்மைச் சுட்டிக் காட்டும் என்னும்
உண்மையை உணர்த்திடவோ படைத்திட்டான் பத்துவிரல்கள்
விரலே நோட்டுக்களைக் கண் சிமிட்டும்
விரல்திலே கணக்காகவே எண்ணிடும்
விரல்களின் மாயவித்தை தனைக் கண்டு
யங்கா தாரும் உண்டோ!

बल दिखा

हे मानव!

तू है बलवित अटल अमर है,
तुझमें है शक्ति अपार
तू विन्ध्याचल कर में ले ले,
हो जाए सफ़तसमुद्र पारा।

क्यों तू कर मल रहा है,
अब न पीछे मुड़ कर देख
एक नया इतिहास बना ले
और प्राचीन को उठाकर फेंक।

स्थल-जल को प्रकंपित कर दे,
सागर को क्षणभर में पी जा
घरती को कँधो पर रख ले
अपना बल तू सबको दिखा।

बादल तो गरज सकता है
तू उससे पूर्व बरस जा
अपनी क्षमता तू दिखा दे
अरे तूफान तू क्यों हे खड़ा?

तहस-नहस कर अन्याय को
अन्याय शब्द ही मिटा दे
ध्वस्त कर दे इस पृथ्वी को
एक नया संसार बसा ले।

झिमली चक्रवर्ती
प्रथम वर्ष, वनस्पति

चाय की महिमा

राम नाम की लूट है, लूट सके तो लूट।
सुस्ती हो तो पाँच-दस, पीले चाय के घूँट॥

या दुनिया में आय के, कर लीजे दो काम।
चूल्हा फूँकों प्रेम से, चाय पियो सुबह शाम॥

गुप्त गंगा के घाट पर, भई संतन की भीर
चाय पियन को जुट गए, राजा रंक फकीर॥

माला फेरत युग गया, गया न मन का फेर।
चाय पियत ही स्वर्ग में पहुँचत लगत न देर॥

माया ममता नहीं मरी, पर मर गया शरीर।
चाय पियन के वास्ते, दर-दर फिरे फकीर॥

धन की गति तो तीन है, दान भोग व नश।
चाय पिलाओ खुद पियो जब तक तन में साँस॥

काल करे सो आज कर, आज करे सो अब।
अब तो बीते-जाए क्षण, चाय पियोगे कब॥

किरण सिंह

(द्वितीय वर्ष-वनस्पति)

एकता है ताकत

महान हैं वे लोग,
जिन्होंने किया प्रयास,
एकता को बनाने का,
एक होकर रहने का।

क्यों न रहें एक हम?
प्रयास करे, हे देशवासी!
एक ही बने रहने का,
एकता को बचाने का।

नाचते हो अलग रहने को,
चाहते हो उस नाच में ताल देने को,
इच्छुक हो औरों को नचाने को भी,
अस्त्र को बना साथी।

प्यासों हो निवृ मन बदलने को,
दबाते हो जीवन का हर सुकुना
दूर करो दानवता को,
बजाओ मानवता की धुन।

इस कारण तुम समझो।
चमक ने आखों पर परदा डाला।
या यह केवल है दो शाला
अंदर से पूर्ण खोखला।

तुमने देखा केवल गुम्बद को,
न देखा नींव के पत्थर को,
अरे! उसी पत्थर का बलिदान,
लाया गुम्बद की शान।

आओ, आज सब आओ,
हिन्दु, मुसलिम, सिक्ख, ईसाई।
भेद-भाव सब मिटा कर
बने एक दूजे के हम भाई।

कोटि-कोटि जो अश्रु बहे थे
अब न बहने देंगे।
हम तो अब श्रम से अपने,
नव भारत का निर्माण करेंगे।

हैं, एकता ही लाएगी शंति,
नवीनता की हर छवि,
एकता के रथ पर बैठ,
स्वागत करें एक नया रवि।

एकता है ताकत,
एकता है शक्ति,
रहें मिल-जुल कर,
कौन हमें मिटा सकता।

सुभा मित्रा II वनस्पति

सँवारो फिर मानवता का भाव,
समेटो कोमल सुहृद भाव,
लाओ फिर जीवन में रस,
मत बिसारो उसका तत्व ज्ञान।

'मानवता'

रीता कुमारी
द्वितीय वर्ष
वनस्पति

उसके लिफाफे में अफीम पकड़ी गई। उसे
मैं ले लिया गया। उसे कुछ पता न चला
क्या हुआ। जरीदार कुर्ते वाले ऊंट संवार ने
सौ का नोट पकड़ाया था और एक सीमा
की बर्दी वाले व्यक्ति को लिफाफा देने को
बोला था। चौकी पर पुलिस की गश्त थी।

चंदन ने बस सौ का कड़क पत्ता देखा और
वहाँ पहुँचा कि रंगे हाथों पकड़ा गया। चंदन
तो एक चमार था। उसके पूरे परिवारवाले
के लाले पड़ते थे। वह एक दिन चौकी पर
पुँवाने जा रहा था तो उसे हवलदार ने पूछा
कि वह उसका एक काम करे तो चंदन को
आमदनी होगी। चंदन तैयार हो गया। काम
हला था कि वह रात को सीमा पार करके
ऊँट संवारी से सामान लाकर उसे दे
दिएंगे। धीरे-धीरे उसे दूसरे व्यक्तियों ने भी
काम का आग्रह किया। इसी श्रृंखला में आज
माल लाते हुए पकड़ा गया। उसे जेल में बंद
दिया गया।

माँ बापू हफ्ता भर से नहीं आया, माँ भूख
लेती है। माँ रोती। बिलखते छोटे सीतू और हीरा।
चार दिनों से बुखार में छटपटाता जीतू पुआल
लेट हुआ था। सीतू और हीरा बार-बार
सू-सू कर रहे हैं। संज्ञा चिल्ला उठी 'मेरा
खाने खाओगे क्या? घर घर बर्तन मांजे, सब
कुछ कर दी, तुम जैसे मुंहजलों के लिए ही
कोई चोरी में पकड़ी गई, तो बासी देना भी
कर दिया, कुत्तों को डाल देते हैं।'

झोंपड़ी में अंधेरा था। मच्छर भिनभिना रहे थे।
चारों तरफ सब लेटे हुए थे। बरसात हो रही

थी। जीतू बुखार में छप्पर से रिसते पानी से भीग
रहा था।

जरा दूसरी तरफ पैर करके जीतू सिकुड़ कर
सोने लगा तो सीतू को चोट लग गई, उसने रोना
शुरू किया तो हीरा पानी-पानी करने लगी। संज्ञा
को इतना गुस्सा आया कि वह हीरा को पटक-पटक
कर मारने लगी। वह बड़बड़ाने लगी नासपीटी चैन
नहीं लेने देगी, तुम सब मर क्यों नहीं जाते,
उसकी आँखों से अंगारे बरस रहे थे।

यह देख सीतू के हँसे हुए गले में हिचकियाँ
बंध गईं। वह सहम गया। जीतू बुखार से उठने
की कोशिश करते-करते रह गया।

सवेरा हुआ सूरज फिर उगा। गंदे नाले का
पानी सुबह की हवा को दुर्गंध दे रहा था। इसी
दुर्गंध के बीच कीड़ों की तरह से इंसान भी जी
रहे हैं।

कूड़े के ढेर में से कुछ चुनते सीतू और हीरा
अपनी भूख मिटाने की उम्मीद लेकर चले थे।

सीतू एक साहब के पैरों पर पड़कर रोया,
तड़प-तड़प कर मांगने पर भी उस व्यक्ति का
दिल न पसीज़ा। 'चल जा हट', अबे हटता है कि
नहीं; और जूते की ठोकर खाकर सीतू गिर पड़ा।

व्यक्ति बड़बड़ाने हुए चला गया। 'सुबह-सुबह
आ जाते हैं मांगने, मूड खराब कर के रख देते
हैं। घड़ी में समय देखते हुए 'ट्रेन आने में अभी
एक घंटा है।' उसने अपना सूटकेस रखा, जेब से
इत्र लगा रूमाल निकालकर सूँघा और चल पड़ा।
झोंपड़ी में बुखार से छटपटाते जीतू को छोड़ संज्ञा

भीड़

(III) आर. रमण
अंग्रेजी में

संसार में भीड़ तीव्रता से वढ रही है। जहाँ पर भी नज़र उठाकर देखे तो भीड़-ही-भीड़ नजर आती है। इस बढ़ती हुई भीड़ को देखकर डर लगता है। बाकई भीड़ ने आज एक भयानक रूप धारण कर लिया है। संसार को ही क्यों यदि भारत की बढ़ती हुई जनसंख्या को हम देखें, तो यह एक गंभीर समस्या बन गई है। यदि हम जनसंख्या के आँकड़े को गौर से देखे तो, आज भारत की जनसंख्या नब्बे करोड़ है, जो पिछले साठ सालों में दुगुनी हो गई है। और, यह संभावना है कि आगामी पैंतीस सालों में यह फिर से दुगुनी हो जाएगी। यही कारण है कि आज भीड़ इतनी भयानक दीख पड़ती है।

इस बढ़ती हुई जनसंख्या के कारण देश का रुख गंभीर और भयंकर समस्याओं की तरफ मुड़ गया है। गरीबी, बेरोज़गारी, मोह-माया, आतक, तनाव-ये सब बढ़ती-आजादी के ही परिणाम हैं। हर तरफ एक जाल सा पिछ गया है- इस भीड़ का फिर भी लोगों ने अपनी आँखों पर पट्टी बाँध ली है- लोग यह नहीं सुनना चाहते कि भीड़ बढ़ रही है, क्योंकि वे ही इस परिणाम के स्रोत हैं।

इस जनसंख्या में वृद्धि का एक मुख्य कारण लोगों का अशिक्षित होना है-75 प्रतिशत लोग निरक्षर हैं। गाँव-गाँव और गली-गली में निरक्षरता बढ़ रही है। इस कारण वे इन सब भयानक चुनौतियों से वाकिफ नहीं हैं। वे यह नहीं जानते कि जनसंख्या उनकी वजह से बढ़ रही है। चार-चार तीन-तीन बच्चे प्रत्येक गरीब की झोपड़ी में देखे जा सकते हैं। वे इस धारणा में बच्चे पैदा करते हैं कि वे अपनी आर्थिक स्थिति सुधार सकें।

वे यह सोचते हैं कि यदि परिवार का सदस्य काम परलग जाए तो उनकी आराम से जुट जाएगी। यही कारण है कि सड़क सड़क पर, रेलवे-स्टेशनों पर इन बच्चों की आवाज हमारे कानों से होकर गुज़रती है।

दूसरा कारण गरीबी है। गरीब इंसान की ख्वाइश होती है कि वह भी आराम और की ज़िंदगी जिए, कि वह भी दो रोटी खाए। अपने आर्थिक माहौल में ऊँचें उठने तमन्ना सदैव उसमें रहती है- इसी तमन्ना साथ, इसी आशा और जिज्ञासा को लेकर काम करता है। उनकी एक ही इच्छा है कमाना। अतः परिवार के सभी सदस्यों पर लगा देने में ही अपना हित समझता का मुखिया। इस पैसे कमाने की होड़ और में वह अपने बच्चों को भी नहीं छोड़ता। वह इस काम में इतना उलझ जाता है कि शिक्षा को पूरी तरह नज़र आदज कर देता जिस कारण वश वह देश की समस्या समझ नहीं पाता और इनमें से एक जनसंख्या वृद्धि की।

आज देश की सबसे बड़ी समस्या है बेरोज़गारी का प्रश्न। आप यह पूछना चाहेंगे कि बेरोज़गारी का क्या संबंध है। बेशक, इसका संबंध बढ़ती आबादी से है। आज लाखों नौजवान बेरोज़गार शिक्षित होने के बावजूद वे बेरोज़गार पास काम नहीं है। हर नौजवान काम की चीख रहा है। उसकी चीख सभी को सुन रही है, लेकिन कौन क्या कर सकता है। कितने लोगों को नौकरी दे सकती है।

तक हम योजनाओं को सुचारु रूप से अमल न किया गया तब तक हमें इस दिशा में कामियाबी हासिल नहीं हो सकती। भारत में आज प्रत्येक राजनीतिज्ञ इस समस्या से वाकिफ है, लेकिन यदि हम उनके ही घरों में झाँककर देखे तो हमें आश्चर्य होगा कि वे ही चार या पांच या अधिक संतान के माता या पिता हैं। यदि राजनीतिज्ञ ही, जो हमारे देश के सूत्रधार हैं, जिनके हाथों में देश के विकास को डोर है, इस पर ध्यान न देकर, योजना को अमल नहीं करेंगे तो बेचारा गरीब क्या करेगा जो अज्ञान है। यह कोई कम आश्चर्य की बात नहीं है कि हमारे देश के कुछ प्रतिशत सांसद ऐसे भी हैं जिनके आठ से अधिक बच्चे हैं। इस बात में किसी प्रकार का न्याय नहीं है कि वह राजनीतिज्ञ या नेता है जो धनी है अतः वह इस बढ़ती हुई आबादी को नज़र अंदाज़ करते हुए वह कितने भी बच्चे पैदा करे।

भारत में जोन की सबसे अधिक जनसंख्या है। उनकी सालाना वृद्धि इतनी नहीं होती है। भारत में हर साल चीन से भी बच्चे पैदा होते हैं। अतः यह ज़रूरी है कि इस बढ़ती हुई आजादी को रोक

इस समस्या से जूझने के लिए भारत ही पहला देश है जो इस समस्या को अंतर्राष्ट्रीय पैमाना पर लाने में सफल हुआ। इसका समाधान बच्चा योजना द्वारा ढूँढ़ते की कोशिश की जा रही है। कई राष्ट्रों ने इस योजना को स्वीकारा, अमल किया और उस को अमल भी देखा। जैसे छोटे राष्ट्रों में इस योजना को अमल करना मुश्किल है। इस समस्या की गंभीरता को समझा और समाधान ढूँढ़ने में कामियाब हुए। जब कि हमें अभी तक किसी प्रकार की सफलता नहीं हुई।

तक हम योजनाओं को सुचारु रूप से अमल न किया गया तब तक हमें इस दिशा में कामियाबी हासिल नहीं हो सकती। भारत में आज प्रत्येक राजनीतिज्ञ इस समस्या से वाकिफ है, लेकिन यदि हम उनके ही घरों में झाँककर देखे तो हमें आश्चर्य होगा कि वे ही चार या पांच या अधिक संतान के माता या पिता हैं। यदि राजनीतिज्ञ ही, जो हमारे देश के सूत्रधार हैं, जिनके हाथों में देश के विकास को डोर है, इस पर ध्यान न देकर, योजना को अमल नहीं करेंगे तो बेचारा गरीब क्या करेगा जो अज्ञान है। यह कोई कम आश्चर्य की बात नहीं है कि हमारे देश के कुछ प्रतिशत सांसद ऐसे भी हैं जिनके आठ से अधिक बच्चे हैं। इस बात में किसी प्रकार का न्याय नहीं है कि वह राजनीतिज्ञ या नेता है जो धनी है अतः वह इस बढ़ती हुई आबादी को नज़र अंदाज़ करते हुए वह कितने भी बच्चे पैदा करे।

इस भीड़ को बढ़ने से रोकना ही इस समस्या का समाधान है। निरक्षरता गरीबी मुखभरी यदि इस देश से दूर कर दिए जाए तो इसका समाधान मिल सकता है। लेकिन यह इतना आसान नहीं। शायद इस सपने को सत्य बनाने के लिए कई सदियों लग जाएँ। लेकिन फिर भी अगर हम लोगों को शिक्षित करके, उन्हें इन समस्याओं के बारे में जानकारी दें तो शायद इस दिशा में कुछ हद तक सफलता मिल सकती है। कुछ अंधविश्वासों और रुढ़िवादियों से लोगों को मुक्त करके उनमें जागरण लाने से वे आज की समस्याओं से ज्यादा अच्छी तरह वाकिफ होंगे। अतः प्रत्येक नागरिक और मनुष्य का यह कर्तव्य है कि इस गंभीर समस्या का समाधान ढूँढ़ने में एकता के साथ आगे बढ़े। यदि हम इस समस्या पर अभी से न लग जाएँ तो कहीं ऐसा न हो कि हमें वन्य प्राणी अथवा जानवरों का हक छीन लेना पड़े। क्योंकि इस रफतार से भीड़ बढ़ेगी तो मानव के पास

रहने की जगह न होगी और तब उसे वन्य जीव-जन्तुओं से स्थल छीनना होगा

अतः इस भीड़ पर अंकुश लगाना, इसे बढ़ने से रोकना और एक सुरक्षित संसार का निर्माण करना हम सबका फर्ज और कर्तव्य होना चाहिए

ताकि आने वाला कल एक सुन्दर कल हो खुशहाल कल हो जिसे इस तरह की सामना न करना पड़े

(पुरस्कार प्राप्त निबंध)

महाकविः कालिदासः

Dr. M. S. ...
M. S. ...

महाकविः कालिदासः
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली

कालिदासः कश्चिन्मया
कालिदासः कश्चिन्मया
कालिदासः कश्चिन्मया
कालिदासः कश्चिन्मया

कालिदासः कश्चिन्मया
कालिदासः कश्चिन्मया
कालिदासः कश्चिन्मया
कालिदासः कश्चिन्मया

संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली

संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली

संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली

संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली

संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली

संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली

संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली

संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली

संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली
संस्कृत-साहित्य-संस्थानम्, दिल्ली

ESSENCE OF BHAGAVAT GITA

J. PRINCE
I B.A. Economics

Bhagavat Gita is the most beautiful perhaps the only true philosophical song existing in any known tongue. India is Gita and Gita is India. In Gita the Lord declares himself as the Himalayas among the mountains, the Ganges among the streams and Aswattha among the trees.

In Bhaja Govindam Sri Sankara says that:-

“नेयं गीता नामसहस्रं ध्येयं श्रीपतिरूपमजस्रम् ।
नेयं सज्जनसंगे चित्तं देयं दीनजनाय च वित्तम् ॥”

Gita and Vishnusahasranama must be chanted. The form of the Lord Vishnu should be worshipped and meditated upon.

“भगवद्गीता किंचिदधीता गंगजल -रुच -
गणिका पीता ।
सकृदपि येन मुणरि समर्चा क्रियते तस्य यमेन
न चर्चा ॥”

Light reading of the Gita, drinking a drop of the Ganges water and placing a flower at the lotus feet of Lord Vishnu will secure us immortality.

The Gita is recited by Lord Krishna to Arjuna, the Pandava

Prince. This Gita consists of parts with two principles Sankhyayoga and (2) Karmayoga. Krishna says that “He will (the Gyanadeepa (the light knowledge) in the hearts of sincere devotees who have offered their prayers and hearts to him tell one another their vision and experiences of the Lord’s Grace and find supreme bliss in doing so.”

In Gita, the Lord Govinda during the war between Pandava and Kauravas when Arjuna decided to fight against his kith and kin Lord Madhusudana explains the duty or dharma of every human being in the world. Lord says “Everyone depending on his status life has a certain dharma or duty to perform and a kshatriya’s duty is to fight against the dharma right.”.

न जायते म्रियते वा कदाचिनायं भूत्वा भविष्यते वा न भूयः ।
अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ (II:20)

Lord Krishna explains that the Doer and everyone is the instrument in the hands of God

carrying his will. A man cannot be another man; but the body of man is subject to change into many forms like-birth, childhood, youth, old age and death. The soul in man is neither born nor die. Weapons cannot cut the soul, fire cannot burn it, the water cannot wet it and also the wind cannot dry it.

जोर्णानि यथा विहाय नवानि गृह्णाति शरीरानि विहाय जोर्णान्यन्यानि संयाति नवानि ॥ (II:22)

The soul is like just a man discarding his old clothes and wearing a new one, the eternal soul also sheds a dead body and enters a new body. The soul of a man and his body are not the same. The soul is not subject to change as every human being is bound to the body.

सुखे समे कृत्वा लाभालाभौ जयाजयौ
दुःखे युद्धाय युज्यस्व नैवं पापमवाप्स्यसि ॥ (II:37)

Human beings are considered to be in three types. First, the base men they are dull and lathargic. They are steeped in ignorance, the second type is the greedy ones who are very active trying to satisfy their cravings. They are passionate and restless. Then the last is the noble one who seek enlightenment. They are always engaged in doing

good deeds. But still everyone is bound to the body. It is only when the noble one receives enlightenment that the bonds that tie the soul to the body are cut and they attain perfect equanimity of mind. They become sthitaprajna (even minded) that is in that state man learns to view pleasure and pain, honour and dishonour, gain and loss as the same. Due to this he is never tensed and he excels his work (Jnana Yoga)

योगसंन्यस्तकर्माणं ज्ञानसंछिन्नसंशयम् ।
आत्मवन्तं न कर्माणि निबध्नन्ति धनजय ॥ (XIV - 41)

Knowledge is like fire. Anything that enters fire will never remain the same. Just as the fire burns its fuel into ashes, Knowledge also burns away all the bonds that tie the immortal soul to the mortal body. When all the desires of the heart are abandoned, that the intellect can perceive reality and it is only after perceiving reality that a man becomes even minded. An even minded person does not shun his action and he is not moved by the effects of action.

यान्ति देवव्रता देवान्पितृव्यान्ति पितृव्रताः
भूतानि यान्ति भूतेज्या यान्ति यद्वाजिनोऽपि माम् ॥ (IX :25)

The tranquility of mind can be achieved by meditation (Dhyana)

yoga) which is possible only by concentration. To perceive the truth through the intellect is difficult. The Yoga of devotion (Bhakti Yoga) worship, adoration, prayer, surrender ourselves to the will of god bind the soul to the body. In this universe there are four types of devotees. The one who worships god in distress, the other who worships god for the sake of material gain, the third one is to receive enlightenment and the fourth one is, worshiping god for their intense devotion in him.

No one can keep aloof from action. Even the survival of body calls for action. If there is no action it means there is no desire. There are five types of yogas like

Yoga of intellect (Gnana Yoga)

- Yoga of meditation (Dhyana Yoga)
- Yoga of devotion (Bhakti Yoga)
- Yoga of Action (karma yoga)
- Yoga of Renunciation.

अहमात्मा गुडाकेश संवभृताशयस्थितः ।
अहमादिश्च मध्यं च भूतानामन्त एव च ॥
(X:20)

Lord Krishna at last says in Gita that "whenever there is decline of righteousness and a rise of unrighteousness he would rise to kill. He incarnates to protect the good and destroy the evil. He is indivisible and eternal. He is the biggest of the big and smallest of the small. He is everywhere who knows everything."

Thus Lord Krishna explains the duty of human beings and also about God.

About the author

By the very name of a 'Sanskrit' poet, one is reminded of the great poet, श्रीकालिदासः (Sri Kalidasa). His vast contribution to the (Sanskrit) literary world has captured the hearts (young and old) of all the readers, of which his splendid similies play a leading role. After a thorough study of all his works, any one would be prompted to wonder if any other Similie could at all exist in the world. He is rightly hailed therefore as:

वयमा कालिदासस्य..... ।
.....' ॥

i.e Similies are noticeably attributed only to Kalidasa. To deliver the skill of Kalidasa in full is rather difficult, for which one must understand all his works in Sanskrit.

SUMMARY:

This work consisting of 19 cantos describes the life of the Raghu Kings Dilipa, Raghu, Aja,

रघुवंशं रघूणां वंशं - रघुवंशं The dynasty of the Raghus.

M. Bhuvanewari
II. B.Sc Comp.Science.

Dasharatha, SriRama, Kusa, Athithi and Agnivarna.

Canto-I

The poet bows to the parents of this Universe, (Siva and Parvathi), so as to attain the right knowledge of words and their meanings. This forms the मङ्गलाशासनं of the great epic. Here, the life of the king Dilipa and his wife, Sudakshina of Magadha race is portrayed with varied descriptions. The peaceful reign of Dilipa and his responsibility towards his subjects are deeply expressed with capturing similies.

Canto-II

The couple underwent many hardships and finally, through the grace of the Divine cow Nandini, in the hermitage of their preceptor, the revered Vasishta, they were blessed with a progeny. The couple returned happily to their kingdom.

Canto-III

Then, Sudakshina gave birth to Raghu, by whose name, the very

dynasty is named. The king, overjoyed could not give in दान (Dhanam) only these three things—The imperial umbrella shining like the moon (शशिप्रभं छत्रं) and his two chauries or fans (चामरे). Raghu then attained his youth and marriage-rite was duly performed by his father. Dilipa then performed a series of horse-sacrifices, to attain a honourable position equal to Indra in heaven, which was made complete through the heroic deeds of Raghu.

Canto-IV

By his virtues, exceeding those of his father, Raghu started for the world-conquest, which he successfully carried out through his six-fold army. After this, he performed the Visvajit sacrifice, in which, everything one possesses is gifted away.

Canto-V

After he gifted away all his wealth, Kautsa, the pupil of Varatantu, a great sage sought his help in paying his गुरुदक्षिण (teacher's fees) For this, he started with his army to conquer Kubera, who alone was left unconquered. But Kubera poured down his wealth, which was more than sufficient. This, he gave away wholly. The pupil who became gladdened at heart, blessed

him of a virtuous son. Thus Aja, born to Raghu, similar to his Father in every aspect.

Canto-VI

‘रतिस्परौन्निमिमावधृतां राज्ञांसहस्रेषु तथा हि बाला अस्मिन्द्रये रूपविधानयन्तः पत्युः प्रजानां वितथेऽभविष्य १७२ ॥

Aja won the heart of Indumathi the Bhoja princess, among thousand kings. Both being equal in beauty are rightly compared to kama, the God of love and Rati, his consort.

Canto-VII

Soon they were married with Raghu's blessings. The subject wondered the unsurpassed beauty of the couple with unwinking eyes.

Canto-VIII

To them, Dasharatha was born of whom we know more about. After a few years, Indumathi died unexpectedly by the resting of a heavenly wreath of flowers. The lamentations of Aja, popularly called अजविलापं and his death, in this course ends the canto.

Canto IX

Dasharatha, who ruled according to the shastric precept married the virtuous daughters of the kings of Kosala, Kekaya and Magadha. Once he gets cursed by a blind sage and his wife for unknowingly killing

his only son, that he too would be the victim of पुरशोकं (putrashoka) ।

Canto X

Then, Dasharatha through a sacrifice was blessed with Rama, Lakshmana, and Bharatha and Shatrugna.

Canto XI

They attained their youthhood in the Forest Course. One day Kausika or Visvamitra took along with him, Rama and Lakshmana to guard his sacrifice, which resulted in success. Then, through his blessings, Rama married Sita, Lakshmana married Urmila and Bharatha and Shatrugna married Mandavi and Shruthakirthi respectively.

Canto XII

Dasharatha, then decided to install Rama as his heir-apparent but by Kaikeyi's cruel resolve, he was forced to send Rama to the forest for 14 years. Then, Rama along with Sita and Lakshmana reached the Dandaka forest and then the Chitrakuta hill. At Agastya's bidding, they proceeded to panchavati, where Ravana carried away Sita by force. Rama killed him with the help of Sugriva and his monkey forces and with Vibishana, Ravana's brother.

Canto XIII

The description of Sceneries recollecting the past is marvelled by Kalidasa, as the aerial car or 'पुष्पकविमानं' reaches Ayodhya. Bharatha then handed over the kingdom to Rama.

Canto XIV

Rama and Sita were set on the throne and peace prevailed all over. Every one was pleased with the रामराज्यं. for the word 'Rama', by itself means 'one who pleases' (रमयति (लोकान्) इति रामः). (One who troubles, is Ravana, रावयति (लोकान्) इति रावणः This life being interrupted, Sita was sent to the penance grove of ascetics. Her lamentations to Lakshmana is explained widely, after which she resided in the hermitage of श्रीवाल्मीकि (आदिकविः) Rama never took any second wife, after her departure to the forest, but he had for his comfort, Sita's effigy (image) when he offered sacrifices; thus proving his एकपत्नीव्रतं

Canto XV

Then, Shatrugna, the mighty brother of Lakshmana, slayed Lavanasura, the mighty stalker who disturbed greatly the religious rites and sacrifices done by the sages. Meanwhile, Lava and Kusa were born to Sita in the hermitage of

वाल्मीकि. After this Rama performed the horse-sacrifice or अश्वमेधयागं । Meanwhile, his two sons revealed 'Ramayana', in the form of melodious songs in various places, which Valmiki had taught, chastity of Sita was proved through this to all the subjects after which Sita vanished into the nether world, plunging Rama in grief. Rama retired to heaven coronating Kusa as the king in due course.

Canto XVI

Kusa married Kumudavati, an ornament of the serpent family. Kusa's reign prospered peacefully.

Canto XVII

He begot a son by name Athithi, after whom many kings ruled over. He after attaining his youth married the daughter of Arthapathi, the king of Nishadha.

Canto XVIII

His son was Kuséeséayaksha (grandson of kusa) After him Nala, Nahabhu, Fundarika, Ksemadhanvan, Anika, Abhisar, Pariyatra, Sita, Unnabha, Vajrasarabha, Sankhana, Vyusitasua, Visévarabha, Hiranyanabha, Kausalya, Brahminé, Putra, Pusya, Dhruvasamdhii, and Sudarsana ruled over peacefully.

Canto XIX

Sudarsana, installed his son Agnivarna, noted for his handsome features. This last king (described as a miser) was reduced to a miserable end by his excessive vulgar indulgence. The dynasty would have come to a tragic end except for the poet who completes the work, that line of the Ikshvaku dynasty would not cease, for the chief queen Agnivarna had conceived. After her death, she, who was pregnant with the kingdom.

भासप्रणीतं प्रतिमानाटकम्

K.Bhanumathy
II.B.Sc Maths

INTRODUCTION:

Among the well known Dramatists whose works have been preserved to us, भास is the earliest and hence he can be regarded as the 'FATHER OF THE INDIAN DRAMA' Kalidasa has made a benign reference to भास, the renowned Dramatist, in the prologue of his Drama, मालविकाग्निमित्रम् in which he praises भास thus,

“प्रतिधयशां भास सौमिल्ल कविपुत्रादीनाम्
प्रबन्धान त्रिकम्य वर्तमान कवेः
कालिदासस्य क्रियायां कथं परिषदोऽस्य बहुमानः”

Among the three Dramatists mentioned here, we know very little about सौमिल्ल and कविपुत्र । chronologically, this was the first reference to these poets as far as we know for certain. Much is known about भास, the popular Dramatist. बाण, the कादम्बरी fame has stated in Introductory verses of his another work Harshacharitham thus,

“सूत्रधार कृतारम्भैः नाटकैः बहुभूमिकैः
सपदाकैः यशो लेभे भासौ देवकुलैरिवः”

The famous south Indian Rhetorician and prose-writer दण्डिन has come up with a glowing tribute to our poet referring to his

Dramatic compositions. दण्डिन observes that भास, who is no more, lives through his several Dramas as if they are his limbs, with well defined 'सन्धि's such as 'MUKHA' etc. and possessing characteristic Vrittis (styles of composition). The great critics like रामचन्द्र, राजशेखर and अभिनवगुप्त have written their appreciation about भास thus,

“भास नाटक चक्रेस्मिन् लेकैः क्षिप्ते परीक्षितुम्
स्वप्नवासवदत्तस्य दाहको अंभून पावकः”

It was in the year 1909, that the great महामहोपाध्याय Shri. T. Ganapathy Shastri, the first curator in charge of the publication of Manuscripts under the Government of Travancore discovered and published the 13 Dramas generally known as the Trivandrum plays and ascribed them to the pre-Kalidasan Dramatist भास । The style and Dignity of conception appeared to him to be such as the characteristic of the great works of the Rishis.

Of the thirteen plays of भास, स्वप्नवासवदत्तम्, प्रतिज्ञायौगन्धरायणम्, चारुदत्तम् and अविमारकम् are based on the popular legends. प्रतिमानाटकम् and अपिषेकनाटकम् are based on रामायण, कर्णभारम्, हतवाक्यं, दूतवटोत्कचम्, ऊरुसंगमम्, मध्यम व्ययोगम् and

पन्त्रात्म are based on महामारत and the play बालचरितम् is based on विष्णुपुराण । Of these, ऊरुमंगम् is a Tragedy in the strict sense of term. In it भास has represented on the stage, the death of the hero Duryodhana while भरत has prohibited a death scene in a Dramatic representation "न कार्य मरणम् रङ्गे नाट्यघर्मे विज्ञानता "

On the well known story of Ramayana, भास has built up his Drama 'प्रतिमा' । Naturally, some Minor and Major innovations from the original have been introduced by भास । Of these, the Statue House introduced in the III Act is of great importance since it provides the Title of the play. In this scene, suspense is gradually built and resolved by the Degrees leading to भरत coming to know of the palace intrigue that has resulted in the Death of दशरथ । The Title of the play is not given anywhere in the prologue as is the usual practice with the later poets and the Dramatists. The name 'प्रतिमा' is given by prof. Ganapathy shastri on the authority of the Manuscript where from the colophon, the Drama is named as pratima.

"अस्य नाटकस्य मातृका ग्रन्थ दृष्ट पाठानुसारात् प्रतिमा नाटकमिति संज्ञा ।"

The Title is appropriate as the Dominant event relates to the

Statue House where the statue of दशरथ is erected after his demise. Scholars like prof. Dhruv have suggested that प्रतिमा दशरथ might have been the Original name of प्रतिमानाटक and the name 'प्रतिमा' its contraction. Scholars like prof. Ganapathy Shastri and others opine that the Drama may have been named प्रतिमा since भरत is represented the very प्रतिमा of दशरथ and very similar to Rama, so as to create illusions on various occasions in the minds of देवकुलिक, सुमन्त्र, लक्ष्मण and सीता ।

However, from the evidences from the Drama, it is clear that the Statue House containing the life size statue of दशरथ provides crucial information to भरत about the affairs of the palace that had resulted in the Death of दशरथ and राम's departure to the forest. Immediately, he takes the following action of going to the forest which forms the subject matter of the Drama. Hence it is that the name प्रतिमा becomes justified.

SUMMARY OF 'प्रतिमा'

After दशरथ's unfortunate demise and राम's departure to the forest, सुमन्त्र, unaware of all these arrives at the city gate. He tarries a while as the constellation of that period was inauspicious and waits for the

constellation of the auspicious star Rohini. As such there is much time, he strolls about and finds a temple like structure near by. He takes it to be a real temple and in his devout Mood wants to offer a libation to the Deities there in. As he enters, he finds no priest and also finds four sculpted images that looked Divine and he is about to prostrate before them. Just then देवकुलिक, the caretaker of the building which is actually a Statue House and not a Real Temple arrives and forbids him not to worship the images of the Mortals. He was surprised and he was struck by the Divine splendour of the statues and he learns from देवकुलिक that they were the statues of the इक्ष्वाकू kings दिलीप, रघु, अज and दशरथ । As he was not aware of the Death of दशरथ, he asked देवकुलिक what even the statues of the Alive were installed. At Devakulikas assertion that only the statues of the Dead are installed, he comes to know of his Father's death. Confused and filled with apprehension at the sight of his Father's Statue, भरत swoons. On regaining his senses, he comes to know from देवकुलिक about the developments of the palace during his absence, that had resulted in the Death of his Father and राम's

banishment to the Forest. He felt that it is his Mother कैकेयी who is responsible for the devastation of the whole kingdom by asking the king to crown himself and by asking Rama to go the forest.

Immediately thereafter, the three Queen Mothers along with the minister सुमन्त्र arrives at the Statue House. Though conversant with the royal etiquette, he salutes only कौसल्या and सुमित्रा and ignores his own Mother कैकेयी । He says,

"गंगा यमुनयोर्मध्ये कुनदीव प्रवेशिता"

When सुमन्त्र requests him to ascend the throne he remains adamant and requests the subjects to follow him to bring back राम as the king of अयोध्या

"नायोध्या तं विनायोध्या सायोध्या यत्र रावव।"

He says, Ayodhya is not Ayodhya without Rama. That alone is Ayodhya where Rama is.

Thus, the scene that delineates the moving picture of भरत's blemishless character, his Devotion to his Brother and revelation of दशरथ's Death indirectly by the introduction of the Statue House is packed with emotion. भास has therefore aptly taken the title of the Drama from this crucial Act. The usual way of naming a Drama is give an idea of its Main characters. But भास's uniqueness lies

in choosing the Title from the Important scene itself as he has done in the case of Swapna Vasavadatta. The statue scene is not

only packed with the Important Incidents but also rich in emotional content. This is quite typical of the Dramatist par excellence.

A COMPARATIVE STUDY OF KALIDASA AND SHAKESPEARE

C. Jayanthi
I.B.A. Eng.Litt.

It is common knowledge, that comparative literature, as a subject of study has been steadily gaining ground in recent times. Due to the progress of modern civilization, with the rapid advancement of science and technology, countries have become closer with a curiosity on the part of students, and scholars of Literature to discover those aspects of literary art, practised in various countries, which, on account of their similarity, can be treated as the fundamentals of literary art in general. Such a discovery is bound to be immensely useful in establishing a common link between people by emphasizing the common characteristics of all great art.

The English orientarists, who were struck by the beauty and charm of Kalidasa's works, called him 'Shakespeare of India', since they were able to discover the similarities between their poetic styles, and such a comparison has remained somewhat superficial.

Kalidasa and Shakespeare had not withstood their religious, social and cultural differences, and had adopted tragi-comedy in their last phase in which they had treated certain same values such as destruction of domestic happiness, seperation, suffering and finally reconciliation and reunion.

The sanskrit drama, in general, bears a close resemblance to the Romantic Comedy of Shakespeare. In case of both the dramatists, man and wife are united by love. But with the advance of age, as it should, the bond is liable to break and is replaced by an enduring one, the child, on whom they transfer their affections and therefore, the child is the knot what binds its parents together and fulfil their happiness and welfare. Similar scenes occur in their plays such as in 'Pericles', the character Pericles was united with his daughter Marina first, and Leontes with his daughter Perdita. Similarly, in Kalidasa's 'Sakuntala', Dushyanta is united with Sarvadamana and in 'Raghuvamsa' Rama is united

with his sons Lava and Kusa. When Leontes is reunited with Hermione, in 'The Winter's Tale'. Hermione speaks a few words, only to his daughter, which is in the form of a prayer and is deeply poignant in

".....you Gods, look down, And From your sacred vials pour your graces upon my daughter's head!"

The winter's Tale, Act V, Sc-3

Equally, in 'Sakuntala', Dushyanta's happiness is boundless, when he realises that the boy, whom he has been fondling with a vague feeling of attachment was his own son:

"कथमिव संपूर्णमपि मे मनोरथं नाभिनन्दामि ।"

(joy! joy! Are there my dearest hopes to be fulfilled)

Sakuntala, Act VII

Both Kalidasa and Shakespeare are admirers of feminine beauty, that shines through endowments made by Nature, and not by trappings of sophistication and artificiality. In 'The Winter's Tale', Perdita appeared beautiful, only because of her coarse dress, of a shepherdess, and Florizel was right in thinking so.

"These your unusual to contemplate on them, the more part of you Do give a life, admirably vivid and appropriate shepherdess, but Flora peering they appear to us in their context. April's front.... This they for example. sheep-shearing is as a meeting. "They have tied me to a stake; the petty Gods, And you the que cannot fly, on't But bear-like I must fight the course."

The Winter's Tale, Act IV, Sc-3

Similarly, Dushyanta pleasantly surprised at Macbeth, Act V, Sc-7 extraordinary beauty of Sakuntala and her friends. Macbeth had implicit faith in the equivocal predictions of the witches, that assured him of an invulnerable life and committed atrocities that recoil on him. The only course open to him was to fight to the bitter end, with the knowledge that the result is going to be nothing else, but defeat and death.

"शुद्धान्तदुर्लभमि दम् वपुराश्रमवासिनो यदि मेन दूरीकृताः खलु गुणैरुद्यानलता वनलताभिः ।"

Sakuntala, Act-I, Sc-1

All the heroes and heroines of their tragi-comedies attain maturity through experiencing the evils of life like sorrows, privations, creeds and injustice (pericles, prospero, Leontes, Dushyanta, Hermione and Sakuntala) all of them pass through experiences which, inspite of being painful, enrich them morally and spiritually.

Shakespeare in English and Kalidasa in Sanskrit are unique in the possession of imaginative powers. The images they give in their poetry have a vividness and strange suggestiveness equalled by those given by no other poet, Eastern or Western, ancient or modern. The more (As, like a moving torch in the night, she passed by, intent on choosing a husband, every prince (whom she passed by) attained pallor (on account of disappointment) like a signboard on king's highway.)

Raghuvam̄sa, Canto VI

The occasion is Indumati's 'svayamvara' (choosing a husband), and the disappointment ('Vivarnabhavam') of the princes whom she leaves behind without choosing any is most effectively conveyed through this image.

It may be seen that both the images are couched in language extremely simple and perspicuous. All the words used by Shakespeare are common and monosyllabic, and those of Kalidasa, taken from common usage, are equally simple. But their effect is direct and strong in conjuring up in our imagination. Pictures of extraordinary clarity and suggestiveness that reveal fully the psychological implications of the situations with which they are connected.

While making a comparative study of Shakespeare of England on one hand, and Kalidasa of India on the other, what we find as the most striking is the fact that these dramatists have chosen tragi-comedy as a vehicle of their expression and they are the poetic dramas with a pre-ponderance of romantic element in them. Both the dramatists, dealt with evil that sprung from man or from an external source. In both, the result is suffering - especially to those who are good and innocent. For

example, Characters like Pericles Prospero, and Rama and innocent women like Hermione, Imogen, and Sakuntala, suffer more than those who are comparatively less Good and noble.

If the works of shakespeare and Kalidasa are to be viewed, they are bound to offer us a richly rewarding experience.

The dramatic world of shakespeare and Kalidasa is a world

of hope and virtue. Even, if there is figment of poetic imagination, it looks so real because of its very remoteness. While, Kalidasa's is a world primarily of romantic love, beauty and shakespeare's is wider in its range embracing both, and besides, it comes closer to ours with its manifestations of human evil in the form of tyranny, injustice, ambition, jealousy and wickedness.

